ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΒ'

Τετάρτη 11 Ιουνίου 2008 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 11021, 11052
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Ορφανού, σελ. 11032
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Σπάρτης και το 4ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας, σελ. 11028, 11037, 11042, 11049
4. Επί Προσωπικού θέματος, σελ.11037, 11038, 11039

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 12 Ιουνίου 2008, σελ. 11021

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Πληροφορικής και Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Κορέας για συνεργασία στους τομείς Τηλεπικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών», σελ. 11009
2. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας», σελ. 11021

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Προσωπικού θέματος:

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 11037, 11039
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 11037
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 11037, 11038
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 11037, 11038

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 11023, 11024, 11052
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 11030, 11031
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 11032
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 11042, 11044
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 11049
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 11037, 11038
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ. 11046
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 11026
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 11048
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 11021, 11023
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ., σελ. 11048
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 11035, 11036
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ. 11033
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 11039, 11044
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 11028
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 11045, 11048
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π., σελ. 11050, 11051
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι., σελ. 11031
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 11034, 11035
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α., σελ. 11025
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 11052
ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ Π., σελ. 11048, 11051, 11052

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΒ'

Τετάρτη 11 Ιουνίου 2008 (πρωΐ)

Αθήνα, σήμερα στις 11 Ιουνίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.33' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ** .

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εσωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Πληροφορικής και Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Κορέας για συνεργασία στους τομείς Τηλεπικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών».

Το νομοσχέδιο αυτό συζητήθηκε και ψηφίστηκε στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία.

Εισάγεται προς συζήτηση στης Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής.

Θέλει κάποιος από τους εισηγητές να λάβει το λόγο; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Πληροφορικής και Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Κορέας για συνεργασία στους τομείς Τηλεπικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Πληροφορικής και Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Κορέας για συνεργασία στους τομείς Τηλεπικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Πληροφορικής και Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Κορέας για συνεργασία στους τομείς Τηλεπικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Μνημόνιο Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Πληροφορικής και Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Κορέας για συνεργασία στους τομείς Τηλεπικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών, το οποίο υπογράφηκε στην Αθήνα στις 21 Μαρτίου 2007 και του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Μνημονίου που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 10 αυτού."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 12 Ιουνίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1049/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολου Σταύρου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τον εξορθολογισμό του συστήματος «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ» κ.λπ.

2. Η με αριθμό 1050/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Νικητιάδη προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την αποκομιδή των απορριμμάτων από το αεροδρόμιο «Διαγόρας» της Ρόδου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1055/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρίκου προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη στέγαση των υπηρεσιών του ΙΚΑ Αχαρνών κ.λπ.

4. Η με αριθμό 1058/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την έξαρση των εργατικών ατυχημάτων στο Θριάσιο Πεδίο κ.λπ..

5. Η με αριθμό 1057/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Επικρατείας, σχετικά με την παρουσίαση εκπομπής με θέμα «Η γέννηση ενός έθνους» στην κρατική τηλεόραση» κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1048/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινής Πιπιλή προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την υλοποίηση των μέτρων πρόληψης των πυρκαγιών κ.λπ.

2. Η με αριθμό 1047/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μάρκου Μπόλαρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τον Διευθυντή Εκπαίδευσης Κρήτης και την τυχόν εμπλοκή του στην υπόθεση απαλλαγής χασισοκαλλιεργητή κ.λπ.

3. Η με αριθμό 1054/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας στο εργοστάσιο «ΒΟΣΙΝΑΚΗΣ» στην Πάτρα» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 1056/9.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με το πανεπιστημιακό άσυλο κ.λπ..

Εισερχόμαστε στη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας».

Η Διάσκεψη των Προέδρων απεφάσισε στη συνεδρίασή της στις 5 Ιουνίου 2008 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια εποχή γενικευμένης τάσης απαξίωσης των θεσμών. Απ' αυτή την τάση ασφαλώς δεν ήταν δυνατόν να ξεφύγει και ο θεσμός της Ελληνικής Αστυνομίας. Βέβαια, υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά –και αυτό θα πρέπει να το έχουμε υπ' όψιν μας-, στην πολιτική πάντα, μεταξύ του επιθυμητού και του εφικτού. Όλοι θα θέλαμε, και προπάντων η φυσική και πολιτική ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας, να υπάρχει η δυνατότητα της απόλυτης πάταξης της εγκληματικότητας. Αυτό είναι το επιθυμητό. Δυστυχώς, για πολλούς λόγους, αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει. Κατ' αρχάς τα τελευταία χρόνια είχαμε μια διαφοροποίηση της εγκληματικότητας στον τόπο μας. Θα έλεγα ότι μετά το 1991 επήλθε μια δραματική ποσοτική και ποιοτική διαφοροποίηση, εξαιτίας, πολλών παραγόντων όπως, των νέων μορφών εγκληματικότητας, του ανοίγματος των συνόρων -είχαμε το ηλεκτρονικό έγκλημα, παραδείγματος χάριν, το οργανωμένο έγκλημα, τη λαθρομετανάστευση- και πολλούς άλλους λόγους εξ αιτίας των οποίων πραγματικά είχαμε μια μεγάλη διαφοροποίηση της εγκληματικότητας. Έγιναν και πολλά λάθη στο παρελθόν.

Εγώ δεν θέλω αυτήν τη στιγμή να επιρρίψω τις ευθύνες στην άλφα ή στη βήτα πλευρά, αλλά αυτή η απίστευτη κομματικοποίηση του παρελθόντος είχε τραγικές συνέπειες για την Αστυνομία. Θα αναφέρω, αγαπητοί συνάδελφοι, μόνο ένα παράδειγμα. Στις κρίσεις του 1984 ή 1985 αποστρατεύθηκαν εκατόν τέσσερις αστυνομικοί υποδιευθυντές. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ στο παρελθόν, δεν ξανάγινε και ποτέ μετά ταύτα.

Είχαμε επίσης, θα έλεγα, μία κακή χρήση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των αστυνομικών. Μπήκε ο συνδικαλισμός, όλοι τον σεβόμαστε, όλοι τον στηρίζουμε, αλλά είχαμε φθάσει σ' ένα σημείο σε ορισμένες περιόδους όπου ουσιαστικά είχαμε συνδιοίκηση.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των λαθών ήταν από τη μια μεριά να έχουμε απονεύρωση της Αστυνομίας και από την άλλη μια χαλάρωση, η οποία συνέβαλε αναμφισβήτητα στη μη επιθυμητή αποτελεσματικότητα, που σε συνδυασμό με το γεγονός ότι κατά την κρίσιμη περίοδο της περασμένης δεκαετίας, γενικότερα οι αμυντικοί μηχανισμοί της πολιτείας κατά του εγκλήματος βρέθηκαν ανέτοιμοι φθάσαμε σ' ένα σημείο που πράγματι να έχουμε προβλήματα. Όχι όμως τόσα προβλήματα όσα εμφανίζονται. Γιατί θα αναφέρω κάποια γεγονότα που δείχνουν ότι παρά ταύτα η Ελληνική Αστυνομία δεν είναι εκείνη η οποία κατά καιρούς βλέπουμε να παρουσιάζεται, να βάλλεται τόσο πολύ και να γίνεται προσπάθεια απαξίωσής της. Πρώτα απ' όλα θέλω να τονισω το εξής. Έχουμε μια δημοκρατική Αστυνομία, ένα δημοκρατικό θεσμό, ο οποίος είναι πλέον αρεστός στην κοινωνία, που τον θέλει η κοινωνία, τον θέλει κοντά της η κοινωνία. Είναι κι αυτό μια κατάκτηση σε σχέση με τον τρόπο που αντιμετωπιζόταν στο παρελθόν η Αστυνομία.

Η Ελλάδα, περαιτέρω, δεν είναι στις πρώτες θέσεις της εγκληματικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντίθετα είναι στις τελευταίες. Και αυτό είναι αντικειμενικό. Κι όμως αυτό δεν αναδεικνύεται. Αντίθετα αναδεικνύεται το άλλο, όπου πράγματι είμαστε στις πρώτες θέσεις, που είναι η λεγόμενη «εγκληματοφοβία». Ο Έλληνας επειδή ξαφνικά μετέπεσε από την κατάσταση της σχεδόν απόλυτης νομιμότητας σε μια άλλη κατάσταση τελείως διαφορετική εξαιτίας των γεγονότων που ανέφερα προηγουμένως, ξαφνικά φοβήθηκε υπερβολικά, περισσότερο θα έλεγα από εκείνο που θα εδικαιολογείτο εάν εκρίναμε τα πράγματα αντικειμενικά.

Και θα πρέπει να τονίσουμε και κάτι άλλο, ότι η Ελληνική Αστυνομία έχει πολλές επιτυχίες, οι οποίες είτε δεν προβάλλονται εσκεμμένα είτε τις θεωρούμε ότι είναι κάτι το φυσιολογικό αφού είναι απότοκος της δουλειάς της Αστυνομίας, των καθηκόντων της Αστυνομίας. Αντίθετα όμως θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι το κάθε λάθος, που ενίοτε είναι σημαντικό, προβάλλεται υπερβολικά και σε βάθος χρόνου και σε διάρκεια. Απόδειξη όμως του ότι η Ελληνική Αστυνομία αξίζει καλύτερης τύχης,

όσον αφορά την αντιμετώπισή της και την κριτική την οποία ασκούμε όλοι μας, είναι το γεγονός ότι σε ευαίσθητα θέματα καλούμε την Αστυνομία να αναλάβει καθήκοντα, με χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό της έκδοσης των ελληνικών διαβατηρίων. Όπως ξέρετε, πριν από κάποια χρόνια αυτή την ευθύνη την είχαν οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και εξαιτίας πολλών προβλημάτων που είχαν καταστήσει το ελληνικό διαβατήριο το πλέον αναξιόπιστο διαβατήριο στο εξωτερικό έγινε σχετική υπηρεσία διεύθυνσης στην Αστυνομία, μετά την προμήθεια και του κατάλληλου υλικοτεχνικού εξοπλισμού, και τα διαβατήρια τα εκδίδει σήμερα η Ελληνική Αστυνομία. Το ελληνικό διαβατήριο είναι πλέον ένα από τα πλέον αξιόπιστα διαβατήρια του κόσμου. Πλην όμως αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ενασχόληση ικανού αριθμού αστυνομικών οι οποίοι δεν ασχολούνται με τα κύρια καθήκοντά τους.

Έχουν γίνει σημαντικές προσπάθειες τα τελευταία χρόνια για να καλυτερεύσουν οι όροι και οι δυνατότητες των Ελλήνων αστυνομικών να επιτελούν το καθήκον τους. Σ' αυτό το πλαίσιο, σ' αυτήν την προσπάθεια εντάσσεται και η κατάθεση του νομοσχεδίου το οποίο συζητούμε, το οποίο αφού διεξοδικά συζητήθηκε στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή και αφού ακούσαμε και φορείς, συνδικαλιστικά κυρίως όργανα που τους ενδιαφέρει το νομοσχέδιο, έρχεται σήμερα για συζήτηση και ψήφιση. Και είναι χαρακτηριστικό ότι παρά το ότι συνέβη ένα ατυχές περιστατικό, που εκτιμώ ότι ο πρωταγωνιστής του θα πρέπει να το έχει καταλάβει –στη Διαρκή Επιτροπή εννοώ- εντούτοις όλοι όσοι ήρθαν και ακούστηκαν, αλλά κι όλοι όσοι έχουν αποστείλει σχετικές επιστολές συντάσσονται με το νομοσχέδιο.

Και το νομοσχέδιο έχει αρχή πραγματικά, είναι ένα νομοσχέδιο που έχει κάποιες αρχές. Θα έλεγα ότι τυπικά μπορεί να μην έχει κεφάλαια, αλλά εγώ λέω ότι στην ουσία έχει δύο κεφάλαια. Το ένα κεφάλαιο αναφέρεται σε ζητήματα προσωπικού και ειδικά στο βαθμολόγιο -εκτός από τις αυξήσεις των θέσεων που είναι εκτός βαθμολογίου προφανώς- των κατωτέρων κυρίως αστυνομικών και το άλλο κεφάλαιο –επί της ουσίας μιλώ- αναφέρεται στην ένταξη στο προσωπικό γενικών καθηκόντων των συνοριοφυλάκων και των ειδικών φρουρών.

Όσον αφορά το βαθμολόγιο θα ήθελα να επισημάνω το εξής. Είναι προϊόν μακράς διαδικασίας διαλόγου μεταξύ φυσικής και πολιτικής ηγεσίας και των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Και επετεύχθη, αγαπητοί συνάδελφοι, η συναίνεση. Γι' αυτό και είδατε την Π.Ο.ΑΣ.Υ., η οποία ήρθε στην επιτροπή μας και είπε ότι επικροτεί το νομοσχέδιο.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω ότι από το 1970, δηλαδή σχεδόν πριν σαράντα χρόνια, δεν είχε γίνει η οποιαδήποτε θεσμική παρέμβαση προκειμένου να έχουμε κάποια βελτίωση των όρων προαγωγής ή εν πάση περιπτώσει βαθμολογικής εξέλιξης των κατωτέρων ιδιαίτερα οργάνων της Ελληνικής Αστυνομίας. Είναι, λοιπόν, μία ρύθμιση προϊόν διαλόγου, συναίνεσης, μετά από σχεδόν σαράντα χρόνια που είχε να γίνει το οτιδήποτε. Και εκείνο το οποίο διακρίνω εγώ επί της αρχής, γιατί όσον αφορά τις ειδικότερες ρυθμίσεις θα μιλήσω όταν θα έρθει η ώρα επί των άρθρων, είναι ότι βλέπουμε πως καλυτερεύουν οι όροι, οι προϋποθέσεις εξέλιξης των κατωτέρων οργάνων της Ελληνικής Αστυνομίας και υπάρχει μια διάκριση όσον αφορά την εξέλιξη αυτή.

Έχουμε τους λεγόμενους προανακριτικούς υπαλλήλους, δηλαδή είτε εκείνους οι οποίοι έχουν εξέλθει των παραγωγικών σχολών μετά την καθιέρωση των πανελληνίων εξετάσεων που αυτόματα είναι και προανακριτικοί υπάλληλοι, είτε εκείνους οι οποίοι με εξετάσεις έχουν γίνει προανακριτικοί υπάλληλοι και των μη προανακριτικών υπαλλήλων, με λογικό να έχουν ευνοϊκότερη εξέλιξη εκείνοι οι οποίοι είναι ήδη προανακριτικοί υπάλληλοι.

Τώρα έρχομαι στο θέμα της ένταξης των συνοριοφυλάκων και των ειδικών φρουρών στην κατηγορία των υπαλλήλων «γενικών καθηκόντων».

Κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι δεν καταλαβαίνω την κριτική και την άρνηση ψήφισης του νομοσχεδίου, με αιχμή του δόρατος αυτής της άρνησης, αυτή τη ρύθμιση. Για ποιο λόγο μπήκαν στη ζωή των Σωμάτων Ασφαλείας οι συνοριοφύλακες και οι ειδικοί φρουροί; Υπήρχαν μεγάλα προβλήματα, εξαιτίας της λαθρομετανάστευσης, αλλά και του φαινομένου της αύξησης της εγκληματικότητας την περασμένη δεκαετία και η πολιτεία αναγκάστηκε, επειδή ήταν αδύνατο μέσω των παραγωγικών σχολών και των πανελληνίων εξετάσεων να φθάσουμε στην πρόσληψη ικανού αριθμού αστυνομικών και γρήγορα, με ταχύτητα, ομόφωνα -τότε κυβερνούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εμείς ήμασταν αντιπολίτευση και συναινέσαμε- με ταχείες διαδικασίες, επαναλαμβάνω και με σύστημα αντικειμενικό να γίνει η πρόσληψη αυτών των ανθρώπων. Ήταν μία ανάγκη, η οποία έπρεπε πάση θυσία να ικανοποιηθεί.

Ποια ήταν τα καθήκοντα των ανθρώπων αυτών, των ειδικών φρουρών και συνοριοφυλάκων; Αυστηρώς περιοριστικές ρυθμίσεις προσδιόριζαν τα καθήκοντά τους. Όσον αφορά μεν τους συνοριοφύλακες, η πάταξη της λαθρομετανάστευσης, όσον αφορά δε τους ειδικούς φρουρούς, κυρίως η φύλαξη στόχων.

Στην πορεία, όμως, επειδή δεν υπήρχε η ευελιξία η οποία πρέπει να υπάρχει σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να έχουμε τη μείζονα απόδοση για τον καθένα ο οποίος υπηρετεί στο δημόσιο και ειδικότερα στην Ελληνική Αστυνομία, υπήρξαν ρυθμιστικές παρεμβάσεις οι οποίες προσέθεσαν καθήκοντα και στους ειδικούς φρουρούς και στους συνοριοφύλακες.

Πάντα, όμως, υπήρχε, ένας σχετικός περιορισμός που θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα το εξής φαινόμενο, πράγμα το οποίο θεραπεύεται με τη ρύθμιση η οποία γίνεται. Ένας συνοριοφύλακας, τα καθήκοντα του οποίου ήταν προσδιορισμένα επακριβώς και δεν είχε γενική δυνατότητα αστυνόμευσης, θα μπορούσε μπροστά στα μάτια του -αφού καθήκον του ήταν να πατάξει τη λαθρομετανάστευση- να γίνεται μια ληστεία και να μην έχει ούτε το καθήκον ούτε την δυνατότητα να παρέμβει σε καμμία περίπτωση.

Αυτά τα πράγματα μπορεί να είναι κατανοητά στο πλαίσιο μιας γραφειοκρατικής αντίληψης, αλλά δεν είναι κατανοητά από τον πολίτη, που όταν βλέπει να συμβαίνουν αυτά, τότε είναι που βάλλει εναντίον της Αστυνομίας, διότι βλέπει αστυνομικό –έτσι τον θεωρεί- και δεν τον βλέπει να παρεμβαίνει εκεί που πρέπει να παρέμβει. Το ανέφερα ως χαρακτηριστικό παράδειγμα, ακραίο ενδεχομένως, αλλά το οποίο θα μπορούσε να έχει συμβεί.

Τι συνέβη, λοιπόν; Με την προσθήκη και νέων καθηκόντων στους ειδικούς φρουρούς και συνοριοφύλακες άρχισε να υπάρχει μια απίστευτη σύγκρουση μεταξύ των δύο συνδικαλιστικών οργάνων, της ΠΟΑΣΥ και των οργανώσεων των ειδικών φρουρών και των συνοριοφυλάκων, σύγκρουση που είχε να κάνει με το εξής: Οι μεν αστυνομικοί έλεγαν πώς ασκούν καθήκοντα αστυνόμευσης εν μέρει, έστω και σε ορισμένα πράγματα, αφού προσελήφθησαν για άλλο λόγο, οι δε έλεγαν, γιατί μας αναθέτουν άλλα καθήκοντα, αφού εμείς προσελήφθημεν μόνο γι' αυτό το λόγο. Αυτό έπρεπε να θεραπευτεί, διότι δεν έχουμε την πολυτέλεια στον τόπο μας να βάζουμε τέτοιους περιορισμούς και να καθιερώνουμε ουσιαστικά την ελάσσονα προσπάθεια.

Έτσι, λοιπόν, άρχισε να δημιουργείται σιγά-σιγά, να ωριμάζει η ιδέα της λεγόμενης ενοποίησης, προϊόν μεγάλης διάρκειας διαλόγου. Υπήρχαν αντιρρήσεις προπάντων από την Π.Ο.ΑΣ.Υ., από το συνδικαλιστικό όργανο των κατωτέρων υπαλλήλων της ΕΛ.ΑΣ., όπου έθεταν κυρίως το επιχείρημα ότι δεν είναι δυνατόν να ονομαστεί Αστυνομικός ισάξιος ενός άλλου αστυνομικού, ο οποίος έχει μια εκπαίδευση δυόμισι ετών, κάποιος ο οποίος μπήκε με αυτήν τη διαδικασία και έχει μια εκπαίδευση τεσσάρων μηνών. Δεν είναι δυνατόν να γίνεται ουσιαστικά ισότιμος.

Κάπου βρέθηκε η χρυσή τομή. Και ποια είναι η χρυσή τομή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, σ' ένα λεπτό τελειώνω.

Η χρυσή τομή είναι ότι δεν γίνονται προανακριτικοί υπάλληλοι, γίνονται απλοί αστυφύλακες, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα, συμμετέχοντες πλέον σε διαδικασία εξετάσεων, να γίνουν προανακριτικοί υπάλληλοι και να έχουν μία εξέλιξη. Διότι φανταστείτε αυτούς τους ανθρώπους, με το καθεστώς το οποίο προσελήφθησαν, να μην έχουν καμμία δυνατότητα εξέλιξης στο

μέλλον, να παραμένουν ειδικοί φρουροί ή συνοριοφύλακες εσαεί, σε μεγάλη ηλικία ενδεχομένως σαράντα πέντε έως πενήντα ετών να τρέχουν στα βουνά επάνω, χωρίς δυνατότητα εξέλιξης.

Βρέθηκε, λοιπόν, η χρυσή τομή και εντάσσονται στους αστυνομικούς «γενικών καθηκόντων». Εγώ δεν μιλώ για ενοποίηση, διότι μέσα στην Αστυνομία ήταν αυτοί οι άνθρωποι. Θα αποδίδουν το μέγιστο, θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν οπουδήποτε, υπάρχει η δέσμευση ότι ο αριθμός εκείνων οι οποίοι ησχολούντο μέχρι τώρα με τη δίωξη της λαθρομετανάστευσης, οι ίδιοι θα ασχολούνται και στο μέλλον, υπάρχει κατοχύρωση όσον αφορά τον τόπο που θα υπηρετούν, υπάρχει κατοχύρωση για τους αστυνομικούς της ΕΛΑΣ ότι θα μπορούν κάποια στιγμή να πάνε στον τόπο τους, αφού οι περιορισμοί που υπήρχε ο φόβος πως θα υπάρχουν δεν θα υπάρχουν και το σημαντικότερο είναι ότι έχουμε ένα ενιαίο Σώμα το οποίο λειτουργεί αποτελεσματικότερα.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είπατε οψίμως, διότι και επί ημερών σας γινόταν συζήτηση για την ενοποίηση αυτή, ότι θα έπρεπε να γίνει ένα ειδικό Σώμα, με δική του διοίκηση, με δικό του αρχηγό, το οποίο θα λειτουργεί πλέον στο πλαίσιο της λειτουργίας και της δράσης του Υπουργείου Εσωτερικών και ειδικότερα του παλαιού Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε δευτερόλεπτα.

Θα ήθελα να επισημάνω την αντίφαση. Εσείς είστε εκείνοι οι οποίοι ενοποιήσατε την Αστυνομία Πόλεων και την Ελληνική Χωροφυλακή και την ενοποιήσατε, διότι δύο Σώματα στην πάταξη της εγκληματικότητας θεωρήθηκαν πολυτέλεια και αναποτελεσματικά. Και έρχεστε σήμερα, μετά από κάποια χρόνια και λέτε τα αντίθετα, να δημιουργηθεί ένα άλλο Σώμα στο πλαίσιο του παλιού Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, προκειμένου να λειτουργεί και να αντιμετωπίζει τα προβλήματα! Νομίζω ότι αυτή η αντίφαση τα λέει όλα. Είναι το πρόσχημα, το φύλλο συκής για να μπορέσετε να πείτε, όχι στο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών, το νομοσχέδιο είναι καλό. Δεν φθάνει βέβαια αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ξέρω ότι έρχονται και άλλα νομοσχέδια τα οποία θα έχουν να κάνουν και με την εκπαίδευση, με τη διάρθρωση και με τα άλλα ειδικότερα προβλήματα τα οποία υπάρχουν μέσα στους κόλπους της Ελληνικής Αστυνομίας και είμαι βέβαιος ότι με τη σωφροσύνη που συντάχθηκε αυτό το νομοσχέδιο και με τη σοβαρότητα που έγινε η συζήτησή του θα γίνει και για τα υπόλοιπα και έτσι θα μπορέσουμε μετά από λίγο καιρό –δεν λέω ότι θα είναι κάποιοι μήνες- μετά από κάποιο διάστημα, να ελπίζουμε ότι η Αστυνομία μας θα μπορεί να επιτυγχάνει το επιθυμητό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον επόμενο εισηγητή, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας» έχουν οριστεί :

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

Από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ως ειδικός αγορητής, ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

Από το ΛΑΟΣ ως ειδικός αγορητής, ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ιωάννης Αμοιρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητή συνάδελφε και αγαπητοί συνάδελφοι, άκουσα τον πρώην Υπουργό και συνάδελφο κ. Μαρκογιαννάκη να μιλάει για πολιτικοποίηση της Αστυνομίας την εποχή της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Μπορεί να θυμηθεί πώς προσλαμβάνονταν τότε οι ειδικοί φρουροί, οι συνοριοφύλακες και οι αστυνόμοι. Με αντικειμενικά κριτήρια και σύστημα πανελληνίων εξετάσεων. Άρα, ποιος μπορεί να μιλήσει για κομματικοποίηση; Το αποτέλεσμα είναι ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες που έγιναν με εκείνη την Αστυνομία μας έκαναν όλους περήφανους και ασφαλείς.

Σήμερα τι έχουμε; Προχθές ακόμα είχαμε το συμβάν μ' ένα Ρουμάνο που αντιμετώπιζε ψυχολογικά προβλήματα και με εντολή του Διοικητή του Τμήματος της Κορίνθου, όχι μόνο τον βασάνισαν άγρια, αλλά τον πέταξαν και σ' ένα χωράφι.

Θα σας διαβάσουμε τους τίτλους των εφημερίδων: «Το εξπρές του μεσονυχτίου πέρασε από την Κόρινθο», «Τον έδειραν και τον πέταξαν σε ένα χωράφι», «Νέα υπόθεση ζαρντινιέρας στην Κόρινθο».

Αυτοί είναι οι τίτλοι των εφημερίδων που μας θυμίζουν αυτό που έγινε στο Αστυνομικό Τμήμα Καλλιθέας μ' ένα νεαρό που έχει ψυχολογικά προβλήματα και που για ένα μήνα βρισκόταν σε κώμα μετά το βασανισμό του στο αστυνομικό τμήμα. Από το Ρουμάνο δε, τον οποίο πέταξαν στο χωράφι –που δεν μπορούσαν να του πάρουν και κατάθεση, γιατί το είχαν απαγορεύσει οι γιατροί, επειδή ήταν σε άσχημη κατάσταση- κατηγγέλθη ότι εκλάπησαν και 480 ευρώ από το πορτοφόλι του και δύο κινητά τηλέφωνα. Αυτά ήταν τα τελευταία γεγονότα.

Και δεν μιλάω για χθες, που ακούστηκε –και διαβάζουμε- για τους αστυνομικούς με την απαγωγή που συνεννοούνταν με τη μοτορόλα και άκουγαν και οι φορτηγατζήδες και οι ταξιτζήδες τις κινήσεις.

Έτσι, λοιπόν, τέσσερα χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αγαπητοί συνάδελφοι, τι έχουμε; Έχουν πολλή δουλειά οι καγκελάδες! Κάγκελα στα παράθυρα, κάγκελα στις πόρτες, κάγκελα στην αυλή, φυλακή στους δρόμους με τις κάμερες, φυλακή στην αυλή από τα κάγκελα, φυλακή και μέσα στο σπίτι. Ο Έλληνας ζει με δέκα φυλακές. Πώς να μην έχει ψυχολογικά προβλήματα; Πώς να αποδώσει στη δουλειά του; Πώς να μπορεί να υπάρξει κοινωνική συνοχή;

Δεν μιλάω βέβαια για τις ληστείες στις τράπεζες. Μία ληστεία την ημέρα είναι συνηθισμένο φαινόμενο, το έχουμε συνηθίσει. Και μάλιστα λέμε, μόνο μία ληστεία; Μα, δεν είναι το πρόβλημα μόνο ότι κάποια χρήματα θα τα πάρει από την τράπεζα που τα έχει ασφαλισμένα. Το ζητούμενο είναι οι τραυματισμοί που γίνονται, γιατί υπάρχουν και φιλότιμοι πολίτες, πέρα από τους φύλακες, που παρεμβαίνουν, που αντιδρούν και την πληρώνουν πάντα αυτοί.

Στην ύπαιθρο, βλέπετε συνεχώς ότι στα χωριά, στην περιφέρεια, έχουν από ένα όπλο ο καθένας και παίρνουν το νόμο στα χέρια τους. Στα αστικά κέντρα, μόλις λίγο σουρουπώσει, ειδικά το χειμώνα, κλειδαμπαρώνονται μέσα στα σπίτια. Πώς ο κόσμος πλέον να μπορέσει να δουλέψει; Πώς μπορεί να ζήσει; Πώς μπορεί να δημιουργήσει κοινωνικές σχέσεις;

Πριν από ένα μήνα περίπου υπέβαλαν αγωγές κατά του ελληνικού δημοσίου –και αυτό γίνεται για πρώτη φορά- οι κάτοικοι του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, οι καταστηματάρχες, γιατί μειώνεται η αξία της περιουσίας τους και εμποδίζεται η δουλειά τους, η οικονομική τους δραστηριότητα. Και ενώ επί πολλούς μήνες απευθύνονταν σε αρμόδιους, από τον Άννα στον Καϊάφα, όπου τους έστελναν, πραγματικά δεν έβρισκαν το δίκιο τους και αναγκάστηκαν να καταφύγουν σε αγωγές κατά του δημοσίου.

Η πεζή περιπολία που πραγματικά ήταν ένα μέτρο το οποίο ενέπνεε σε όλους ένα αίσθημα ασφάλειας, γιατί είχαμε τον αστυνόμο της γειτονιάς καθημερινά δίπλα μας, αστυνόμο στα αστικά κέντρα, αυτή πλέον, συνάδελφοι, καταγράφεται μόνο τυπικά στα βιβλία της Αστυνομίας για να καλύπτει μόνο τις στατιστικές, για να έχουμε δηλαδή, αριθμούς ότι κάναμε πεζές περιπολίες.

Στη Θεσσαλονίκη, μετά την υπόθεση της «ζαρντινιέρας», δημιουργήσαμε το «νέο Πάσσαρη». Το ξέρετε. Στην Κέρκυρα, μία γυναίκα έχασε τη ζωή της από λάθος χειρισμούς της Αστυνομίας. Στην Κρήτη, ενώ έψαχναν τον έμπορο ναρκωτικών, αυτός έπινε καφέ στην Ασφάλεια με το διοικητή. Και βέβαια, κατηγορήθηκε ο σύμβουλος του Πρωθυπουργού –ακόμη ένας σύμβουλος- ότι κάλυψε αυτή την υπόθεση και με εντολή δική του δεν έγινε η δίωξη του εμπόρου ναρκωτικών.

Αυτά τα διαβάζουμε καθημερινά και δεν τα διαβάζουμε μόνο εμείς, αλλά τα διαβάζουν όλοι οι πολίτες και τρίβουν τα μάτια τους και τα αυτιά τους από αυτά που ακούνε. Είναι δυνατόν να συζητάμε για Αστυνομία, όταν υπάρχουν πολιτικές παρεμβάσεις; Είναι δυνατόν να συζητάμε για μία Αστυνομία στην οποία δίνουμε ένα μισθολόγιο ή αυξάνουμε τους βαθμούς για να καλύψουμε κάποιες «σαρδέλες» και να μην κοιτάμε τη συνολική πολιτική, μέσα από την οποία πραγματικά θα είναι μία αστυνομία η οποία θα λειτουργεί και θα έχει μία αποτελεσματικότητα;

Το μόνο που βλέπουμε είναι η Αστυνομία να πιάνει τους εναερίτες συνδικαλιστές για να κατεβάσουν μια κάμερα όταν υπάρχει μια διαδήλωση και να επιτρέπουν στη «Χρυσή Αυγή» να δραστηριοποιείται εναντίον των κουκουλοφόρων και αυτοί να είναι απλοί παρατηρητές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Για όλα φταίει η Αστυνομία εδώ πέρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Μεταξύ τους σκοτώνονται. Ξέρω εγώ; Μαζί τρέχανε. Αυτά τουλάχιστον δείχνουν οι κάμερες και οι φωτογραφίες. Μπορεί να κάνω λάθος εγώ. Εκτός αν δεν βλέπω καλά εγώ.

Κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με την καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών την κυρία Σπινέλλη, το 49% των πολιτών πιστεύει ότι υπάρχει μεγάλη πιθανότητα τον επόμενο χρόνο να του κλέψουν το σπίτι. Και υπάρχουν και πολλές άλλες περιπτώσεις κλοπής ή ληστειών που δεν καταγγέλλονται, γιατί οι πολίτες είναι πεπεισμένοι ότι δεν θα ανταποκριθεί ικανοποιητικά η Αστυνομία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Προς Θεού! **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ:** Αυτά είναι καταγεγραμμένα μέσα από συνέδριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μην υπερβάλλετε, τώρα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θέλετε να σας δώσω τα πρακτικά του συνεδρίου; Μετά από έρευνα, μιλάμε για το 49% των πολιτών. Και λέτε για τους πολίτες ότι έχουν εμπιστοσύνη στην Αστυνομία. Το 49% πιστεύει ότι μέσα στον επόμενο χρόνο θα του κλέψουν το σπίτι. Δεν τα λέω εγώ.

Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του αμερικανικού Υπουργείου Εξωτερικών, η Ελλάδα δεν καλύπτει τα ελάχιστα πρότυπα αντιμετώπισης του trafficking, της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών και των γυναικών, καθώς και της καταναγκαστικής εργασίας.

Αυτά είναι στοιχεία, τα οποία υπάρχουν. Δεν τα λέω εγώ διότι έτσι μου ήρθαν ή τα ξέρω. Από πού να τα ξέρω; Τα διαβάζω, τα σημειώνω και απλά πρέπει να σας τα αναφέρω, για να μπορέσετε και εσείς να αντιδράσετε. Όμως, δεν μπορείτε να πείσετε όχι το ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά όλους τους πολίτες ότι τα πράγματα είναι όλα καλά με το να αλλάξετε ένα μισθολόγιο.

Στην έκθεση του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης Λέανδρου Ρακιντζή, βαθμολογείται η Δημόσια Διοίκηση κάτω από το μηδέν. Και έχει κάνει προτάσεις για όλους τους σοβαρούς τομείς, όπως και για την Αστυνομία. Και παρ' όλες τις υποσχέσεις ότι θα γίνουν νομοθετικές ρυθμίσεις, δεν έχει γίνει τίποτα μέχρι σήμερα. Και με ένα νομοσχέδιο που φέρνετε σήμερα, επιχειρείτε να δείξετε ένα κοινωνικό πρόσωπο και να ανταποκριθείτε πάνω στην παροχολογία και την υποσχεσιολογία που είχατε κάνει όλα αυτά τα χρόνια απέναντι στο Αστυνομικό Σώμα. Είναι ένα νομοσχέδιο κάποιων οικονομικών διευθετήσεων –τουλάχιστον της ΕΛ.ΑΣ.- για να καλύψετε όλη αυτή την παροχολογία.

Είναι ένα νομοσχέδιο για το οποίο διατυπώνουμε στην αρχική μας εισήγηση κάποιους προβληματισμούς. Στη συνέχεια θα πούμε τους περισσότερους επί των άρθρων.

Γιατί τόσοι αξιωματικοί; Πώς προτείνετε να αυξηθούν οι αξιωματικοί, με ποια μελέτη; Από την κατάθεση του προεδρείου της Π.Ο.Α.Σ.Υ. αναφέρθηκε ότι με τον τρόπο αυτό θα αντιστοιχεί ένας αξιωματικός σε έναν χαμηλόβαθμο αστυφύλακα. Ποιος θα κάνει τις δουλειές; Ένας προς πέντε; Το είχατε μελετήσει; Διότι αυτοί οι άνθρωποι, οι συνδικαλιστές, μάλλον το έχουν μελετήσει. Είναι ένας προβληματισμός στον οποίο θα πρέπει να απαντήσετε.

Όσο για την ομογενοποίηση, φυσικά και συμφωνούμε να υπάρχει ένα Σώμα. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι μπορεί να μειωθεί η υπηρεσία αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης. Εκτός αν έχει εξαφανιστεί. Φαντάζομαι ότι και εσείς ξέρετε ότι όχι μόνο δεν έχει εξαφανιστεί, αλλά πολλαπλασιάζεται και σε πολλές περιοχές ξεπερνά και το 200% ή το 300% και από αριθμό λαθρομεταναστών και από αριθμό διακινητών.

Άρα, το Σώμα θα υπάρξει. Και ρωτάμε σήμερα το εξής: Αφού ομογενοποιείτε –αυτό είναι το δεύτερο ερώτημα- αυτό το Σώμα, πώς αναγγέλλετε προσλήψεις δύο χιλιάδων επτακοσίων ειδικών φρουρών και συνοριοφυλάκων μ' έναν άλλο διαφορετικό τρόπο, ενώ στις πανελλήνιες εξετάσεις προσλαμβάνετε χίλια εξακόσια άτομα; Και αφού έχετε πρόβλημα με τον αριθμό, γιατί δεν τα κάνατε τέσσερις χιλιάδες διακόσια τα άτομα και πραγματικά να υπάρχει ένα αντικειμενικό σύστημα; Όταν ομογενοποιείς, έχεις και ένα σύστημα προσλήψεων. Δεν κάνεις ομογενοποίηση και κρατάς δύο συστήματα προσλήψεων.

Και, βέβαια, αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση «κατά τον πιο πρόσφορο τρόπο». Ε, αυτό ξέρουμε τι σημαίνει. Σημαίνει ότι με μόρια, με συνεντεύξεις όλο και τακτοποιούμε και κάποιους ανθρώπους.

Άρα, πάλι η λογική του νομοσχεδίου δεν είναι μόνο η ομογενοποίηση και μια συνολικότερη πολιτική, αλλά είναι το πώς τακτοποιούμε δύο χιλιάδες επτακόσια άτομα. Τους βάζουμε στο Σώμα και την ώρα που φεύγουν τρεις χιλιάδες τριακόσιοι με σύνταξη, με πανελλήνιες εξετάσεις προσλαμβάνετε χίλιους εξακόσιους.

Άρα δεν έχετε μελετήσει ούτε πόσοι φεύγουν, πόσοι μπαίνουν και πόσους χρειάζεστε, ούτε αν πραγματικά πρέπει να αντιμετωπιστεί σωστά από το Σώμα Δίωξης της Λαθρομετανάστευσης ούτε αν θα πρέπει να υπάρξει ξεχωριστό Σώμα ούτε όταν ομογενοποιείτε, αν θα πρέπει να υπάρξει συνολική αντιμετώπιση.

Υπάρχει βέβαια και το ερώτημα αυτών των συνοριοφυλάκων. Μέσα στο νομοσχέδιο λέτε ότι όποιος δεν υπογράψει τη δήλωση και παραμείνει στο Σώμα, θα απολυθεί. Υπάρχει πιο αντισυνταγματικό, πιο αντιδημοκρατικό, όταν την ίδια στιγμή αναγγέλλετε ότι θα ξανακρατήσετε το Σώμα με δύο χιλιάδες επτακόσια άτομα; Σ' αυτούς, που είναι σήμερα στο Σώμα, λέτε «αν δεν μπείτε στην Αστυνομία, απολύεστε και εμείς κάνουμε άλλο Σώμα με καινούργιους». Πώς τα συνδυάζετε αυτά;

Και, βέβαια, θα πρέπει να δούμε και το υπόλοιπο προσωπικό της Αστυνομίας με τις μεταθέσεις. Αυξάνετε τους βαθμούς. Άρα μειώνονται οι θέσεις που υπάρχουν για μεταθέσεις, υπάρχει ένα σύστημα μορίων, ομογενοποιούνται οι συνοριοφύλακες και οι ειδικοί φρουροί. Θα μείνει καμμία θέση για να μπορεί να μετατεθεί αυτός που μαζεύει τόσα χρόνια μόρια; Υπάρχει αυτή η πρόβλεψη;

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, προτείνουμε μία συνολικότερη αντιμετώπιση του θέματος της αστυνόμευσης και της αστυνομικής πολιτικής. Πρώτα απ' όλα πρέπει να δημιουργηθεί μία αστυνομική ακαδημία σε επίπεδο πανεπιστημίου, να κατοχυρωθεί η αξιοκρατία και η διαφάνεια, να υπάρχει ένα σύστημα εισαγωγής, το σύστημα των πανελληνίων εξετάσεων. Θα μου πείτε «γιατί εσείς το είχατε με μόρια;». Μα, ήταν τέτοια η εποχή, που ήταν απαραίτητο να γίνουν τόσο γρήγορα οι διαδικασίες, που βρέθηκε ένα σύστημα το οποίο είναι πραγματικά αντικειμενικό και το γνωρίζετε.

Όσοι μπήκαν στα Σώματα των Ειδικών Φρουρών και των Συνοριαφυλάκων, μπήκαν με καθαρά αντικειμενικά κριτήρια. Είχατε όλο το χρονικό διάστημα μπροστά σας για να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε αυτό το ζήτημα, για να μπορέσετε να δείτε πόσα κενά υπάρχουν και με ένα σύστημα ενιαίο, με το σύστημα των Πανελληνίων Εξετάσεων, να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε αυτήν τη μείωση στον αριθμό του προσωπικού.

Όσον αφορά τώρα την αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας, θα σας πω το εξής: Υπάρχουν τεχνολογικά συστήματα που αραχνιάζουν, όπως είναι οι θερμικές κάμερες, γιατί κανένας δεν ξέρει πώς να τις δουλέψει. Δεν έχει εκπαιδευτεί κανείς, δεν υπάρχει εκπαίδευση στο προσωπικό. Και ποιοι θα είναι οι εκπαιδευτές; Και αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό. Άρα έχουμε

τεχνολογία, αλλά έχουμε και ανειδίκευτο προσωπικό. Άρα δεν μπορούμε να τα συνδυάσουμε. Επομένως πώς να έχουμε μία οριζόντια αντιμετώπιση των προβλημάτων;

Πρέπει να επαναλειτουργήσει ο «αστυνόμος της γειτονιάς», η πεζή περιπολία και να απαλλαγούν οι αστυνομικοί από τα αλλότρια καθήκοντα. Και, βέβαια, θα πρέπει να υπάρξει ένα ολοκληρωμένο σύστημα προσλήψεων σε βάθος χρόνου, σε βάθος τετραετίας.

Οι στόχοι είναι ξεκάθαροι. Είναι ο σεβασμός στον πολίτη, η παροχή υπηρεσίας στον πολίτη σε άμεσο τόπο και χρόνο. Να μπορεί ο πολίτης να νιώθει ότι έχει τον αστυνομικό δίπλα του, ότι του παρέχονται οι υπηρεσίες που πληρώνει, αυτές που απαιτεί από ένα σύγχρονο κράτος. Στόχος είναι μια Αστυνομία η οποία θα μπορεί αποτελεσματικά να διαχειριστεί τις κρίσεις. Βλέπετε να μπορεί η Αστυνομία να διαχειριστεί τις κρίσεις; Σας είπα ότι για μια κρίση, όπως είναι η απαγωγή, δεν είχαν ένα σύστημα με το οποίο να μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους και να μην τους ακούει κανένας άλλος. Όμως, τους άκουγαν όλοι οι φορτηγατζήδες και όλοι οι ταξιτζήδες.

Αποτελεσματική πολιτική προστασία. Θα πρέπει να μπορεί η Αστυνομία να συμβάλλει στο θέμα της πολιτικής προστασίας, να μπορεί να συνδράμει στα μεγάλα προβλήματα των σεισμών που είχαμε πρόσφατα και στα προβλήματα των πυρκαγιών.

Όμως, η Αστυνομία θα πρέπει κυρίως να είναι ο στυλοβάτης των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων. Εδώ ακριβώς είναι ο πυρήνας πάνω στον οποίο θα πρέπει να βασιστεί όλη η φιλοσοφία και η νοοτροπία λειτουργίας της Αστυνομίας: Ο σεβασμός στη δημοκρατία, τις ελευθερίες του ατόμου και στα δικαιώματα του ατόμου, όποιος κι αν είναι αυτός. Είτε είναι από το Μπαγκλαντές είτε από την Αλβανία είτε από την Ελλάδα. Όλοι έχουν δικαιώματα, όλοι είναι άνθρωποι και όλοι χρήζουν ίσης αντιμετώπισης.

Θα πρέπει, λοιπόν, να μη φέρνουμε νομοσχέδια που χαϊδεύουν, κύριε Υπουργέ, τα αυτιά των ένστολων, γιατί τους είχαμε υποσχεθεί χίλια δυο πράγματα, τα οποία ερχόμαστε να τους δώσουμε με αυτό το νομοσχέδιο. Διότι είδατε ότι και αυτοί είχαν τις αντιδράσεις τους. Είδα τι έγινε μέσα στην επιτροπή: Πολλά αιτήματα που δεν καλύπτονται, πολλές συγκρουόμενες θέσεις μεταξύ των τριών Σωμάτων που ενοποιούνται. Όλα αυτά θα πρέπει να ξεπεραστούν και θα μπορούσαν να ξεπεραστούν όταν θα υπήρχε μεγαλύτερος διάλογος, καλύτερη κατεύθυνση και δεν θα δημιουργούνταν αυτές οι αποστάσεις μεταξύ των τριών Σωμάτων.

Και θα ήθελα να προτείνω κάτι. Στους ειδικούς φρουρούς και τους συνοριοφύλακες υπάρχουν είκοσι πέντε σωματεία. Τα έντεκα ζητούν να μην ομογενοποιηθούν ή αν ομογενοποιηθούν, να μην υπάρχει αυτή η δήλωση με την οποία θα πρέπει να απολυθούν. Πρέπει να δείτε και πόση είναι η μειοψηφία. Όταν η μειοψηφία είναι 45% και η πλειοψηφία 55%, σημαίνει ότι θα πρέπει να δείτε και τα δικαιώματα της μειοψηφίας.

Και την ίδια ώρα που αυτά γίνονται, κύριε Υπουργέ, με τον εξοπλισμό να βρίσκεται στις αποθήκες, το προσωπικό να μην έχει κατεύθυνση και εκπαίδευση, τι περιμένουμε, τι περιμένουν οι πολίτες; Περιμένουν μία καλύτερη Αστυνομία, μία Αστυνομία που θα τους κάνει να νιώθουν ασφαλείς, να μπορεί να υπάρξει μία κοινωνική συνοχή, μια δυνατότητα να λειτουργεί η δημοκρατία, να υπάρχει χαμόγελο στους πολίτες, να φύγει η φοβία, ώστε να μπορούν να αποδώσουν και στην εργασία τους και στις κοινωνικές υποχρεώσεις.

Όμως, με αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο τελείως αποσπασματικά προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της αστυνόμευσης και της ασφάλειας των πολιτών, νομίζω ότι ίσως έχετε κάνει μία μεγάλη τρύπα στο νερό και τίποτα παραπάνω.

Θα πρέπει, λοιπόν, να δείτε το θέμα σφαιρικά και συνολικά. Θα πρέπει να φέρετε ένα νομοσχέδιο το οποίο θα λύνει τα προβλήματα των υπαλλήλων της Αστυνομίας αλλά παράλληλα και τα προβλήματα των πολιτών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα ήθελα να κάνω ορισμένες γενικές παρατηρήσεις με βάση αυτά που ειπώθηκαν.

Οι πανελλήνιες εξετάσεις βοήθησαν στο να μην υπάρχει κομματισμός, να μην υπάρχει ρουσφέτι κατά την εισαγωγή των αστυνομικών στο Σώμα. Από εκεί και πέρα, όμως, το θέμα της εξέλιξης δεν αντιμετωπίζεται με το σωστό τρόπο. Οι κρίσεις –και κυρίως στους υψηλότερους βαθμούς- επηρεάζονται από το ποιο κόμμα είναι στην εξουσία. Αυτό δεν αφορά μόνο την παρούσα Κυβέρνηση αλλά όλες τις κυβερνήσεις.

Δεύτερον, υπάρχουν φαινόμενα βίαιης συμπεριφοράς κάποιων αστυνομικών οργάνων και κατάχρηση εξουσίας. Ένας από τους λόγους είναι η συνολικότερη πολιτική, την οποία με πολλούς τρόπους εκπέμπει και η σημερινή αλλά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις κατά των απεργών. Για παράδειγμα, πώς χαρακτηρίζονται οι απεργίες, οι διαδηλώσεις και πώς αντιμετωπίζεται το φοιτητικό κίνημα. Δεν μιλάω για τους κουκουλοφόρους. Άλλωστε, ξέρετε πολύ καλά ποια είναι η δική μας θέση γι' αυτές τις περιπτώσεις. Αυτό το κλίμα, λοιπόν, δίνει σε κάποιους τη δυνατότητα να κάνουν κατάχρηση εξουσίας και να έχουμε αυτά τα φαινόμενα στα οποία αναφέρθηκα.

Πρέπει, λοιπόν, να αλλάξει συνολικά το κλίμα και να υπάρχει παραδειγματική τιμωρία όσων «αξιοποιούν» τη θέση τους προσβάλλοντας τα ατομικά και ανθρώπινα γενικότερα δικαιώματα αυτών που προσάγονται ή συλλαμβάνονται. Για παράδειγμα, δεν μπορεί ο Συνήγορος του Πολίτη να λέει στις βασικές του εκτιμήσεις ότι γίνεται κατάχρηση του ελέγχου των στοιχείων, όταν σταματούν στο δρόμο οποιονδήποτε νεαρό ή άτομο μεγαλύτερης ηλικίας και χωρίς να υπάρχει καν βάσιμη υποψία ότι επιτέλεσε ή ότι μπορεί να επιτελέσει κάποιο έγκλημα, να τον προσάγουν και να τον κρατούν στο αστυνομικό τμήμα για εξακρίβωση στοιχείων και λοιπά. Όλα αυτά τα λέει ο Συνήγορος του Πολίτη. Πρέπει, λοιπόν, να γίνουν τέτοια βήματα και συνολικός αναπροσανατολισμός και κυρίως όσον αφορά το έγκλημα, την παραβατικότητα.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Η βασική προσπάθεια που κάνει αυτό το νομοσχέδιο είναι να επιμηκύνει την παραμονή των αστυνομικών υπαλλήλων στο Σώμα, δηλαδή να μη βγαίνουν νωρίτερα σε σύνταξη οι αστυνομικοί, όπως έχουν το δικαίωμα. Υπάρχει μία τέτοια γενικότερη προσπάθεια και δεν αφορά μόνο αυτό το νομοσχέδιο. Η προσπάθεια και των προηγούμενων νόμων των Υπουργών Απασχόλησης και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας και στην Ελλάδα, αλλά και σε άλλες χώρες, είναι η επιμήκυνση του χρόνου εργασίας, να αυξηθούν δηλαδή τα όρια ηλικίας. Και μόνο γι' αυτόν το λόγο, δηλαδή για την προσπάθεια που γίνεται να κρατηθούν περισσότερο οι αστυνομικοί στον εργάσιμο βίο, εμείς θα μπορούσαμε να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Βεβαίως, δεν ξέρω αν τα μέτρα που λαμβάνονται μπορούν να φέρουν κάποιο αποτέλεσμα, διότι δεν είναι και πολύ ουσιαστικά. Όταν με το νόμο Ρέππα θα μειωθεί μέσα σε μερικά χρόνια η σύνταξη από 70% ως 80% και θα υπολογίζεται με βάση το μισθό της τελευταίας πενταετίας, το να πάρουν τώρα κάτι παραπάνω με τη βαθμολογική και εισοδηματική εξέλιξη που θα έχουν και αυτό να εκφραστεί και στη σύνταξη, δεν νομίζω ότι θα φέρει κάποιο ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Επίσης, δεν νομίζω ότι ο κατώτερος αστυνομικός θα έχει και κάποιο ουσιαστικό μεγάλο όφελος από το ότι θα πάρει ένα βαθμό παραπάνω και από το ότι η μετάβαση από βαθμό σε βαθμό θα γίνεται λίγο γρηγορότερα με μία μικρή ουσιαστικά ενίσχυση του εισοδήματος. Αυτό θα είναι το αποτέλεσμα.

Για να υπάρχει αξιοπρεπής διαβίωση και να μην ψάχνουν οι αστυνομικοί δεύτερη εργασία –και ξέρετε πολύ καλά ότι ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις «κυνηγούν» και δεύτερη εργασία για να τα βγάλουν πέρα- χρειάζονται αξιοπρεπείς μισθοί και όχι μόνο γι' αυτούς, αλλά και για τους δημοσίους υπαλλήλους, των οποίων οι μισθοί θα πρέπει να ξεκινούν από τα 1400 ευρώ. Αυτή είναι η δική μας θέση.

Η εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου λέει ότι ένας από τους στόχους είναι η άρση των ανισοτήτων στην υπηρεσιακή εξέλιξη

των αστυνομικών υπαλλήλων, σε σχέση με τους στρατιωτικούς. Και εδώ μπαίνει το εξής ζήτημα: Χρειάζεται να υπάρχει ανάλογη εφαρμογή των κανόνων που εφαρμόζονται στο Στρατό και στην Αστυνομία; Έχουν την ίδια φύση αυτά τα δύο Σώματα; Δεν υπάρχουν ιδιαιτερότητες; Η δική μας άποψη είναι ότι πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικά Σώματα.

Κι αν χρειάζονται αλλαγές -και κατά τη γνώμη μας χρειάζονται εκ βάθρων αλλαγές στην Αστυνομία- θα πρέπει να απομακρυνθούμε από τα πρότυπα του Στρατού. Αυτό αφορά και το βαθμολόγιο και το μισθολόγιο. Εμείς προτείνουμε βαθμολόγιο και μισθολόγιο ειδικό για τους Αστυνομικούς.

Χρειάζονται αλλαγές σε όλη τη δομή, την οργάνωση, τη διοίκηση, την εκπαίδευση, στο τι γίνεται με τις παραγωγικές σχολές, με την ιεραρχία. Όλα πρέπει να προσαρμοστούν στη φύση και τις ιδιαιτερότητες της δουλειάς της Αστυνομίας και όχι με την έννοια αυτή να ακολουθούμε το μοντέλο των στρατιωτικών υπηρεσιών.

Εμείς υποστηρίζουμε, όπως είπα και πριν, ειδικό μισθολόγιο και βαθμολόγιο για τους αστυνομικούς. Προτείνουμε βασικό μισθό 1400 ευρώ και υποστηρίζουμε πλήρη συνταγματικά και πολιτικά δικαιώματα. Καλό είναι ότι καταργήθηκε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης κι έχει ενταχθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών, αλλά δεν αρκεί αυτό. Επειδή εντάχθηκε σε άλλο Υπουργείο η Αστυνομία, δεν νομίζουμε ότι μπορεί να αλλάξει η κατάσταση.

Δεν πρέπει κατ' αρχάς να αντιμετωπίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο ο συνδικαλισμός. Άκουσα εδώ πέρα ότι παρεξέκκλινε κάπου τα τελευταία χρόνια ο συνδικαλισμός από τους στόχους του και φτάσαμε σε συνδιοίκηση. Εμείς δεν έχουμε τέτοια εικόνα. Νομίζω ότι μπορεί και πρέπει να γίνονται σεβαστά τα συνδικαλιστικά δικαιώματα πλήρως, μαζί και το δικαίωμα απεργίας, αυτή είναι η δική μας άποψη, βεβαίως με προσωπικό ασφαλείας, λόγω και της φύσης των καθηκόντων τα οποία έχουν. Τέτοια δικαιώματα έχουν οι αστυνομικοί σε άλλες χώρες, στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Πρέπει, επίσης, να έχουν πλήρη πολιτικά δικαιώματα.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της ομογενοποίησης, της ένταξης δηλαδή χιλιάδων ειδικών φρουρών και συνοριοφυλάκων στο Αστυνομικό Σώμα. Ξέρουμε ότι ένα μεγάλο κομμάτι αυτή τη στιγμή δεν ασχολείται με τα καθήκοντα για τα οποία προσλήφθηκε και κάνουν βοηθητικές δουλειές, συμπληρώνουν δραστηριότητες της Αστυνομίας. Εμείς είμαστε αντίθετοι με την εξής έννοια. Άκουσα από τον κύριο Υφυπουργό ότι οι θέσεις της καθ' αυτού Αστυνομίας είναι σαράντα τρεις χιλιάδες περίπου, αν κατάλαβα καλά. Σε σχέση με τον πληθυσμό της χώρας μας έχουμε τους περισσότερους αστυνομικούς. Υπάρχει ένα μεγάλο ερώτημα: Θα συνεχίσουμε την αύξηση του Αστυνομικού Σώματος, της αστυνόμευσης ή ένα μικρότερο Αστυνομικό Σώμα θα είναι αποτελεσματικότερο στην άσκηση των καθηκόντων του, στην αντιμετώπιση του εγκλήματος; Εμείς, δεν συμφωνούμε να αυξάνεται αυτός ο αριθμός.

Με την προσθήκη λοιπόν, χιλιάδων ανθρώπων, είμαστε σε μία πορεία που συνεχώς μεγαλώνει το Αστυνομικό Σώμα. Εφόσον θα γίνουν κι άλλες προσλήψεις και για τις οργανικές θέσεις των αστυνομικών και ίσως θα έχουμε και είσοδο και νέων συνοριοφυλάκων και ειδικών φρουρών που δεν έχουν τη δυνατότητα αυτήν τη στιγμή να ενταχθούν, θα γίνει ένα πάρα πολύ μεγάλο Σώμα.

Από τη θέση αυτή, λοιπόν, ξεκινάμε και λέμε όχι στην παραπέρα αύξηση του Αστυνομικού Σώματος. Τι θα γίνουν οι συνοριοφύλακες και οι ειδικοί φρουροί, οι οποίοι δεν χρειάζονται για τα καθήκοντα για τα οποία προσλήφθηκαν; Κατ' αρχάς, αυτοί που χρειάζονται, να παραμείνουν γι' αυτόν το λόγο που προσλήφθηκαν. Πολλοί από αυτούς που δεν χρειάζονται και έχουν μία αξιόλογη μόρφωση, θα μπορούσαν να πάνε σε άλλες υπηρεσίες, δεν είναι ανάγκη να πάνε στην Αστυνομία. Αυτή είναι η δική μας αντίληψη.

Επίσης, φοβόμαστε ότι με τη μέθοδο του παίρνουμε συνοριοφύλακες, παίρνουμε ειδικούς φρουρούς, οι οποίοι δεν πέρασαν με πανελλήνιες εξετάσεις, αλλά με μόρια και προσλαμβάνονται πλέον και γίνονται αστυνομικοί, παρακάμπτονται οι πανελλήνιες εξετάσεις. Κι αν αυτό συνεχιστεί, διότι δεν υπήρχε σαφήνεια στις απαντήσεις που δόθηκαν στη συζήτηση, αν θα προσληφθούν και πόσοι συνοριοφύλακες και ειδικοί φρουροί, γιατί γίνεται λόγος για δύο χιλιάδες επτακόσιους, θα περάσουν κι αυτοί με αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς δηλαδή πανελλήνιες εξετάσεις κι αν προστεθεί και η συνέντευξη, τότε θα υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος μη αντικειμενικής κρίσης. Σε αυτήν την περίπτωση μονιμοποιούμε την παράκαμψη των πανελλήνιων εξετάσεων.

Για τους λόγους, λοιπόν, αυτούς εμείς είμαστε αντίθετοι και δεν ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Συμφωνούμε με κάποιες μικροβελτιώσεις που υπάρχουν και όσον αφορά το μισθό και όσον αφορά το βαθμό και όσον αφορά τις θέσεις, ιδιαίτερα για τους κατώτερους αστυνομικούς. Και δεν μιλάω για τις ανώτερες θέσεις που έχουμε ερωτηματικά, για το αν χρειάζονται τόσες θέσεις. Έδωσε κάποια εξήγηση ο κύριος Υφυπουργός, αλλά δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω, εάν οι καινούργιες διευθύνσεις και οι καινούργιες υπηρεσίες χρειάζονται τόσους αξιωματικούς.

Εν πάση περιπτώσει, για ό,τι θετικό έρθει ή έστω και μικρό βήμα, εμείς είμαστε υπέρ, αλλά επί της αρχής δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ : Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αναγκαίο να αποσαφηνίσουμε από την αρχή ότι αυτό το νομοσχέδιο, παρά το γεγονός ότι ρυθμίζει επί μέρους ζητήματα, δεν είναι δυνατόν να μην αναδείξει –και το ανέδειξε- την ανάγκη ενασχόλησης και τοποθέτησης όλων των πολιτικών δυνάμεων πάνω στο καίριο ζήτημα τι Αστυνομία θέλουμε. Και επίσης, δεν είναι δυνατόν οι επί μέρους ρυθμίσεις να μη συνοδεύονται ή να μην αξιολογούνται με μία συνολική άποψη σε σχέση με το ζήτημα.

Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε επίσης ευθύς εξαρχής ότι και εμείς, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς κι εγώ προσωπικά, αλλά νομίζω και κάθε πολιτική δύναμη μέσα στο Κοινοβούλιο, όταν συζητάμε για την Αστυνομία δεν συζητάμε για το άθροισμα των στελεχών, των μελών του Αστυνομικού Σώματος, γυναικών και ανδρών ή για έναν – έναν χωριστά. Εκεί καταλαβαίνουμε ότι σ' αυτό το πεδίο είναι εργαζόμενοι άνθρωποι με τις ανάγκες τους, με τις φιλοδοξίες τους, με τα δικαιώματά τους και σε όλη την κλίμακα, κυρίως με τη λογική που έχουμε κατ' αρχάς για τους χαμηλόβαθμους αλλά και για κάθε κλιμάκωση των εργαζομένων αυτών στο χώρο της Αστυνομίας. Προφανώς μας απασχολεί πάρα πολύ το αν κατοχυρώνονται τα δικαιώματά τους και τα βαθμολογικά και τα μισθολογικά και τα ευρύτερα δικαιώματα ως εργαζομένων και το δικαίωμα της συνδικαλιστικής έκφρασης και οργάνωσής τους.

Αυτό δεν μπορεί να αναιρέσει τη συνολική συζήτηση για το τι Αστυνομία θέλουμε, πόση Αστυνομία θέλουμε και, εν πάση περιπτώσει, πώς εντάσσεται αυτός ο οργανισμός, γιατί περί οργανισμού πρόκειται, στο συνολικό σύστημα εξουσίας. Γιατί η Αστυνομία είναι ένας οργανισμός ενταγμένος στο σύστημα εξουσίας. Και προς αυτήν την κατεύθυνση δεν μπορούμε να μη σταθούμε πάνω σ' αυτές τις μοντέρνες διακηρύξεις του νεοφιλελευθερισμού, τις οποίες υπηρετεί με πολύ μεγάλη επιμονή η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά έχει υπηρετηθεί στο παρελθόν και από της προηγούμενες κυβερνήσεις η πολιτική του λιγότερου κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λιγότερο κράτος του νεοφιλελευθερισμού είναι ένα πανίσχυρο κατασταλτικό κράτος. Όσο λιγότερο είναι για τις κοινωνικές ανάγκες, για την παιδεία, για την υγεία, για τα δικαιώματα, για την πρόνοια, τόσο πιο ισχυρό, κτηνωδώς ισχυρό θα έλεγα, εξελίσσεται παγκοσμίως ως οργανισμός καταστολής. Κι εκεί είναι το πρόβλημα. Τι προσανατολισμό έχει η Ελληνική Αστυνομία στο σημερινό νεοφιλελεύθερο σύστημα; Και, πραγματικά, όταν σχολιάζουμε τα διάφορα φαινόμενα των παρεκτροπών, η συνήθης πρακτική του Υπουργείου είναι να τα θεωρεί μεμονωμένα -και φυσικά κανείς δεν θα πει ότι είναι γενικευμένα συνολικά, ότι όλοι οι αστυνομικοί έτσι συμπεριφέρονται- όμως μεμονωμένα δεν είναι.

Είναι προφανή προϊόντα μιας κατεύθυνσης και μιας αποστολής που η πολιτεία αναθέτει σ' αυτόν τον οργανισμό. Οι ευθύνες είναι πολιτικές, δεν είναι προσωπικές του ενός ή του άλλου αστυνομικού. Αυτό το δείχνει και το κρίνει η δικαιοσύνη εν τέλει. Στην πολιτική συζήτηση, όμως, οι ευθύνες είναι πολιτικές, είναι των κυβερνήσεων, είναι του κράτους, είναι των πολιτικών επιλογών. Έτσι, λοιπόν, είναι αποδεδειγμένο πλέον, ακόμη και ο βασανιστής –πέρασε η χώρα μας σχετικά πρόσφατα τη δικτατορία και είχαμε δόξα τω θεώ πάμπολλους βασανιστές και αναδείχθηκε το πρόβλημα, αλλά δεν λείπουν και στην περίοδο της δημοκρατίας τέτοιου είδους κρούσματα- δεν γεννιέται, γίνεται. Αυτό το έχουν αποδείξει συνέδρια και συνέδρια παγκοσμίως. Γίνεται ανάλογα με τις κατευθύνσεις και τις επιλογές που δίνει η ιεραρχία, που δίνει η κρατούσα πολιτική κατάσταση και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα, το αξιακό σύστημα, δηλαδή, αν είναι το αξιακό σύστημα της τάξης και του νόμου, το κυρίαρχο, ή αν είναι το αξιακό σύστημα των ελευθεριών και των δικαιωμάτων. Ανάλογα λοιπόν με το πώς είναι ο πολιτικός, κοινωνικός και ο ιδεολογικός συσχετισμός σε κάθε περίοδο της ιστορίας των κοινωνιών, αναλόγως συμπεριφέρονται και τα μεμονωμένα άτομα ειδικά σε ιεραρχημένα σώματα.

Απ' αυτήν την άποψη, δεν μπορούμε να μην κάνουμε τη συζήτηση όχι με την ευκαιρία του νομοσχεδίου αυτού, αλλά επί τη βάσει μιας προτάσεως, που ήδη καταθέσαμε και στη συζήτηση στην επιτροπή, μιας οργανωμένης και σε μήκος μεγάλου χρόνου συζήτησης, ώστε να καταλήξουμε σε μια σειρά πορισμάτων, θα διαφωνήσουμε, θα συμφωνήσουμε, θα το δούμε για το χαρακτήρα, το ρόλο και τις προϋποθέσεις της οργάνωσης της Αστυνομίας. Να το αναλάβει η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, να το αναλάβει Διακομματική Επιτροπή στο Σώμα, αλλά εν πάση περιπτώσει είναι καίριο και επείγον ζήτημα. Διότι η Ελληνική Αστυνομία, κατά τη δική μας άποψη –άλλο αν είναι ένστολος, ένοπλος ή οτιδήποτε, αυτό δεν διαφοροποιεί το χαρακτήρα- δεν μπορεί παρά να είναι πολιτικός οργανισμός παροχής υπηρεσιών κοινωνικής ωφέλειας στους πολίτες, στον τομέα της ασφάλειας και στον τομέα της άσκησης των ελευθεριών και των δικαιωμάτων. Αυτός είναι ένας ρόλος για την Ελληνική Αστυνομία όχι στρατιωτικοποιημένος ή ημιστρατιωτικοποιημένος και σκληρά ιεραρχημένος οργανισμός επιβολής της τάξης, όπως γίνεται στην πραγματικότητα. Μάλιστα, από εκεί και πέρα, αυτό που λέμε «τάξη» ερμηνεύεται και διολισθαίνει προς την κατεύθυνση της «τάξης πραγμάτων». Διότι η τάξη δεν έχει μια γενική υπόσταση, είναι ο πολιτικός συσχετισμός που αναδεικνύει το αγαθό της τάξης και της ασφάλειας σε «τάξη πραγμάτων» ανάλογα με τον πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό συσχετισμό που επιβάλλεται. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να υπεκφύγουμε απ' όλα αυτά. Δεν μπορούμε ακόμη και τις επί μέρους ρυθμίσεις να μην τις εντάσσουμε σε μια στρατηγική στόχευση. Ή δεν μπορεί καμμία επί μέρους ρύθμιση να είναι άμοιρη και ουδέτερη κάποιας ενυπάρχουσας στρατηγικής στόχευσης. Και απ' αυτήν την άποψη, χωρίς να θέλουμε να βγάλουμε από τη μύγα ξίγκι προφανώς, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και στις επί μέρους ρυθμίσεις, δεν μπορεί παρά να σταθεί κανείς με αναφορά στο συνολικό.

Απ' αυτήν την άποψη πρέπει να διαπιστώσουμε και γι' αυτό είναι και επείγουσα η ανάγκη να προχωρήσουμε σε μια ευρύτερη δημοκρατική συζήτηση στο Κοινοβούλιο προς αυτήν την κατεύθυνση, σήμερα νομίζω ότι κάποιος θα το αποδεχθεί ότι η Ελληνική Αστυνομία είναι ένα σκληρά ιεραρχημένο Σώμα, στο οποίο δεν ενυπάρχει ως κυρίαρχη διάσταση η παράμετρος ότι αποτελεί Σώμα δημοκρατικής, κοινωνικής ευθύνης και παροχής κοινωνικών υπηρεσιών προς την κατεύθυνση της εξασφάλισης των δικαιωμάτων των πολιτών. Δεν είναι αυτή η κυρίαρχη ιδεολογία στο Σώμα. Γι' αυτό έχουμε τα φαινόμενα της «ζαρτινιέρας», γι' αυτό έχουμε τα φαινόμενα του Ρουμάνου και γι' αυτό έχουμε μια σειρά από τέτοια φαινόμενα που δεν χρειάζεται να τα επαναλαμβάνουμε, τα ξέρει η ελληνική κοινωνία, τα βιώνει η ελληνική κοινωνία. Και τα βιώνει ανάλογα και με το πόσο περισσότερο ή λιγότερο δυνατός ή αδύναμος κοινωνικά είναι ο κάθε Έλληνας ή αλλοδαπός πολίτης που έχει μια δοσοληψία μέσα από μια διαδικασία παραβατικότητας ή όχι με την Ελληνική Αστυνομία. Διότι δεν ηγεμονεύει μια κατεύθυνση δημοκρατικού πολιτικού σώματος. Ηγεμονεύει μια κατεύθυνση ημιστρατιωτικοποιημένου σώματος επιβολής της τάξης πραγμάτων. Προς αυτήν την κατεύθυνση από εκεί και πέρα αρχίζει και ο «μύλος», αρχίζει η κομματικοποίηση, αρχίζει η ευνοιοκρατία, αρχίζει μια σειρά άλλα πράγματα, τα οποία στο κλειστό σώμα δημιουργούν νοσηρές καταστάσεις και τα οποία καθόλου μα καθόλου δεν κατοχυρώνουν τα δικαιώματα των αστυνομικών ως πολιτών, εργαζομένων και δεν καλύπτουν τις ανάγκες τους. Αντιθέτως, οδηγούν σε μια σειρά από ρυθμίσεις, από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, υποδεέστερες των αναγκών που πραγματικά έχουν ως εργαζόμενοι.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν προσεγγίζει αυτό το τετράπτυχο επιλογή και εκπαίδευση, βαθμολόγιο, μισθολόγιο, προαγωγές και κρίσεις με ένα συνολικό τρόπο και δεν το εντάσσει σε μια συνολική στρατηγική. Για μας η πολυκατηγοριοποίηση στη βαθμολογική εξέλιξη –το δηλώσαμε και στην επιτροπή- είναι αρνητική εξέλιξη, η οποία ενισχύεται απ' αυτό το νομοσχέδιο. Δεν χρειάζονται τόσες πολλές διαστρωματώσεις και διαβαθμίσεις αξιωμάτων. Δεν χρειάζεται τέτοιος αριθμός αστυνομικών. Το λιγότερο κράτος που οδηγεί σε περισσότερο κατασταλτικό κράτος προσλαμβάνει αστυνομικούς. Γιατί να μην προσλάβουμε κοινωνικούς λειτουργούς; Γιατί να μην προσλάβουμε γιατρούς; Γιατί να μην προσλάβουμε ακόμη και στο Σώμα της Αστυνομίας ειδικότητες επιστημόνων κοινωνικών υπηρεσιών; Γιατί αυτή η κατάληξη; Και πού οδηγεί αυτό; Με δεδομένο ότι το έγκλημα διεθνοποιείται, με δεδομένο ότι το έγκλημα διογκώνεται γινόμαστε άμοιροι και άβουλοι παρατηρητές των εξελίξεων διόγκωσης των εγκλημάτων.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε USA, δεν είμαστε Αμερική. Έχουμε ακόμη περιθώρια και ως χώρα η Ελλάδα και ως Βαλκάνια και ως Μεσόγειος και ως Ευρώπη. Στην Αμερική το έχουν πάρει απόφαση: το έγκλημα είναι έγκλημα και σε πάρα πολλές εγκληματικές δράσεις η Αστυνομία περιορίζεται στο να δώσει τη βεβαίωση της διάρρηξης, έτσι για να εισπράξει ο πολίτης που υπέστη τη βλάβη αυτή την αποζημίωσή του από την ασφάλεια. Τέτοιου είδους συνθήκες ζωής θέλουμε σ' αυτό το σύστημα; Σε αυτό μας οδηγεί ο νεοφιλελευθερισμός να γίνουμε USA; Αν είναι δυνατόν! Πίστευα ότι έχουμε περιθώρια, έχουμε καιρό και επομένως ας δώσουμε την κατεύθυνση στις αιτίες της παραβατικότητας, στις αιτίες της εγκληματικότητας, στην οργάνωση της κοινωνίας με τέτοιον τρόπο, που να είναι ανοικτές οι γειτονιές, ανοικτές οι πόρτες και όχι φοβικοί οι άνθρωποι, κλεισμένοι στα σπίτια τους και στην τηλεόραση. Ας δώσουμε άλλες κατευθύνσεις και παρεμβάσεις και όχι να υποταχθούμε στη μοίρα μας με άμεση συνεπαγωγή σαράντα χιλιάδες σήμερα αστυνομικοί, πενήντα χιλιάδες αύριο, εξήντα χιλιάδες, εκατό χιλιάδες σε πέντε χρόνια. Πού πάει αυτή η ιστορία; Κράτος αστυνομικών; Και πώς θα καλυφθεί; Και τι είδους δημοκρατικός οργανισμός θα μπορεί να είναι αυτός τότε;

Απ' αυτήν την άποψη, δεν είναι δυνατόν για λόγους ρουσφετολογικούς, καιροσκοπικούς, αδυναμίας ανάπτυξης άλλης πολιτικής; Κάθε αύξηση του αριθμού των υπηρετούντων στην Αστυνομία οδηγεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Δεν είναι μόνο ένα βάρος για τα δημόσια οικονομικά, δεν είναι μόνο μια άδικη κατανομή σε σχέση με ανάγκες και άδικη ιεράρχηση. Οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια προς το μοντέλο USA.

Και από αυτήν την άποψη δεν μπορούμε να προχωρήσουμε εάν δεν δούμε τη βελτίωση, τη μείωση του αριθμού των αστυνομικών, τη βελτίωση των αποδοχών τους, την καλύτερη εκπαίδευση, την εξασφάλισης της συνδικαλιστικής τους ελευθερίας και της αξιοπρέπειάς τους ως εργαζομένων και των δικών τους δικαιωμάτων και ελευθεριών και με μία σειρά ανθρώπων που πραγματικά η πολιτεία τούς έχει κατοχυρώσει τη δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να εκδηλώσουν ακριβώς τη δραστηριότητά τους προς την κατεύθυνση μιας δημοκρατικά οργανωμένης πολιτικής παρέμβασης κοινωνικής ωφέλειας.

Θα προχωρήσουμε αύριο στη συζήτηση επί των άρθρων. Θα

δούμε και για τα ζητήματα των συνοριοφυλάκων και των ειδικών φρουρών. Να κάνω όμως αυτό το σχόλιο: Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν ειδικά σώματα ξεχωριστά από την Αστυνομία. Εάν πρέπει να λυθεί τώρα μία αδικία –να λυθεί, δεν διαφωνούμε σε αυτό- δεν μπορεί να διαιωνίζεται ή δεν μπορεί να γεννά άλλες παρενέργειες εις βάρος άλλων στελεχών της Αστυνομίας. Ολιστικά, λοιπόν, και με μία κατεύθυνση πραγματικά δημοκρατική, μπορούν να αντιμετωπιστούν όλα αυτά τα πράγματα. Μέχρι στιγμής με αυτά τα δεδομένα εμείς επί της αρχής δεν μπορούμε να ψηφίσουμε υπέρ αυτού του νομοσχεδίου, το καταψηφίζουμε και, εν πάση περιπτώσει, επιφυλασσόμαστε για τις επί μέρους τοποθετήσεις μας επί των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Σας ενημερώνω ότι αύριο θα συζητηθεί το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Για το σημερινό νομοσχέδιο θα αποφασίσει η Διάσκεψη των Προέδρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο ειδικός αγορητής του Λ.Α.Ο.Σ. κ. Πλεύρης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τις προηγούμενες εισηγήσεις είδα τελικά πως για ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα φταίει η Αστυνομία. Βρήκαμε ποιος φταίει. Για όλα φταίει η Αστυνομία. Όλα τα άλλα λειτουργούν καλά και φταίει η Αστυνομία, που δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι στην Αστυνομία υπάρχουν μεμονωμένα περιστατικά. Η Αστυνομία πρέπει συλλήβδην να ευθύνεται. Στην πολιτική, όταν έχουμε μαύρο χρήμα, εκεί δεν ευθύνεται συλλήβδην. Εκεί έχουμε μεμονωμένα περιστατικά.

Κύριε Υπουργέ, από τις πρώτες επίκαιρες ερωτήσεις που σας έκανα όταν μπήκα σε αυτό εδώ το Κοινοβούλιο ήταν πόσοι αστυνομικοί έχουν τραυματιστεί τα τελευταία τρία χρόνια. Και δεν το ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, εσείς που κατηγορήσατε την Αστυνομία. Ούτε εσείς κ. Αμοιρίδη, ούτε εσείς κ. Δρίτσα ξέρετε πόσοι αστυνομικοί έχουν τραυματιστεί. Έχουν τραυματιστεί τριακόσιοι πενήντα τρεις αστυνομικοί τα τελευταία τρία χρόνια. Ανά τρεις μέρες τραυματίζεται ένας αστυνομικός, για να μπορούμε να έχουμε μία ευνομούμενη πολιτεία. Και όταν τυχόν πιάνουν τίποτα αναρχικούς, θα τρέξει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έξω από τα κρατητήρια και έξω από τα δικαστήρια και θα στείλετε και τους δικηγόρους σας για να προασπιστούν τα δικαιώματά τους και θα αναγκαστούν τα δικαστήρια να προβούν σε αθωωτικές κρίσεις, γιατί δεν θέλουν αυτήν την κατάσταση. Πήγατε σε κανέναν από αυτούς τους τραυματισμένους αστυνομικούς; Προ τριών μηνών χτύπησαν τον Διοικητή των Μ.Α.Τ. και πέρασε στα ψιλά γράμματα. Υπάρχει κάποιος ειδικός φρουρός, που αυτήν τη στιγμή βρίσκεται στο Ισραήλ και το έχουμε ξεχάσει. Όμως αυτή είναι η αξία και η νοοτροπία που θέλετε να δημιουργήσετε.

Εγώ δέχομαι ότι υπάρχει πρόβλημα στην Αστυνομία και υπάρχει μεγάλο πρόβλημα και υπάρχουν και περιστατικά βίας και υπάρχουν και περιστατικά διαφθοράς, όμως δεν είναι ο αντίπαλός μας η Αστυνομία. Δεν είναι δυνατόν αυτήν τη στιγμή να προσπαθούμε να δημιουργήσουμε μία εικόνα, όπου όταν κάτι κακό κάνει η Αστυνομία, δεν θα την υποστηρίξει κανείς στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και θα δουν οι Αστυνομικοί να καθυβρίζονται καθημερινά από τα ΜΜΕ. Δεν θα τους υποστηρίξει κανείς από το Υπουργείο, γιατί δεν έχω δει μια φορά το Υπουργείο να βγει και να υποστηρίξει την Αστυνομία. Θέλουμε μια Αστυνομία που να της φορτώνουμε τα πάντα.

Στα γήπεδα, παραδείγματος χάριν, ακούγεται το αστείο: Η Αστυνομία προκάλεσε με την παρουσία της και έγιναν επεισόδια. Εάν επέμβει η Αστυνομία λέμε ότι η Αστυνομία έκανε επέμβαση και προκάλεσε τα επεισόδια.

Επίσης, στις πορείες, που κατακαίγεται και διαλύεται η Αθήνα και βλέπουμε έξω από το Κοινοβούλιο να φθάνουν και να ρίχνουν πέτρες, να τους φτύνουν, να τους βρίζουν, η εντολή είναι «μη συλλάβετε κανέναν, γιατί εάν τυχόν τον συλλάβετε, θα μαζευτούν όλοι μετά έξω από τα δικαστήρια και θα μας δημιουργήσετε πρόβλημα». Οι κύριοι αστυνομικοί που παρακολουθούν, ξέρουν ότι υπάρχουν εντολές να μη συλλάβουν κανέναν, και να έχουν μία πλήρως αμυντική νοοτροπία, μια φοβική νοοτροπία, σαν αυτή που είδαμε όταν έτρωγαν τα σκουπίδια από τους συνδικαλιστές. Τα θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι; Είχαμε τους αστυνομικούς να δέχονται τα απορρίμματα, λες και ήταν άνθρωποι ενός κατώτερου θεού και λέγαμε «διατήρησε την ψυχραιμία της η Αστυνομία». Όπως τη διατήρησε και στο Αιγάλεω, που έκαψαν έξι περιπολικά και φοβόντουσαν μην τυχόν ο φρουρός που ήταν εκεί έκανε χρήση του όπλου του. Δηλαδή έπρεπε να τα δει όλα να καίγονται, έπρεπε να μπουν μέσα στο αστυνομικό τμήμα και να διαλυθούν όλα.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να επιλέξουμε τι Αστυνομία θέλουμε, γιατί ακούστηκαν εδώ πέρα και θέματα για το κοινωνικό πρόσωπο. Ναι, κοινωνικές υπηρεσίες, αλλά με συγχωρείτε, η Αστυνομία δεν θα κάνει κοκτέιλ πάρτι, ούτε θα πάρει το ρόλο του κοινωνικού λειτουργού. Η Αστυνομία σε μία ευνομούμενη πολιτεία έχει πρωτίστως, είτε αυτό σας αρέσει είτε αυτό δεν σας αρέσει, κατασταλτικό ρόλο, αλλά έχει και προληπτικό. Διότι η δημοκρατία δεν είναι αντίθετη με την καταστολή.

Ψηφίζουμε εδώ κάποιους νόμους, η εκτελεστική εξουσία είναι υποχρεωμένη, βάσει αυτών των νόμων που ψηφίζουμε να ασκεί τη διοίκηση και κάποιος πρέπει να τους επιβάλλει. Αυτούς θα τους επιβάλλει η Αστυνομία. Δεν είναι δημοκρατία να καίγεται το κέντρο της Αθήνας και να μην μπορεί να επέμβει η Αστυνομία. Δεν είναι δημοκρατία να έχουμε εντοπίσει εστίες που γίνεται διακίνηση ναρκωτικών και να μην κάνουμε τίποτα. Συνεπώς δεν είναι θέμα πολιτικών ευθυνών έτσι απλά, αλλά είναι θέμα πολιτικής βούλησης.

Η Αστυνομία, πέρα από όλα τα προβλήματα εκπαίδευσης που υπάρχουν, πιστεύετε ότι δεν θα μπορούσε να έχει εξαλείψει το άντρο των αναρχικών στα Εξάρχεια; Κάποιοι όμως δεν το θέλουν. Συνεπώς δεν είναι αδυναμία της Αστυνομίας, είναι έλλειψη πολιτικής βούλησης. Αυτό που γινόταν στα Ζογιανά, δεν το γνώριζε η Αστυνομία; Πιστεύετε ότι η Αστυνομία, αν της έδιναν εντολή, δεν θα το είχε λύσει το πρόβλημα; Κάποιοι όμως δεν έδιναν αυτές τις εντολές. Συνεπώς την απουσία πολιτικής βούλησης δεν είναι δυνατόν να τη μεταφράζουμε σε ανικανότητα ή μη επιθυμία της Αστυνομίας.

Η Αστυνομία –εγώ το θυμάμαι και είχα δει και στρατηγό εν αποστρατεία της Αστυνομίας- μας έλεγε ότι τους αναρχικούς τους γνωρίζουμε όλους. Και όλοι οι αστυνομικοί που μας παρακολουθούν τώρα, τους γνωρίζουν. Αλλά δεν υπάρχει επιθυμία, δεν υπάρχει πολιτική βούληση να αντιμετωπιστούν. Διότι εάν υπάρξει πολιτική βούληση, τότε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα πρέπει να τσακωθεί με μια κρατούσα, κακής νοοτροπίας, αριστερίστικη αντίληψη που υπάρχει. Και προσέξτε δεν μιλάω για αριστερή αντίληψη, μιλάω για μια αριστερίστικη αντίληψη, που θέλουν να μας επιβάλουν, ότι εδώ πέρα όλοι έχουν δικαιώματα, αυτοί που παρανομούν, αυτοί που καταλαμβάνουν τα πανεπιστήμια και τα διαλύουν, αυτοί που καταστρέφουν τις περιουσίες και πρέπει η δημοκρατικά ευνομούμενη πολιτεία να ανέχεται όλα αυτά τα περιστατικά στο όνομα μιας υποτιθέμενης ελευθερίας έκφρασης. Που βρισκόμαστε; Στη δεκαετία του '60 η του '70; Υπάρχει πρόβλημα στην ελευθερία έκφρασης στην Ελλάδα του 2008; Υπάρχει πρόβλημα στην διεκδίκηση των δικαιωμάτων; Τι σχέση έχουν με μια δημοκρατικά ευνομούμενη πολιτεία αυτά όλα τα φαινόμενα;

Όλα αυτά τα φαινόμενα, όμως, ευδοκιμούν, γιατί έχουν πολιτική κάλυψη. Και πρέπει κάποια στιγμή να τα λέμε ειλικρινά και με το όνομά τους τα πράγματα.

Υπήρξε Αρχηγός Κοινοβουλευτικής Ομάδας που εδώ, παρουσία του Πρωθυπουργού, είπε «μας κατηγορείτε για τους κουκουλοφόρους και αυτό είναι παράσημο για εμάς». Το θυμόσαστε, κύριε συνάδελφε. Ειπώθηκε.

Αυτή τη στιγμή έγινε, κατά την άποψή μου, μία ατυχέστατη σύνδεση της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ με την Αστυνομία για ένα συγκε-

κριμένο περιστατικό, που αν θέλετε μπορούμε να το αναλύσουμε. Διότι η Αστυνομία εκεί πέρα εμφανώς κάνει επίθεση. Και κάνοντας επίθεση, δεν μπορεί να ελέγχει ποιοι θα έρθουν από πίσω.

Με αυτή τη λογική, όμως, κύριε συνάδελφε, δίνετε έναυσμα σε κάποιον να πάει μετά να κάνει επίθεση σε αστυνομικό. Διότι θα πουν οι αστυνομικοί καλύπτουν τους χρυσαυγίτες. Άρα, καλά κάνω εγώ και πάω και καίω το αστυνομικό τμήμα.

Δεν πρέπει να λέμε τέτοια πράγματα, ειδικά όταν δεν υπάρχουν τα στοιχεία. Και πράγματι να καταγγείλουμε και να καταδικάσουμε και τους βασανισμούς που γίνονται, να καταγγείλουμε και να καταδικάσουμε φαινόμενα ζαρντινιέρας, να καταγγείλουμε και να καταδικάσουμε οποιαδήποτε άστοχη ενέργεια της Αστυνομίας. Δεν είναι, όμως, δυνατόν να ξεχνάμε και αυτό που έχει προσφέρει η Αστυνομία.

Και πιστέψτε με, επειδή η Αστυνομία είναι μέρος μιας κοινωνίας, δεν μπορεί να περιμένουμε ότι σε μία κοινωνία που σε όλους τους τομείς υπάρχει ένας μέρος διαφθοράς, όλα θα λειτουργούν τέλεια. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να έρχεστε εδώ και να υποστηρίζετε ότι η δυσλειτουργία της Αστυνομίας είναι μεγαλύτερη από αυτή που παρατηρείται στον πολιτικό κόσμο ή από αυτή που παρατηρείται στον επιχειρηματικό κόσμο ή από αυτή που παρατηρείται εν γένει στην κοινωνία.

Πριν το νομοσχέδιο επισκέφθηκα όλα τα αστυνομικά τμήματα των Αθηνών, για να δω τι προβλήματα υπάρχουν. Και πράγματι υπάρχουν προβλήματα. Υπάρχουν αστυνομικά τμήματα που με μικρότερη δύναμη από αυτή που πρέπει, προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα.

Δείτε τι γίνεται στο κέντρο της Αθήνας. Δεν σας λέω για άλλες περιοχές. Στο κέντρο. Μετά από τη Βουλή να πάμε στη Μενάνδρου, να πάμε στο Βοτανικό και να σας δείξω σημεία και να μπούμε μέσα. Και περιμένουμε από ένα αστυνομικό τμήμα με δύναμη ογδόντα και ενενήντα ατόμων, που αν το βάλουμε σε βάρδιες και σε όσους είναι έξω μένουν είκοσι, είκοσι πέντε, τριάντα άτομα, να αντιμετωπίσει όλα αυτά τα φαινόμενα. Και τραυματίζονται οι αστυνομικοί, τους χτυπάνε, φεύγουν από τα σπίτια τους και πραγματικά οι οικογένειές τους δεν ξέρουν αν θα γυρίσουν πίσω.

Κι ερχόμαστε εδώ με ελαφρά την καρδία να πούμε ότι η Αστυνομία έχει πρόβλημα ενεργειών, ότι τα άστοχα περιστατικά δεν είναι μεμονωμένα, αλλά είναι μία βασική κατεύθυνση ή ότι ο αστυνομικός είναι κάποιος ο οποίος ξυπνάει το πρωί και λέει, «θέλω να πλακωθώ σήμερα και πάω να χτυπήσω κόσμο».

Είναι τέτοιος ο αστυνομικός; Προφανώς όχι. Ο αστυνομικός είναι συνεργάτης μας, είναι βοηθός μας. Του Κοινοβουλίου, της εκτελεστικής εξουσίας και της δικαστικής εξουσίας. Χωρίς την Αστυνομία όλα αυτά που ψηφίζουμε εδώ, θα έμεναν λευκά χαρτιά.

Και μπορεί κάποιοι να αρέσκονται να καλλιεργούν ένα κλίμα αναρχίας και ένα κλίμα ασυδοσίας μέσα στο κέντρο των Αθηνών, αλλά θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι εκεί υπάρχει το δημοκρατικό πρόβλημα, που θίγετε. Διότι υπάρχουν εδώ πολιτικοί που λένε ότι επειδή αυτός ο νόμος της Κυβέρνησης δεν μας αρέσει, καλούμε τους εργαζομένους να μην τον εφαρμόσουν. Κι εμάς δεν μας αρέσουν. Πολλοί νόμοι της Κυβέρνησης δεν μας αρέσουν. Ζούμε, όμως, σε ένα ευνομούμενο κράτος. Άπαξ και τον ψήφισε μία κυβέρνηση, που έχει τη δημοκρατική νομιμοποίηση, καλώς ή κακώς νόμος είναι πάντα νόμος. Ο Σωκράτης πέθανε από έναν κακό νόμο. Σεβάστηκε, όμως, το νόμο.

Αυτοί, λοιπόν, που έρχονται εδώ και καλούν τον κόσμο να μην υπακούει στους νόμους, αυτοί που παρέχουν πλήρη πολιτική κάλυψη σε όλα τα φαινόμενα των κουκουλοφόρων, αυτοί θα πρέπει να αναζητήσουν το έλλειμμα δημοκρατίας μέσα στις ίδιες τους τις τάξεις. Και να ξέρουν ότι η Αστυνομία δεν έχει σχέση με τα περιστατικά που θέλουν να της προσάψουν.

Ναι, κύριε Υπουργέ, πρέπει να πάμε παρακάτω και να αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα που υπάρχουν στην Αστυνομία. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να μεταφέρουμε μία φοβική αντίληψη, που δυστυχώς έχει περάσει και στο Υπουργείο σας. Δεν θυμάμαι μία φορά το Υπουργείο Εσωτερικών, από τότε που παρακολουθώ τηλεόραση, να έχει βγει να υποστηρίξει την Αστυνομία, να έχει βγει να υποστηρίξει μία επιχείρηση της Αστυνομίας. Προσπαθείτε πάντα, όταν κάτι είναι καλό και πετυχαίνει, να παίρνει τα εύσημα ο Υπουργός και ο Υφυπουργός και «μπράβο στην οργανωτική δομή» και όταν κάτι αποτυγχάνει, δεν φταίει ο Υπουργός ή ο Υφυπουργός, αλλά ο απλός αστυνομικός.

Δεν είναι έτσι, όμως, τα πράγματα, δύο μέτρα και δύο σταθμά. Να πούμε «μπράβο» στην Αστυνομία, αλλά και να την κατακρίνουμε όπου πρέπει. Αν, όμως, τα βάλετε στη ζυγαριά, θα δείτε ότι ο Έλληνας αστυνομικός έχει προσφέρει πολύ περισσότερα από αυτά, για τα οποία τον κατηγορούν. Έχουμε επιτρέψει, όμως, με την ανοχή τη δική μας, τον καθημερινό τους εξευτελισμό από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Και σας ερωτώ: Όσοι ενδιαφέρεστε για τα δικαιώματα –και καλά κάνετε και ενδιαφέρεστε- του κάθε πολίτη, του κάθε λαθρομετανάστη, έχετε κοιτάξει ποτέ τι γίνεται με τις καταγγελίες κατά των αστυνομικών; Αυτή τη στιγμή το ξέρετε ότι με τη νοοτροπία, που έχετε επιβάλει, μπαίνουν μέσα δασκαλεμένοι και λένε, «εάν δεν μου φέρεις αυτό κι εκείνο, θα πω ότι με χτύπησες»; Και ξέρετε πόσες καταγγελίες σε βάρος των αστυνομικών είναι ψευδείς; Και ο αστυνομικός περνάει πέντε, έξι και επτά χρόνια με διοικητικές, με πειθαρχικές κυρώσεις, με ποινικές διώξεις και τελικά δικαιώνεται. Κι όταν δικαιωθεί ο αστυνομικός, τι του λέμε; «Δικαιώθηκες. Δεν πειράζει. Συνέχισε.»

Τα πράγματα πρέπει να τα βλέπουμε ολικά. Κι αυτή τη στιγμή εμείς επιθυμούμε η Αστυνομία να βρεθεί στο ύψος, το οποίο της αξίζει. Και το ύψος, το οποίο της αξίζει, δεν είναι αυτό των ανθρώπων που θέλουν καθημερινά να την καθυβρίζουν, διότι θέλουν να την αποδυναμώσουν πλήρως.

Στην επί της αρχής, κύριε Υπουργέ, συζήτηση προφανώς δεν θα συζητήσουμε ένα-ένα τα άρθρα και κάποιες παρατηρήσεις που σας έχουμε κάνει. Εμείς θεωρούμε ότι είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί τομή, όπως ειπώθηκε στην επιτροπή. Δεν είναι μία τομή. Είναι κάποια πρακτικά ζητήματα που έπρεπε να επιλυθούν και επιλύονται. Για εμάς είναι αρκετό και μόνο το γεγονός ότι κηρύσσονται οι σχολές παραγωγικές για να το ψηφίσουμε επί της αρχής. Διότι ήταν μία πολύ μεγάλη αδικία για τους αστυνομικούς. Όπως και για την ομογενοποίηση. Μπορεί να έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις για τον τρόπο με τον οποίο το κάνετε, όμως θεωρούμε ότι η Αστυνομία πρέπει να είναι μία και να λειτουργεί ως μία. Μετά θα πρέπει να υπάρχουν επιμέρους υπηρεσίες. Από τη στιγμή που πήραμε τις διαβεβαιώσεις από εσάς ότι -τουλάχιστον για τους συνοριακούς φύλακες- θα υπάρξει συγκεκριμένη υπηρεσία κατά της λαθρομετανάστευσης, η οποία θα είναι στελεχωμένη, επανδρωμένη επαρκώς, ώστε να μην υπάρχουν προβλήματα, θεωρούμε ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Πιστεύουμε ότι υπάρχουν κάποιες βελτιώσεις, τις οποίες σας είχαμε ζητήσει -μάλιστα και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας σας είχε ζητήσει- οι οποίες μπορούν να γίνουν, κύριε Υπουργέ, όπως για παράδειγμα στο θέμα των τριάντα τριών ετών είτε να υπάρξει κάποιο μικρότερο πλαίσιο ή τουλάχιστον να αναγνωρίζεται ο χρόνος στρατιωτικής θητείας. Αν δεν κάνω λάθος στο 6, παράγραφος 2 τακτοποιήθηκε το θέμα, το οποίο υπήρχε με την τριανταπενταετία και δεν υπάρχει πλέον πρόβλημα.

Υπάρχουν κάποιες επιμέρους παρατηρήσεις, τις οποίες θα σας θέσουμε στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Εάν, όμως, πραγματικά θέλουμε μία Αστυνομία που θα λειτουργεί, πρέπει να έρθει νομοσχέδιο που θα επιλύει ουσιαστικά και βάσιμα προβλήματα των αστυνομικών. Πρωτίστως, όμως, θα πρέπει να υπάρξει πολιτική βούληση ότι η Αστυνομία δεν είναι ο αποδιοπομπαίος τράγος, ότι την Αστυνομία θα τη στηρίξουμε. Εάν τυχόν θέλουμε μία Αστυνομία που θα της φορτώνουμε όλα τα κακώς κείμενα, τότε καλώς δεν κάνετε τίποτα. Θέλουμε, όμως, μία Αστυνομία, την οποία θα στηρίξουμε.

Δεν άκουσα κανέναν να πει το πιο απλό σε ένα κανάλι, κάτι που εγώ δεν το περίμενα: Τριακόσιοι πενήντα τρεις αστυνομικοί έχουν τραυματιστεί τα τελευταία τρία χρόνια. Τι μου λέτε τότε για μεμονωμένα περιστατικά; Αυτοί οι άνθρωποι, που μας παρακολουθούν, ανά τρεις μέρες ένας τους τραυματίζεται. Αυτή

είναι η πραγματικότητα για την Αστυνομία. Και θα την κατακρίνουμε για πέντε, έξι περιστατικά που υπάρχουν; Διότι δεν είναι παραπάνω. Απαριθμήστε τα. Δέκα περιστατικά θα βγάλετε, που τα ανακυκλώνετε συνεχώς. Δεν θα πείτε, όμως, ότι αυτοί οι άνθρωποι ανά τρεις μέρες παίζουν κορώνα – γράμματα τη ζωή τους, για να μπορούμε να έχουμε μία δημοκρατική, ευνομούμενη πολιτεία.

Με αυτές τις παρατηρήσεις θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

Πιστεύουμε, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει δυνατότητα βελτιώσεων στα άρθρα. Μέχρι την άλλη εβδομάδα, που θα συζητηθεί, θεωρούμε ότι θα έχουν επιλυθεί και αυτά τα θέματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Το λόγο έχει ο κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα έχει ως στόχο την ενίσχυση της Αστυνομίας με γνώμονα τη διασφάλιση της δημόσιας ασφάλειας, την ασφάλεια των πολιτών.

Ο 20ος αιώνας μας κληροδότησε πολλά επιτεύγματα, παράλληλα όμως συνοδεύτηκε από νέες προκλήσεις για την ασφάλεια των πολιτών: ανάπτυξη διεθνών δικτύων παράνομων και εγκληματικών δράσεων, χρήση των νέων τεχνολογιών για την υποστήριξη παράνομων δραστηριοτήτων, διεθνής εγκληματικότητα και νέοι μηχανισμοί παρανομίας, εμπόριο ναρκωτικών, εμπόριο όπλων, εμπόριο ανθρώπων, λαθρομεταναστών και πολλά άλλα.

Οι νέες αυτές προκλήσεις απαιτούν και νέους μηχανισμούς αντιμετώπισή τους. Απαιτούν εκσυγχρονισμό της Αστυνομίας και προσαρμογή στα νέα δεδομένα. Απαιτούν εγρήγορση και καινοτόμες δράσεις, που δεν ακολουθούν μόνο κατασταλτικά τις παράνομες δράσεις, αλλά προηγούνται και προλαμβάνουν.

Κυρίες και κύριοι, ο ρόλος της Αστυνομίας είναι να είναι δίπλα στον άνθρωπο, δίπλα στον πολίτη και να του προσφέρει προστασία. Στο πλαίσιο του δημοκρατικού κοινωνικού κράτους δικαίου, ο ρόλος της Αστυνομίας είναι να προστατεύει και να υπερασπίζεται την ασφάλεια του πολίτη. Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας έχουν γίνει σημαντικές προσπάθειες για την υποστήριξη του έργου της Αστυνομίας με στόχο την καλύτερη και αποτελεσματικότερη προστασία του πολίτη.

Ενδεικτικά αναφέρω: πρώτον, τις προσπάθειες εκσυγχρονισμού της Ελληνικής Αστυνομίας, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και τις διαδικασίες προσαρμογής στις απαιτήσεις του 21ου αιώνα.

Δεύτερον, αναφέρω την ενίσχυση της συνεργασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είτε μέσω της EUROPOL, μέσω δημοκρατικών διακρατικών συνεργασιών, μέσω της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Μάλιστα, στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, που συζητήσαμε χθες και θα συζητήσουμε και σήμερα το απόγευμα, προβλέπεται περαιτέρω ενίσχυση της συνεργασίας σε θέματα ασφάλειας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Τρίτον, έχουμε τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου, όπως ο νέος κώδικας οδικής κυκλοφορίας το περασμένο έτος και η αναδιάρθρωση της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών τον Φεβρουάριο.

Οι πολιτικές αυτές έχουν ήδη αρχίσει να φέρνουν αποτελέσματα. Για παράδειγμα, υπάρχει βελτίωση σε ό,τι αφορά τους δείκτες της εγκληματικότητας, ιδίως όσον αφορά στην αποκάλυψη των εγκλημάτων και τις συλλήψεις. Υπάρχει σημαντική μείωση σε ό,τι αφορά τα τροχαία και κυρίως τα θανατηφόρα. Μέσα στο 2008 η μείωση έχει φτάσει περίπου στο 16% σε ό,τι αφορά τα θύματα από τροχαία δυστυχήματα.

Το ανθρώπινο κεφάλαιο αποτελεί την κινητήριο δύναμη, τη βασική παράμετρο στην προσπάθεια ανάπτυξης ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού συστήματος διασφάλισης της δημόσιας ασφάλειας. Το ανθρώπινο δυναμικό είναι κεντρικός παράγοντας, όπως είπα πριν. Και, κυρίες και κύριοι, γι' αυτό το λόγο επενδύουμε στο ανθρώπινο δυναμικό. Η ενίσχυση και ενδυνάμωση του ανθρώπινου δυναμικού αποτελεί βασική προϋπόθεση για την επιτυχημένη λειτουργία και πρόοδο κάθε θεσμικού και οργανωτικού πλαισίου.

Το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα δίνει έμφαση στο ανθρώπινο κεφάλαιο, στην ενδυνάμωση του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας. Με το σχέδιο νόμου ρυθμίζονται κυρίως τα θέματα του βαθμολογίου, της ενσωμάτωσης των ειδικών φρουρών και των συνοριακών φυλάκων στο Σώμα, καθώς και του χαρακτηρισμού των σχολών της Ελληνικής Αστυνομίας ως παραγωγικών.

Κυρίες και κύριοι, όσον αφορά το βαθμολόγιο, προβλέπεται η αναμόρφωση του βαθμολογίου και της υπηρεσιακής εξέλιξης των αρχιφυλάκων, αστυφυλάκων και ανθυπαστυνόμων της Ελληνικής Αστυνομίας. Στόχος είναι η προσπάθεια εξασφάλισης προσωπικού με αυξημένα προσόντα, καθώς και της όσο το δυνατόν ανάλογης και ισότιμης μεταχείρισής τους σε σχέση με τους ομοιόβαθμους στρατιωτικούς των Ενόπλων Δυνάμεων.

Το νέο σύστημα βαθμολογικής εξέλιξης αποσκοπεί στο να δημιουργήσει κίνητρο περαιτέρω παραμονής στο Σώμα των αστυνομικών που διαθέτουν πολύτιμη και πολυετή εμπειρία και τεχνογνωσία. Επιπλέον η δυνατότητα καλύτερης βαθμολογικής εξέλιξης λειτουργεί ως ατομικό κίνητρο στο προσωπικό αυξάνοντας το ενδιαφέρον για την υπηρεσία και τις υποθέσεις.

Πιο συγκεκριμένα στις επιμέρους διατάξεις του νομοσχεδίου ρυθμίζονται μεταξύ άλλων τα εξής: προβλέπεται η δυνατότητα ταχύτερης ανέλιξης των ανθυπαστυνόμων, αρχιφυλάκων και αστυφυλάκων. Διευκολύνεται η εξέλιξη των αξιωματικών, οι οποίοι, λόγω της συμφόρησης της επετηρίδας, δεν προλαβαίνουν να εξελιχθούν στους ανώτερους βαθμούς.

Παρέχεται και κίνητρο παραμονής του προσωπικού στο Σώμα και επιδιώκεται η ορθολογική, ισορροπημένη υπηρεσιακή τους μεταχείριση, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξης. Δημιουργούνται προϋποθέσεις βελτίωσης της απόδοσης και αύξησης του υπηρεσιακού ενδιαφέροντος των υπηρετούντων στην Ελληνική Αστυνομία μέσω της προσδοκίας για περαιτέρω εξέλιξή τους, με επακόλουθο όφελος για την υπηρεσία και το δημόσιο συμφέρον.

Καθίσταται εφικτή η παραμονή έμπειρων αξιωματικών σε θέσεις ευθύνης για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα διευκολύνοντας έτσι την εφαρμογή της πολιτικής τάξης και ασφάλειας και των ειδικότερων προσδιορισμένων στόχων. Επιτυγχάνεται η λειτουργικότητα στη διοίκηση των αστυνομικών υπηρεσιών.

Ο δεύτερος άξονας του σχεδίου νόμου αφορά στην ενσωμάτωση των ειδικών φρουρών και συνοριακών φυλάκων στο αστυνομικό προσωπικό. Η επιτυχής θητεία αυτών των κατηγοριών προσωπικού είχε ως αποτέλεσμα την επέκταση των αρμοδιοτήτων τους, με αποτέλεσμα να ασκούν πλέον ουσιαστικά καθήκοντα αστυφύλακα, με τη μόνη εξαίρεση των καθηκόντων προανακριτικού υπαλλήλου.

Εξακολουθούν, όμως, να αντιμετωπίζονται διαφορετικά από την υπηρεσία και να διέπονται από διαφορετικό καθεστώς, με συνέπεια την ανομοιογένεια και την πολυδιάσπαση του αστυνομικού προσωπικού. Ήταν ανάγκη να υπάρξει σταδιακή ενοποίηση αυτού του καθεστώτος και παράλληλη διαμόρφωση του βαθμολογίου, έτσι ώστε όλα εκείνα τα στελέχη τα οποία κάνουν την ίδια δουλειά να έχουν την ίδια ακριβώς αντιμετώπιση.

Με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα επιδιώκεται η εξάλειψη της ανομοιογένειας στο προσωπικό του Σώματος, η ενότητα της προσταγής και της δράσης, χωρίς διακρίσεις, που συνεπάγονται σύγχυση και επικάλυψη αρμοδιοτήτων. Επιδιώκεται η εξάλειψη της δυσμενούς μεταχείρισης των ειδικών φρουρών και των συνοριακών φυλάκων, οι οποίοι δεν εξελίσσονται περαιτέρω βαθμολογικά και υστερούν σημαντικά στις αποδοχές τους σε σχέση με τους αστυφύλακες.

Οι ειδικοί φρουροί και συνοριακοί φύλακες, αφού συμπληρώσουν τριετή πραγματική υπηρεσία από την ημερομηνία μονιμοποίησής τους, εντάσσονται, ύστερα από δήλωσή τους, στο αστυνομικό προσωπικό γενικών καθηκόντων με το βαθμό του αστυφύλακα. Διέπονται από το νομικό καθεστώς που ισχύει για το αστυνομικό προσωπικό και έχουν τα ίδια καθήκοντα και υπο-

χρεώσεις με το αστυνομικό προσωπικό.

Με τον τρόπο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, καθίσταται δυνατή η αξιοποίησή τους σύμφωνα με τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και σύμφωνα με την αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας. Το νομοσχέδιο κινείται στην πολιτική που έχει καθιερώσει η Κυβέρνηση σχετικά με την πορεία της Ελληνικής Αστυνομίας και την αποστολή της φυσικά. Στοχεύει στην ενεργό παρουσία του αστυνομικού δίπλα στον πολίτη.

Κύριοι συνάδελφοι, ως Κρητικός έζησα από κοντά τις εξελίξεις στα γνωστά γεγονότα του περασμένου έτους στα Ζωνιανά. Έζησα από κοντά την ντροπή και την προσβολή που νιώσαμε όλοι μας για τα φαινόμενα αυτά. Είδα και βίωσα την κρητική περηφάνια να πληγώνεται από τη δράση μιας μικρής μειονότητας.

Παράλληλα, παρακολούθησα από κοντά την αποτελεσματικότητα και την ξεκάθαρη βούληση της Κυβέρνησης να βάλει τέλος σε τέτοια φαινόμενα, όπως επίσης έζησα από κοντά τις υπερβολές των Μέσων Ενημέρωσης, τα οποία είδα ότι υπήρχαν περιπτώσεις που έδειξαν ότι ήθελα να πιουν το αίμα των αστυνομικών, γιατί, όπως λένε, φταίνε για όλα οι αστυνομικοί. Γιατί όλοι οι άλλοι έχουν ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά οι αστυνομικοί δυστυχώς δεν έχουν. Υπερβολές, υπερβολές, υπερβολές. Όλα για την τηλεθέαση και δυστυχώς θύματα αυτής της υπερπληροφόρησης ή της παραπληροφόρησης έχουν πέσει και οι ίδιοι οι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Ζω καθημερινά από κοντά την αγωνία της ελληνικής και ειδικά της κρητικής κοινωνίας για ασφάλεια. Και παρακολουθώ από κοντά τις αξιόλογες προσπάθειες της Κυβέρνησης και της Ελληνικής Αστυνομίας να διασφαλίσει την ασφάλεια και την προστασία των πολιτών, προσπάθειες που ήδη έχουν φέρει αποτελέσματα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε, αν επιτρέπετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Άλλαξε το Προεδρείο και έχετε μισό λεπτό.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Το σημερινό σχέδιο νόμου συμβάλλει περαιτέρω στην προσπάθεια αυτή, βάζοντας στο κέντρο τον άνθρωπο είτε ως πολίτη είτε ως υπάλληλο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πριν μηδενίσουμε τα πάντα, ας εκτιμήσουμε τα στοιχεία της άλλης όψης του νομίσματος. Τι Αστυνομία θέλουμε; Τι αστυνομικούς επιθυμούμε να έχουμε; Τι καλό και πόσα καλά έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια από την πολιτική ηγεσία και την αστυνομική ηγεσία της χώρας μας; Πόσο ειλικρινείς είμαστε σε όλα όσα λέγονται και σε όλα όσα λέτε στην Αίθουσα αυτή σήμερα;

Προς Θεού, δεν στηρίζω την ασυδοσία κάποιων, ελάχιστων ευτυχώς, αστυνομικών και την υπερεξουσία ή τη δημιουργία αστυνομικού κράτους. Είμαι ένας φιλελεύθερος πολίτης, που σέβομαι και επιθυμώ να κάνουν όλοι καλά τη δουλειά τους.

Σας ευχαριστώ πολύ και με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, αλλά ήταν η κυρία Πρόεδρος προηγουμένως στην Έδρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κατάλαβα ότι κάνατε λάθος γιατί μείνατε με την εικόνα που είχατε του Προεδρείου όταν αρχίσατε την ομιλία σας.

Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιάννης Σκουλάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς η ειδυλλιακή εικόνα που περιέγραψε ο συνάδελφος κ. Αυγενάκης δεν υφίσταται στην Κρήτη. Καταθέτω χθεσινό δημοσίευμα εφημερίδας του Νομού Ηρακλείου με τίτλο «Και άλλο μαχαίρωμα στο Ρέθυμνο», μετά και το τραγικό περιστατικό της δολοφονίας του φοιτητή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Σκουλάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι κοινός τόπος ότι η εγκληματικότητα στη χώρα έχει αυξηθεί και, επίσης, έχει υποστεί μία δραματική ποιοτική αλλαγή. Ένοπλες ληστείες, δολοφονίες, trafficking, απαγωγές, κλοπές ΑΤΜ ειδικά στους Νομούς Ηρακλείου και Ρεθύμνης, πόλεμος οικογενειών οργανωμένου εγκλήματος, εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών, γεγονότα που δεν μπορούσε η ελληνική κοινωνία να φανταστεί πριν από δέκα ή είκοσι χρόνια.

Αντιμετωπίζεται το έγκλημα με το παρόν νομοσχέδιο; Κατά τη γνώμη μας, όχι. Συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο με το οποίο η Κυβέρνηση και η ηγεσία του Υπουργείου επιδιώκει να ικανοποιήσει κομμάτι της παροχολογίας που χρησιμοποίησε προεκλογικά απέναντι στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, μία προσπάθεια αποπροσανατολισμού τόσο των Ελλήνων αστυνομικών όσο και των πολιτών που βλέπουν μέρα με τη μέρα την Ελληνική Αστυνομία να απαξιώνεται με όλους τους τρόπους και τα μέσα.

Στην Ελλάδα, όμως, του κ. Καραμανλή, η πολιτική παραμερίζεται και τη θέση της παίρνουν επικοινωνιακές στρατηγικές. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιδιώκει τη δημιουργία και τη λειτουργία μιας Ελληνικής Αστυνομίας που δεν θα βασίζεται σε μικροκομματικά συμφέροντα, αλλά θα διαθέτει άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό, επαρκή υλικοτεχνική υποδομή, διαρκή επιμόρφωση στη χρήση των νέων τεχνολογιών, αλλά κυρίως μια Ελληνική Αστυνομία που θα εμπνέει σεβασμό, ασφάλεια για τους Έλληνες, μια Αστυνομία που θα σέβεται τα δικαιώματα των πολιτών, μία δημοκρατική Αστυνομία.

Με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επαίρεται ότι βελτιώνει τη ζωή χιλιάδων αστυνομικών ανά την Ελλάδα. Όμως, η αλήθεια είναι τελείως διαφορετική και αυτό πρέπει να επισημανθεί. Πρέπει να επισημανθεί ότι το παρόν σχέδιο νόμου σε καμμία περίπτωση δεν προσφέρει ουσιαστικές λύσεις στα οξύτατα προβλήματα που αντιμετωπίζει το ένστολο προσωπικό, προβλήματα που σχετίζονται με τα συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα, προβλήματα που άπτονται της αδυναμίας της οργανωμένης πολιτείας και της ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών να προχωρήσει σε μια ουσιαστική και μακροπρόθεσμη λύση όσον αφορά την εκπαίδευση και τη διά βίου επιμόρφωσή τους.

Η ένταξη των συνοριοφυλάκων και των ειδικών φρουρών αποτελεί χαρακτηριστική περίπτωση ρουσφετολογικής τακτοποίησης ημετέρων. Είναι μια διάταξη του νομοσχεδίου που έχει προκαλέσει έντονες ανησυχίες και αντιδράσεις των αστυνομικών, που βλέπουν με αγανάκτηση την άδικη καταπάτηση των δικαιωμάτων τους.

Το άρθρο 13 αποτελεί στην ουσία ένα λογιστικό τερτίπι, αφού η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατορθώνει με τον τρόπο αυτό ως διά μαγείας να μειώσει τα πολλά και σημαντικά κενά που υπάρχουν στην Ελληνική Αστυνομία.

Ακόμα και η διαδικασία της πρόσληψης των ειδικών φρουρών και των συνοριοφυλάκων δείχνει να χωλαίνει. Είναι μια διαδικασία που μοιάζει να είναι πρόχειρα και βιαστικά θεμελιωμένη, δίχως να λαμβάνει υπ' όψιν τις πραγματικές ανάγκες που υπάρχουν στην ελληνική περιφέρεια και κυρίως στα σύνορα, αλλά και χωρίς να γίνεται επαρκής αξιολόγηση των σύγχρονων μορφών διεθνοποιημένου εγκλήματος. Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά την ομογενοποίηση του Σώματος των ειδικών φρουρών και των συνοριοφυλάκων αυτοί οι ένστολοι εξαναγκάζονται να υποβάλουν σχετική αίτηση επιθυμίας ένταξης στις νέες οργανικές θέσεις των αστυφυλάκων. Σε διαφορετική περίπτωση θεωρείται ότι έχουν υποβάλει αίτηση απόλυσης και απολύονται.

Από αυτό και μόνο, γίνεται κατανοητή η δίχως προγραμματισμό και ουσιαστικό λόγο ομογενοποίηση που επιχειρείται στα πλαίσια της ΕΛ.ΑΣ., ενώ την ίδια στιγμή ανακοινώνονται δύο χιλιάδες επτακόσιες νέες προσλήψεις. Πώς και με ποιες διαδικασίες; Είναι ένα ερώτημα, το οποίο θα πρέπει να απαντηθεί.

Το παρόν σχέδιο νόμου προτείνει την αύξηση των οργανικών θέσεων των αξιωματικών. Σύμφωνα με την ΠΟΑΣΥ, η αναλογία αξιωματικών προς αστυφύλακα θα είναι ένας προς πέντε. Ερώτημα: Ποιος θα κάνει πεζή περιπολία, για παράδειγμα, στο Ρέθυμνο και στο Ηράκλειο;

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι δεν υπάρχει επαρκής αιτιολόγηση για τη λήψη αυτής της απόφασης, ενώ σημαντικό

είναι και το κενό που δημιουργείται από την αδυναμία του νομοσχεδίου να εξηγήσει πώς είναι δυνατόν να κατατάσσονται κάθε χρόνο, μέσω πανελληνίων εξετάσεων, χίλιοι εξακόσιοι ένστολοι και να αποχωρούν περίπου τρεις χιλιάδες εξακόσιες με ένα κενό δύο χιλιάδων θέσεων. Με ποιο τρόπο σκέπτεται η Κυβέρνηση και το Υπουργείο να λύσει αυτό το πρόβλημα; Είναι δυνατόν να περιμένουμε να βελτιωθούν οι συνθήκες στην Ελληνική Αστυνομία μόνο με την παροχή μικροοικονομικών και πρόσκαιρων προνομίων και την ίδια στιγμή η αποψίλωση του ανθρώπινου προσωπικού να συνεχίζεται κάθε χρόνο;

Το παρόν νομοσχέδιο μας δίνει την ευκαιρία να αναφερθούμε και στα σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Αστυνομικό Σώμα, προβλήματα που σχετίζονται με την έλλειψη προσωπικού, τις κτηριακές υποδομές, την ελλιπή εκπαίδευση και επαφή με τις νέες τεχνολογίες, προβλήματα που από το Βήμα της Βουλής έχουμε επισημάνει στον Υπουργό και Υφυπουργό Εσωτερικών, προβλήματα που έχουμε φέρει στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος με πλειάδα ερωτήσεων προς τους αρμόδιους φορείς.

Θα χρησιμοποιήσω παραδείγματα από το Νομό Ηρακλείου, όπου και εκλέγομαι, τα οποία αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα των προβλημάτων που υπάρχουν εκεί. Υπάρχει υποστελέχωση, που σε πολλές περιπτώσεις φθάνει και το 50% των πραγματικών αναγκών. Χαρακτηριστικά σας αναφέρω ότι στο Δήμο Κόφινα στο Ασήμι πραγματοποιήθηκε με κινηματογραφικό τρόπο κλοπή μηχανήματος ΑΤΜ και ο λόγος ήταν η υποστελέχωση του σταθμού στο Ασήμι. Είχαμε επισημάνει την έλλειψη προσωπικού σε ερώτηση στις 27 Φεβρουαρίου 2008 και ο Υπουργός απάντησε ότι αυτό το τμήμα θα κλείσει. Η κλοπή έγινε μετά. Ξανακαταθέσαμε ερώτηση και ρωτάμε εάν το τμήμα στο Ασήμι θα παραμείνει. Περιμένουμε την απάντηση του Υπουργείου.

Ανάλογα παραδείγματα έχουμε σε ολόκληρο το Νομό Ηρακλείου. Δήμοι Μαλλίων και Χερσονήσου. Οι δήμαρχοι κάνουν συνεχείς εκκλήσεις για στελέχωση των αστυνομικών τμημάτων. Προχθές είχαμε βιασμό τουρίστριας στο Δήμο Μαλλίων.

Τα ίδια και δυσκολότερα προβλήματα αντιμετωπίζει ο Δήμος Κρουσσώνα, ένας ορεινός δήμος με μορφές εγκληματικότητας, όπως είναι οι ζωοκλοπές, η οπλοφορία και απανωτά περιστατικά με ληστείες τραπεζών στα τέλη του 2007 και αρχές του 2008. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο υφιστάμενος αστυνομικός σταθμός, αλλά και το πλησίον Αστυνομικό Τμήμα του Αγίου Μύρωνα δεν επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών της περιοχής.

Δήμοι Αρκαλοχωρίου και Τυμπακίου. Στο Δήμο Αρκαλοχωρίου έχουμε αλλεπάλληλα περιστατικά εμπρησμών, ένα νέο έγκλημα, ενώ στο Δήμο Τυμπακίου είναι επιτακτική η ανάγκη για τη δημιουργία έδρας Τ.Α.Ε..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα καινούργιο θέμα που θέλω να θίξω, είναι οι κτηριακές υποδομές στο Νομό Ηρακλείου. Το κτήριο θα έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί το Μάρτιο και τώρα αναμένεται να τελειώσει το Φθινόπωρο. Υπάρχουν κρατητήρια ανδρών χωρητικότητας σαράντα με πενήντα ατόμων χωρίς τουαλέτα.

Το παρόν σχέδιο νόμου, σε καμμία περίπτωση, δε λύνει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ελληνική Αστυνομία στις αρχές του 21ου αιώνα. Απόρροια αυτών των προβλημάτων είναι η διαρκής αύξηση της εγκληματικότητας, αλλά και η ανασφάλεια που ζουν οι Έλληνες πολίτες.

Από την πλευρά μας, το 2004, παραδώσαμε μία Αστυνομία που είχε ξεφύγει από τα στερεότυπα της δεκαετίας του '60 και του '70, μια Ελληνική Αστυνομία σύγχρονη, με αρχές και αξίες που σέβεται τον πολίτη, πάνω απ' όλα ένα Σώμα που εξάρθρωσε την τρομοκρατία στην Ελλάδα με κορυφαία στιγμή τη σύλληψη της «17 Νοέμβρη», μια Ελληνική Αστυνομία που ενέπνεε σιγουριά και ασφάλεια στους Έλληνες πολίτες. Αυτή την Αστυνομία θέλουμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να την καταστρέψει. Είναι χρέος μας απέναντι στην Ελληνική Αστυνομία και στον ελληνικό λαό. Εμείς καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας γνωρίζω ότι ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Τραγάκης, ορίζει κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Κερκύρας της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαο Δένδια.

Ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Γεώργιος Ορφανός ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό από τις 14 Ιουνίου 2008 έως τις 19 Ιουνίου 2008.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθυνόμενος προς τον Υπουργό, θα ήθελα να μου πει, όταν θα μιλήσει, τι έγινε εκείνο το παλικάρι που έφυγε στο Ισραήλ. Για να μην ξεχνιόμαστε, δεν είναι στο Ισραήλ, αλλά, εάν δεν κάνω λάθος, σε ελληνικό νοσοκομείο. Δηλαδή, εκείνο το παλικάρι και ανάπηρο έχει μείνει και αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, διαδραματίζεται μιά άλλη τραγωδία. Απ' όσο ξέρω, είναι έγκυος η γυναίκα του και ίσως και να έχει γεννήσει.

Για να καταλάβετε, λοιπόν, ότι η Ελληνική Βουλή δεν είναι ενήμερη γι' αυτά που συμβαίνουν στους Έλληνες αστυνομικούς, τον στείλαμε -και καλά κάναμε- η αλήθεια είναι ότι έμεινε σε ένα γηροκομείο –εγώ τα είχα πει και τότε- δεν έγινε καλά, επέστρεψε και είναι ουσιαστικά κλινικά νεκρός, ένας παράλυτος άνθρωπος χωρίς μέλλον. Είναι η απάντηση σε κάποιους από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι βλέπουν πίσω από την Αστυνομία πάντοτε τη «Χρυσή Αυγή». Να σοβαρευτούμε λίγο και να βλέπουμε τα θύματα που έχουν αυτοί οι άνθρωποι, που είναι επιφορτισμένοι να μας φυλάνε.

Κύριε Μαρκογιαννάκη, σας σέβομαι πάρα πολύ, αλλά μιλήσατε για το επιθυμητό και εφικτό. Εδώ έχετε δίκιο, αλλά για εμένα το επιθυμητό και εφικτό είναι η τέχνη της πολιτικής και αν θέλετε, είναι το άλλοθι των αποτυχημένων. Δηλαδή, άλλο τι θέλουμε και άλλο τι μπορούμε να κάνουμε. Είναι το άλλοθι της αποτυχίας μας. Δηλαδή, θέλουμε, αλλά δεν μπορούμε. Εάν δεν μπορούμε, να μην ξαναέρθουμε εδώ μέσα.

Βέβαια το παρόν νομοσχέδιο δεν λύνει ούτε το πρόβλημα της εγκληματικότητας ούτε τις αγκυλώσεις της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίες οφείλονται καθαρά στην έλλειψη πολιτικής βούλησης.

Αστυνομία. Εγώ θα ξεκινήσω με τα πολύ απλά πράγματα. Πού υπάρχουν αστυνομικά τμήματα; Είναι οι χώροι άξιοι για να μπορούν να μένουν μέσα οι αστυνομικοί; Κυκλοφορούν μεταξύ των αστυνομικών αρρώστιες στα κρατητήρια από ηπατίτιδα και άλλου είδους κολλητικές και μεταδοτικές αρρώστιες;

Δεύτερον, έχουν τους απαραίτητους χώρους; Εγώ θα σας αναφέρω ένα αστυνομικό τμήμα του Εβροποτάμου, κύριε Υπουργέ. Είναι ένα άθλιο τμήμα της Θεσσαλονίκης, όπου εκεί μέσα, ειλικρινά, φοβάσαι να καθίσεις σε καρέκλα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Να σας πω, κύριε Υπουργέ, για τα πιστόλια τους; Έχετε δει πιστόλια αστυνομικών; Είναι εικοσιπέντε και τριάντα ετών, γιατί τα πληρώνουν από την τσέπη τους, αν θέλουν να έχουν καλό πιστόλι και περίστροφο. Έχουν κάνει ποτέ σκοποβολή οι αστυνομικοί; Πληρώνουν τις σφαίρες που κάνουν σκοποβολή ή μόνοι τους, οικειοθελώς, κάνουν σκοποβολή;

Αυτά είναι τα προβλήματα και όχι η «Χρυσή Αυγή» που κάποιος φαντάστηκε εδώ μέσα ή τα πέντε δέκα φαινόμενα ακραίας συμπεριφοράς κάποιων αστυνομικών.

Θέλετε να σας πω για τα οχήματα, τα οποία δεν έχουν ελαστικά; Οχήματα που δεν έχουν πλέγμα ανάμεσα στον οδηγό και τον συνοδηγό με τον κρατούμενο που κάθεται πίσω, κύριε Υπουργέ, όπως έχουν στην Αμερική ή στην Γερμανία ή στην Γαλλία; Αυτά είναι τα προβλήματα της Αστυνομίας.

Δώστε, λοιπόν, εκείνες τις προϋποθέσεις και μετά να κάνουν κριτική οι όποιοι κύριοι εδώ μέσα στα κακώς κείμενα της Αστυ-

νομίας. Ας τους δώσουμε τις δυνατότητες, ας τους δώσουμε τις προϋποθέσεις και μετά να καθίσουμε να το συζητήσουμε.

Να μιλήσω για την κομματικοποίηση; Εγώ είμαι ενάντιος σε κάθε είδους κομματικοποίηση στα Σώματα Ασφαλείας και στο Στρατό. Το λέω και δημοσίως. Είναι προσωπική μου άποψη. Γιατί; Διότι δεν μπορεί ένας αστυνομικός να είναι πρώτα Νέα Δημοκρατία, ΠΑ.ΣΟ.Κ., ΛΑ.Ο.Σ., Κ.Κ.Ε., Συνασπισμός και μετά αστυνομικός, αφού ξέρουμε πως λειτουργεί η κακώς εννοούμενη κομματικοποίηση. Και βέβαια, με ενοχλεί που χίλιοι άνθρωποι κάθονται. Τα στελέχη των συνδικαλιστών της Αστυνομίας που είναι χίλια, κάθονται, αντί να είναι ενεργοί αστυνομικοί. Γιατί εγώ δεν ήρθα στην Βουλή για να χαϊδέψω αυτιά. Ήρθα για να πω τις αλήθειες που πίστευα και πιστεύω. Πρώτα, λοιπόν, αστυνομικός και μετά, ΠΑ.ΣΟ.Κ., Νέα Δημοκρατία, ΛΑ.Ο.Σ., Κ.Κ.Ε., Συνασπισμός. Ο αστυνομικός και ο αξιωματικός του στρατού δεν μπορεί να είναι πρώτα κόμμα και μετά τίποτε άλλο.

Ακούστε ένα οξύμωρο, κύριε Υπουργέ. Είδα αστυνομικούς να φυλάνε χωματερές εδώ στην Αθήνα και τώρα που μιλάμε και στη Θεσσαλονίκη. Ερωτώ: Γιατί ο αστυνομικός να φυλάει τη χωματερή; Γιατί η ελληνική πολιτεία δεν μερίμνησε ώστε να μην έχουμε χωματερές στην Ελλάδα, εδώ και δεκαετίες και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία; Στη Θεσσαλονίκη έχουμε πρόβλημα με τη Μαυροράχη και με την περιοχή των Ταγαράδων. Οι χωματερές στην Ευρώπη καταργήθηκαν εδώ και τριάντα χρόνια και εμείς ακόμα έχουμε χωματερές. Και βάζουμε τον αστυνομικό να φυλάει τη χωματερή από τον κάτοικο ο οποίος διαμαρτύρεται γιατί του πετάμε τα σκουπίδια όπως να είναι, χωρίς την απαραίτητη προϋπόθεση και να συγκρούεται με τον αστυνομικό ο πολίτης, χωρίς λόγο και αιτία, γιατί η πολιτεία δεν μεριμνά. Αυτά, για να δείτε την ανακολουθία λόγων και έργων.

Έχουμε επίσης, το επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Γιατί ο αστυνομικός να φυλάει τον κάθε χουλιγκάνο; Γιατί να πηγαίνει ο αστυνομικός μέσα στο γήπεδο; Είμαστε η μοναδική Αστυνομία στον κόσμο, εμείς και η Τουρκία, που πηγαίνει στα γήπεδα. Θα μου πείτε ότι παίρνουν κάποιο ποσοστό. Δεν με αφορά, κύριε Υπουργέ. Ο αστυνομικός είναι για άλλη δουλειά. Δεν μπορεί να ερημώνει η Θεσσαλονίκη την Κυριακή επειδή παίζει ο ΠΑΟΚ, ο Άρης ή ο Ηρακλής ή όταν παίζει ο Ολυμπιακός ή ο Παναθηναϊκός και η ΑΕΚ στην Αθήνα, να ερημώνει από αστυνομικούς στο ήδη μεγάλο πρόβλημα που έχουμε, της λειψανδρίας. Είναι αδιανόητα πράγματα αυτά. Αυτά είναι τα προβλήματα. Ας αποφασίσουμε, λοιπόν, τι Αστυνομία θέλουμε.

Να πω και το εξής: Η μορφή της εγκληματικότητας έχει αλλάξει. Κύριε Υπουργέ, ο κ. Μυλωνάς, ο οποίος έχει απαχθεί, μένει εκατό μέτρα από το σπίτι μου. Ρωτώ: Ένα τέτοιο πρόσωπο δεν έπρεπε η Αστυνομία να το φυλάει, παρά το γεγονός ότι δεν ζήτησε ποτέ αστυνομικούς; Και το λέω αυτό, γιατί φυλάμε τον κάθε απίθανο επιχειρηματία, ο οποίος έχει δισεκατομμύρια ευρώ και έχει σωματοφύλακες και security και μπορώ να πω και ονόματα. Σας είχα ρωτήσει και εσάς προσωπικά, ποιοι είναι οι επιχειρηματίες και οι μεγαλοδημοσιογράφοι που έχουν αστυνομικούς και για ποιο λόγο τους έχουν. Πηγαίνω σε κανάλια βράδυ για εκπομπές και βλέπω συνοδευτικό της Ασφάλειας, μηχανάκια να συνοδεύουν το μεγαλοδημοσιογράφο, ο οποίος παίρνει 50.000 ευρώ το μήνα. Δεν κατάλαβα, δεν μπορεί να πάρει σωματοφύλακες αυτός ο κύριος, ο δημοσιογράφος «Βελόπουλος», ή ο επιχειρηματίας ο «Βελόπουλος»; Μπορεί, κύριε Υπουργέ. Άρα, λοιπόν, αφού τους στέλνετε στους επιχειρηματίες, γιατί δεν πήρατε τα προληπτικά μέτρα;

Να σας πω και κάτι άλλο. Στα πενήντα μέτρα από το σπίτι του κ. Μυλωνά μένει ο Σκοπιανός πρόξενος. Η Αστυνομία έχει συνεχώς ένα περιπολικό έξω από τον Σκοπιανό πρόξενο. Προστατεύουμε τον κάθε απίθανο τύπο. Και είναι το Αστυνομικό Τμήμα του Πανοράματος που οι αστυνομικοί κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους, αλλά είναι μικρός ο αριθμός, είναι ελάχιστος, σε σχέση με αυτούς που πρέπει να έχουν. Αυτά τα λέω, για να δείτε τα σοβαρά, τα οποία δεν κοιτάμε. Φυλάμε τον Κόκκαλη, φυλάμε τον Μπόμπολα, φυλάμε τον Αλαφούζο, φυλάμε τον Βελόπουλο, αλλά δεν φυλάμε, το τονίζω, τον πολίτη, ο οποίος νιώθει ανασφαλής και καθημερινά αντιμετωπίζει την εγκληματικότητα. Και θέλω απάντηση γι' αυτό.

Εμείς έχουμε υποστεί την βάσανο της εγκληματικότητας, διότι κάθε εβδομάδα βγαίνει δελτίο τύπου από την Αστυνομία. «Κάηκε το βιβλιοπωλείο του κ. Γεωργιάδη». «Χτυπήθηκε το βιβλιοπωλείο του τάδε Βελόπουλου». «Απειλείται η ζωή των στελεχών του ΛΑ.Ο.Σ., γιατί απλά αποκαλύπτουν τους κουκουλοφόρους». Γιατί εμείς με μολοτοφόρους δεν συγχρωτιζόμαστε.

Και λέω το εξής: Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι προσωπικά εγώ –και το λέω με πολύ συμπάθεια- δεν κυκλοφορώ στην Αθήνα; Δεν έχω βγει ποτέ μου στην Αθήνα, διότι φοβάμαι ότι αν περπατήσω μπορεί να υποστώ τη βάσανο αυτών των ανθρώπων που θεωρητικά είναι δημοκράτες, αλλά ουσιαστικά είναι φασίστες, αυτοί οι ψευτοκουκουλοφόροι, οι ψευτοδημοκράτες, αυτοί οι μολοτοφόροι που ουσιαστικά σπάνε, καίνε, ρημάζουν και δεν δίνουν λογαριασμό σε κανένα. Διακατέχεστε από αριστεροφοβία, μη σας χρεώσουν ακραία αντίληψη και συμπεριφορά. Αυτή είναι η πραγματικότητα, έχετε την αγκύλωση της αριστεροφοβίας για να επιβάλουμε τη νομιμότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ακόμη δύο τρία πράγματα. Πρώτον, κατά τη δική μας άποψη, είναι αδιανόητο στα Σώματα Ασφαλείας να μην εισέρχονται οι άνθρωποι που επιλέγουν να πάνε στις Ειδικές Δυνάμεις. Βρείτε ένα τρόπο αυτοί που εκπαιδεύτηκαν –διότι οι αστυνομικοί δεν εκπαιδεύονται σωστά- να μπορούν να πάρουν μόρια και να μπουν από τις Ειδικές Δυνάμεις Καταδρομής, με ευκολότερο τρόπο στην Ελληνική Αστυνομία.

Δεύτερον, να ξεκαθαρίσουμε πότε μπορεί να πυροβολεί αστυνομικός. Δεν μπορεί ο αστυνομικός να βγάζει το πιστόλι, όταν ο άλλος έχει ήδη πυροβολήσει. Αυτά δεν γίνονται πουθενά. Από τη στιγμή που πυροβολεί ο άλλος, τελείωσε ο αστυνομικός, κύριε Υπουργέ. Είναι απλά τα πράγματα. Ας τα δούμε σοβαρά. Και θέλω απαντήσεις και για τον κ. Μυλωνά και για το θέμα του αστυνομικού.

Κλείνοντας, δεν λέω ότι παίρνουν πολλά χρήματα οι αστυνομικοί, παίρνουν ελάχιστα γι' αυτό που κάνουν, αλλά δυστυχώς η Αστυνομία είναι θεσμός ο οποίος καταπολεμά την παρανομία. Δυστυχώς, την κάναμε δημόσια υπηρεσία χωρίς αρμοδιότητες. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αν δεν αλλάξετε στάση πολύ φοβάμαι ότι ο πολίτης όχι μόνο θα νιώθει ανασφαλής, αλλά θα υβρίζει καθημερινά και εσάς και εμάς και όλους τους υπόλοιπους. Η Αστυνομία πρέπει να έχει αρμοδιότητες. Αποφασίστε ποιες είναι αυτές, για να μπορέσουμε επιτέλους να κάνουμε αυτό που θέλει ο πολίτης. Ασφάλεια, κύριε Υπουργέ, αυτό θέλει ο πολίτης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Φεβρωνία Πατριανάκου.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να είμαστε προσεκτικοί από αυτό το Βήμα της Βουλής. Ο τρόπος με τον οποίο αναφερόμαστε στο έργο της Ελληνικής Αστυνομίας, κινδυνεύει να ακυρωθεί ή να απαξιωθεί με φράσεις μας που δεν αποδίδουν τις προσδοκόμενες τιμές για ανθρώπους που με αυτοθυσία επί πάρα πολλά χρόνια προσπαθούν να κάνουν το καλύτερο δυνατό για τους Έλληνες πολίτες.

Τα κοινωνικά φαινόμενα όπως είναι η μετανάστευση, η ανεργία, οι κοινωνικές εντάσεις, η παραβατικότητα, η βία, αποτελούν μερικές από τις αιτίες που δημιουργούν έντονο αίσθημα κοινωνικής ανασφάλειας στους πολίτες. Όσο μεγαλύτερη είναι η κοινωνική ανασφάλεια, τόσο μεγαλύτερη ανάγκη έχει ο πολίτης κάθε χώρας από την πολιτεία να του παρέχει αυτό που στην καθημερινότητά του, του δίνει τη δυνατότητα να δρα με αποτελεσματικότητα, να δρα με ασφάλεια, να έχει εμπιστοσύνη στην πολιτεία και στους θεσμούς της.

Ο ρόλος της Ελληνικής Αστυνομίας είναι εξαιρετικά δύσκολος, γιατί έχει να αντιμετωπίσει χρόνιες δυσλειτουργίες και προκαταλήψεις. Ατυχή συμβάντα, ακραίες επιλογές, κάποιες φορές δημιούργησαν αισθήματα καχυποψίας και τάσεις μηδενισμού και απαξίωσης του έργου της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα πρόσφατα περιστατικά της Θεσσαλονίκης και της Κορίνθου

είναι απολύτως καταδικαστέα, αλλά δεν αποτελούν αφορμή να ακυρώσουν και να αμαυρώσουν τη συνολική εικόνα της ΕΛ.ΑΣ. και οφείλουμε να συγχαρούμε την άμεση και καταλυτική παρέμβαση του Υπουργού, του υπεύθυνου Υφυπουργού και του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας για την άμεση παρέμβασή του και για την απόδοση ευθυνών. Οφείλουμε, όμως, να κρατάμε ζωντανές στη μνήμη μας τις επιτυχίες της ΕΛ.ΑΣ. σε πολύ μεγάλες υποθέσεις που πρόσφατα απασχόλησαν την επικαιρότητα.

Να θυμίσουμε την επιχείρηση εξάρθρωσης του αποστήματος των Ζωνιανών, την επιχείρηση εξάρθρωσης από την Υπηρεσίας Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος των μεγαλύτερων κυκλωμάτων που έχουν αποκαλυφθεί παιδικής πορνογραφίας, τη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων σε μεγάλο βαθμό. Νομίζω, όμως, ότι έχουν ήδη ανακοινωθεί άμεσα και πρόσθετα μέτρα προκειμένου να αντιμετωπίσουμε περαιτέρω αυτό το φαινόμενο. Την διασφάλιση της δημόσιας τάξης ακόμα και σε περίοδο κοινωνικών εντάσεων. Τα αυξημένα ποσοστά επιτυχιών στη βελτίωση των δεικτών εγκληματικότητας.

Ο δρόμος για μία Αστυνομία άκρως αποτελεσματική με κοινωνική συνείδηση και δράση, με απόλυτο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με οργανωτική επάρκεια και πλήρη επιχειρησιακή ετοιμότητα, αποτελεί ένα στόχο και απαιτεί διαρκείς βελτιώσεις στην υφιστάμενη κατάσταση.

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιδιώκεται η ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας με στόχο τον εξορθολογισμό της λειτουργίας της και την ενδυνάμωση της επιχειρησιακής της ικανότητας, καθώς επίσης και να αυξήσουμε την αυτοπεποίθηση στη δράση και το έργο των Ελλήνων αστυνομικών.

Αναμορφώνεται το βαθμολόγιο και η υπηρεσιακή εξέλιξη των αστυφυλάκων, αρχιφυλάκων, ανθυπαστυνόμων δίνοντάς τους τη δυνατότητα προαγωγής βάσει των χρόνων ενεργούς υπηρεσίας τους, σε αντίθεση με τη στασιμότητα που χαρακτήριζε το παρελθόν, στασιμότητα που αδρανοποιούσε λόγω έλλειψης κινήτρων βαθμολογικών και μισθολογικών, τη δράση τους.

Στο συγκεκριμένο σημείο θα ήθελα να ζητήσω, κύριε Υφυπουργέ, να δούμε με ιδιαίτερη ευθύνη και θετικά το αίτημα της ΠΟΑΣΥ, αντί στα τριάντα τρία χρόνια η προαγωγή των ανθυπαστυνόμων να γίνεται στα τριάντα ένα έτη, λειτουργώντας σύμφωνα με το νομοσχέδιο και κινητροδοτώντας τους, προκειμένου να προαχθούν αποστρατευτικά σε ευνοϊκότερους βαθμούς.

Η αξιολόγηση και η εξέλιξη, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί μοναδική κινητήρια δύναμη για όλους τους εργαζόμενους, πόσο μάλλον γι' αυτούς που υπηρετούν το κοινωνικό σύνολο και με αυτοθυσία μάχονται για τα δικαιώματα του πολίτη, για τα δικαιώματα να δρουν σε μία ευνομούμενη πολιτεία.

Αποσυμφορείται με το παρόν νομοσχέδιο η επετηρίδα των ανώτερων αξιωματικών δημιουργώντας νέες θέσεις, εκατόν ένα αστυνομικών υποδιευθυντών, σαράντα διευθυντών, έντεκα ταξιάρχων. Με αυτόν τον τρόπο έμπειροι αξιωματικοί παραμένουν στην ενεργό υπηρεσία. Οργανώνεται, προγραμματίζεται και στοχοθετείται επιτελικά το έργο της ΕΛ.ΑΣ με ορθολογικότερο και περισσότερο αποτελεσματικό τρόπο σε σχέση με το παρελθόν. Στόχος είναι η διάχυση των αξιωματικών στο σύνολο της επικράτειας και η ενίσχυση των αδύναμων και απομακρυσμένων περιοχών.

Με το παρόν νομοσχέδιο εισάγεται νέος βαθμός και με αυτό τον τρόπο επιχειρείται να αρθεί η ανισότητα που διέκρινε μέχρι τώρα τον τρόπο λειτουργίας των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων. Εισάγεται διπλάσιος αριθμός πλέον στις Σχολές Αξιωματικών σε σχέση με το παρελθόν, δίνοντας τη δυνατότητα στους αστυφύλακες, υπαρχιφύλακες, αρχιφύλακες και ανθυπαστυνόμους να έχουν περισσότερες ευκαιρίες και λιγότερα στεγανά στην υπηρεσιακή τους εξέλιξη.

Με αυτόν τον τρόπο δηλαδή δίνεται η δυνατότητα σε ικανούς αστυνομικούς των κατώτερων βαθμίδων να έχουν διπλάσιες ευκαιρίες σε σχέση με το παρελθόν. Μία πρόταση, κατά την άποψή μου, θα ήταν, μήπως πιθανά αυτή η ρύθμιση να ισχύσει από εφέτος.

Όλοι οι συνταξιοδοτούμενοι αστυνομικοί όλων των κλιμακίων κατά την αυτεπάγγελτη αποστρατεία τους προάγονται τιμητικά στους επόμενους δύο βαθμούς, με αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση της δικαιούμενης συντάξεως. Εντάσσονται οι ειδικοί φρουροί και οι συνοριακοί φύλακες στο αστυνομικό προσωπικό με προσδοκόμενο όφελος την αύξηση της επιχειρησιακής ετοιμότητας της Ελληνικής Αστυνομίας σε ευαίσθητες ή απομακρυσμένες περιοχές.

Με το παρόν νομοσχέδιο, πέρα από τα υπηρεσιακά οφέλη επιχειρείται η εξάλειψη των αδικιών στο ένστολο προσωπικό και η εμπέδωση της ομοψυχίας και της ενιαίας δράσης. Ταυτόχρονα, μέσω της υπηρεσιακής εξέλιξης των ανωτέρω δύο κατηγοριών, αίρεται η σημαντική αδικία της βαθμολογικής και μισθολογικής στασιμότητας στη διάρκεια του υπηρεσιακού βίου των ειδικών φρουρών και των συνοριακών φυλάκων. Μειώνεται το όριο ηλικίας από τα τριάντα πέντε στα τριάντα δύο έτη για την εισαγωγή Ανθυπαστυνόμων στο Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων. Στόχος; Η έγκαιρη αξιοποίηση της εμπειρίας και της ικανότητας μέσω της υπηρεσιακής τους δράσης.

Οι Έλληνες πολίτες προσδοκούν από την Κυβέρνηση να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε η Ελληνική Αστυνομία να επιτελεί το έργο της αποτελεσματικά, με επάρκεια και κύρος. Ο Έλληνας αστυνομικός απαιτεί από την πολιτεία, αλλά και από την ελληνική κοινωνία τον απαιτούμενο σεβασμό και την αναγνώριση του έργου και του ρόλου του.

Βασικό συστατικό της ελευθερίας είναι το αίσθημα ασφάλειας. Να μην αισθάνεσαι ότι απειλείσαι εσύ, η ζωή σου, τα παιδιά σου, η περιουσία σου. Η Ελληνική Αστυνομία οφείλει να διαθέτει όλα τα απαιτούμενα μέσα για να μας παρέχει την αίσθηση ότι ζούμε σε μία ευνομούμενη πολιτεία. Όμως, η ατομική ευθύνη οφείλει να είναι η βασική σταθερά δράσης του Έλληνα αστυνόμου για να ασκεί με επάρκεια το λειτούργημά του. Ο Έλληνας αστυνόμος δεν πρέπει ποτέ να ξεχνά ότι υπηρετεί τον άνθρωπο και τα δικαιώματά του. Το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι πανάκεια. Θα έλθουν και τα επόμενα, προκειμένου να εμπεδώσουν και να εδραιώσουν την εμπιστοσύνη της Ελληνικής Πολιτείας στην Ελληνική Αστυνομία, να εδραιώσουν το αίσθημα κοινωνικής ασφάλειας των πολιτών. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα δεν ασχολείται με τα βασικά προβλήματα της Ελληνικής Αστυνομίας. Ασχολείται μόνο με τα μισθολογικά θέματα, καθώς και με ζητήματα που σχετίζονται με την εξέλιξη των υπηρετούντων στο Σώμα. Αυτό δεν αρκεί. Απαιτείται ένα νομοσχέδιο με πολύπλευρη προσέγγιση, που θα έχει στο επίκεντρο όλα τα ζητήματα της συνολικής οργάνωσης, της αναδιάρθρωσης και του χαρακτήρα της ΕΛ.ΑΣ. Το ζητούμενο για όλους μας πρέπει να είναι η αποτελεσματική αστυνόμευση και η ασφάλεια του Έλληνα πολίτη.

Σήμερα ο πολίτης, κύριε Υπουργέ, αισθάνεται απροστάτευτος. Είμαι βέβαιος ότι όχι μόνο δεν προστατεύεται η περιουσία του αλλά κινδυνεύει άμεσα και η σωματική του ακεραιότητα.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν δημιουργεί την αίσθηση ότι κάτι θα αλλάξει προς το καλύτερο ως προς την απόδοση της Αστυνομίας και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς της.

Συγκεκριμένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ΕΛ.ΑΣ. πάσχει από πληθώρα αξιωμάτων και βαθμών που δημιουργούν αναπόφευκτα δυσλειτουργία, σύγχυση ρόλων και υπερκαλύψεις αρμοδιοτήτων. Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχουν τόσοι πολλοί βαθμοί στην Αστυνομία. Αντί, κύριε Υπουργέ, να καταπολεμήσετε αυτό το φαινόμενο, εσείς το ενισχύετε.

Στα άρθρα 1 και 5 προτείνετε την αύξηση των οργανικών θέσεων των αξιωματικών. Έχετε κάνει κάποια μελέτη που να ορίζει πόσους επί πλέον αξιωματικούς χρειάζεται το Σώμα; Αυτό είναι το έλλειμμα της ΕΛ.ΑΣ. σήμερα; Χρειαζόμαστε περισσότερους υψηλόβαθμους αξιωματικούς; Ποιον θα διοικήσουν αυτοί οι αξιωματικοί; Αυτή τη στιγμή υπάρχει σοβαρή έλλειψη σε χαμηλόβαθμο προσωπικό σε αστυφύλακες, σε αρχι-

φύλακες, σε ανθυπαστυνόμους και σε ανακριτικούς υπαλλήλους. Αυτό το κατώτερο προσωπικό πρέπει να βγει στους δρόμους.

Στο άρθρο 12 συστήνετε ένα νέο βαθμό, το βαθμό του υπαρχιφύλακα. Είναι υπερβολή, κύριε Υπουργέ. Μοιράζετε μόνο βαθμούς χωρίς να αυξάνετε, όπως θα έπρεπε, τους μισθούς των αστυφυλάκων που έχουν τελειώσει της Σχολή της Αστυνομίας για να τους διαχωρίσετε από τους ειδικούς φρουρούς και τους συνοριοφύλακες, οι οποίοι δεν έχουν τελειώσει καμμιά σχολή.

Επιπλέον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ΕΛ.ΑΣ. είναι η μόνη υπηρεσία που έχει ξεχωριστά Σώματα μέσα στο κύριο Σώμα. Η ύπαρξη Αστυνομίας δύο ταχυτήτων δημιουργεί πολλαπλά προβλήματα οικονομικά, διαχειριστικά και διοικητικά. Επομένως, η ομογενοποίησή της είναι για εμάς ένα θετικό βήμα.

Συμφωνώ μεν να ενταχθούν στο Σώμα της αστυνομίας διοικητικά και μισθολογικά οι συνοριοφύλακες και οι ειδικοί φρουροί σύμφωνα με το άρθρο 13, αλλά το άρθρο όπως είναι διατυπωμένο δεν θέτει καμμία ασφαλιστική δικλείδα που να εξασφαλίζει ότι δεν θα αποδυναμωθούν τα τμήματα συνοριακής φύλαξης και λαθρομετανάστευσης, που σήμερα λειτουργούν πολύ καλά κατά γενική ομολογία.

Όπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα μας και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η αντιμετώπιση του ζητήματος των μεταναστών και συνοδευτικά η φύλαξη των συνόρων. Το πρόβλημα στη χώρα μας είναι οξύ και το γνωρίζετε. Άρα, θα πρέπει να διασφαλίσουμε τη συνέχιση και την καλή λειτουργία των τμημάτων της συνοριοφυλακής. Στο άρθρο 13 που προβλέπεται επίσης ότι οι συνοριακοί φύλακες θα υποχρεούνται να υπηρετήσουν για πέντε χρόνια μετά τη μετατροπή τους σε αστυφύλακες στις υπηρεσίες τους και στη συνέχεια να μπορούν να μετατίθενται, η δική μου πρόταση είναι να μην μετατίθενται από τα συνοριακά τμήματα ούτε μετά από πέντε χρόνια, αν δεν αντικαθίστανται πάλι με συνοριοφύλακα, αν δεν υπάρχει επάρκεια, αν δεν αντικαθίστανται δηλαδή για να υπάρχει επάρκεια ανθρώπινου δυναμικού σε αυτά τα τμήματα. Επίσης, οι συνοριοφύλακες να μην χρησιμοποιούνται από τους αστυνομικούς διευθυντές για άλλες δραστηριότητες, παρά μόνο για τη φύλαξη των συνόρων.

Αυτές οι δύο αλλαγές πιστεύω ότι πρέπει, κύριε Υπουργέ, να περιληφθούν στο άρθρο 13, για να συνεχίσουν να λειτουργούν τα παραπάνω τμήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι για να έχουμε αποτελεσματική αστυνόμευση θα πρέπει να γίνει αλλαγή του οργανογράμματος των αστυνομικών διευθύνσεων και προσαρμογή τους στις σημερινές ανάγκες. Σήμερα έχουμε πολλές και αδύναμες για αστυνόμευση μονάδες χωρίς ορθολογική γεωγραφική κατανομή. Το οργανόγραμμα για παράδειγμα της Κρήτης χρονολογείται από τη δεκαετία του 1970 και δεν ανταποκρίνεται στη σημερινή πραγματικότητα. Επίσης, πρέπει να επενδύσουμε σοβαρά στο ανθρώπινο δυναμικό. Για να γίνει αυτό, πρέπει να εισάγονται κάθε χρόνο περισσότεροι αστυνομικοί στις αστυνομικές σχολές, να εκπαιδεύονται καλύτερα και να εξειδικεύονται κύριε Υπουργέ. Επίσης, πρέπει να αλλάξει το σύστημα αξιολόγησης και προαγωγών και να μπουν κριτήρια αντικειμενικά που να ισχύουν για όλους και όχι κάθε φορά ο κάθε ένας που κυβερνά, να κάνει τους δικούς του. Είναι ανάγκη ακόμη να εξοπλιστεί η αστυνομία με όλα τα σύγχρονα μέσα.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να αναφερθώ στην ιδιαίτερη πατρίδα μου την Κρήτη και να σας πω ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα, ιδιαίτερα στο Νομό Ηρακλείου εμφανίζεται μεγάλη αύξηση της εγκληματικότητας, η οποία όπως γνωρίζετε δεν περιορίζεται σε απλές παραβατικές συμπεριφορές, όπως οι μικροκλοπές, αλλά κλιμακώνεται σε ιδιαίτερης επικινδυνότητας ακραίες πράξεις. Ειδικότερα τους καλοκαιρινούς μήνες ορισμένες περιοχές της Κρήτης που αποτελούν δημοφιλή τουριστικά θέρετρα, όπως τα Μάλια, οι Γούβες και η Χερσόνησος, αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα εγκληματικότητας. Δεν υπάρχει επαρκής αστυνομική δύναμη και αποτελεσματική αστυνόμευση, κύριε Υπουργέ σε όλο το Νομό Ηρακλείου. Τι να πούμε, τι να πρωτοθυμηθούμε; Το Ηράκλειο, τις Μοίρες, το Τυμπάκι, το Ασήμι; Μπορεί να διασχίσεις, κύριε Υπουργέ, όλο το Νομό Ηρακλείου και να μη συναντήσεις αστυνομικό αυτοκίνητο ούτε αστυνομικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μα, το ένα λεπτό το είχατε, κυρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Έχετε υποσχεθεί ότι θα αλλάξετε το οργανόγραμμα της Κρήτης με την ίδρυση νέων αστυνομικών τμημάτων και την ενίσχυση της υπάρχουσας δύναμης, όμως τίποτε από αυτά δεν έχουμε δει. Το προεδρικό διάταγμα που αναμένεται να εκδοθεί έχει κολλήσει στο Λογιστήριο του Κράτους. Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να επιληφθείτε προσωπικά του θέματος για να βελτιωθεί η αστυνόμευση στο νομό μας.

Επίσης, ανάλογη έλλειψη δυνάμεων παρατηρείται και στις πυροσβεστικές υπηρεσίες του Νομού Ηρακλείου. Τα οργανικά κενά είναι σημαντικά. Οι μεγαλύτερες ελλείψεις παρατηρούνται στον Α' Πυροσβεστικό Σταθμό Ηρακλείου, στο Δ' Πυροσβεστικό Σταθμό της βιομηχανικής περιοχής Ηρακλείου στο πεζοπόρο τμήμα και κυρίως στη Γ' Ε.Μ.Α.Κ. Κρήτης. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Γ' Ε.Μ.Α.Κ. κάνουν βάρδια τρία άτομα, γεγονός που μπορεί να έχει δυσάρεστες συνέπειες στην προσπάθεια επέμβασης σε τροχαία ατυχήματα, όταν υπάρχουν εγκλωβισμοί.

Κύριε Υπουργέ, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί να ψηφίσει επί της αρχής το νομοσχέδιο, διότι δεν λύνει τα προβλήματα της ΕΛΑΣ ούτε την καθιστά αποτελεσματική.

Σας ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το σχέδιο νόμου για τη ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας. Και βέβαια θέλω να πω με βάση όλα όσα ακούστηκαν πως συμφωνούμε όλοι μας, όλες οι πτέρυγες της Βουλής, πως η κατοχύρωση της δημόσιας τάξης στις μέρες μας προβάλλει ως κυρίαρχο ζήτημα και σημαντικός παράγοντας πρώτον της ομαλής συμβίωσης και δεύτερον της ανάπτυξης των σύγχρονων κοινωνιών. Το ερώτημα, λοιπόν, που τίθεται, όσον αφορά εκείνους οι οποίοι πυροβολούν τη δημόσια τάξη είναι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -στις πτέρυγες εκείνες της Βουλής που πράγματι πλειοδοτούν σε κριτική απέναντι στη δημόσια τάξη- το εξής: Ερώτημα πρώτον: Υπάρχει χωρίς δημόσια τάξη ομαλή συμβίωση σε μία σύγχρονη δημοκρατική και ευνομούμενη κοινωνία; Το δεύτερο ερώτημα το οποίο τίθεται είναι: Υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάπτυξη σε μία σύγχρονη κοινωνία χωρίς τη δημόσια τάξη; Εάν απαντούμε ναι, και φαντάζομαι πως όλοι συμφωνούμε και αποφαινόμεθα θετικά στα δύο αυτά ερωτήματα –διότι είναι ρητορικά, θεωρώ πως οι απαντήσεις είναι προφανείς σ' αυτά τα ερωτήματα- τότε θα πρέπει για λόγους μικροκομματικούς επίσης να σταματήσουμε να πλειοδοτούμε σε κριτική και σε μομφή κατά των υπηρετούντων στη δημόσια τάξη και στην ασφάλεια για την ομαλή συμβίωση, για την ανάπτυξη της χώρας, για την ομαλή ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν τους πολίτες της κοινωνίας. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Το δεύτερο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, θα πάμε στον 21ο αιώνα με αφορμή τις μικροκομματικές μας σκοπιμότητες σε λογικές διχαστικές; Θα πάμε δηλαδή σε λογικές οι οποίες δημιουργούν μίσος ανάμεσα στην ελληνική κοινωνία και στους ένστολους συμπολίτες μας, οι οποίοι είναι μέλη των ελληνικών οικογενειών, της ελληνικής κοινωνίας; Αυτές είναι οι πολιτικές προτάσεις τις οποίες κάνουν ορισμένες πτέρυγες της Βουλής; Αλλά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να πω ότι δεν με αφήνει αδιάφορη και η άλλη πτέρυγα της Βουλής, η οποία, όταν μεν κάποιοι από τα αριστερά πλειοδοτούν υπέρ των κουκουλοφόρων, υπάρχουν και εκείνοι οι οποίοι συνηγορούν και πλειοδοτούν υπέρ της «Χρυσής Αυγής». Εκεί υπάρχει ένα

ζήτημα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ποιος πλειοδότησε;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι ο ρόλος του ελληνικού Κοινοβουλίου...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ποιος πλειοδότησε;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: ...ο ρόλος των υπευθύνων πολιτικών δεν είναι να πλειοδοτήσουμε ούτε υπέρ των κουκουλοφόρων, ούτε υπέρ της «Χρυσής Αυγής», ούτε οιουδήποτε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ποιος πλειοδότησε, κυρία συνάδελφε;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: ...ο οποίος προφανέστατα παραβιάζει ...

ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να πείτε τώρα, κυρία συνάδελφε, ποιος σ' αυτήν την Αίθουσα πλειοδότησε!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Παρακαλώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι του ΛΑ.Ο.Σ..

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Να μας πει ένα όνομα.

ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να τους ονοματίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: ...το διακύβευμα, το οποίο είναι η προστασία της ομαλής συμβίωσης...

ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πείτε το όνομά τους, κυρία συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η κ. Παπακώστα, μάλλον δεν υπονοούσε κάποιον συγκεκριμένα.

ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να τους ονοματίσει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πείτε ποιος, κυρία συνάδελφε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Να μου κρατήσετε το χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα κρατήσω το χρόνο, κυρία Παπακώστα, αλλά θα σας παρακαλέσω να μη γίνεται αυτός ο διάλογος.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Αναφέρομαι σε τοποθετήσεις συναδέλφων σας –αφού με ρωτάτε- οι οποίοι τοποθετήθηκαν με αυτήν τη λογική. Εγώ έτσι την εξέλαβα και δεν μπορώ να την αποδεχθώ.

Θα παρακαλέσω πολύ, κύριε Πρόεδρε, χωρίς διακοπές να συνεχίσω την τοποθέτησή μου!

Τώρα, όσον αφορά τα θέματα, τα οποία πραγματεύεται το σχέδιο νόμου: Εκτιμώ ότι το σχέδιο νόμου κινείται σε τρεις κατευθύνσεις. Η πρώτη κατεύθυνση είναι η εξής: Η αναμόρφωση του βαθμολογίου και της υπηρεσιακής εξέλιξης κυρίως των αστυφυλάκων, των αρχιφυλάκων και ανθυπαστυνόμων της Ελληνικής Αστυνομίας σε μία προσπάθεια εξασφάλισης προσωπικού με αυξημένα προσόντα. Στο δεύτερο πυλώνα του σχεδίου νόμου με τις προωθούμενες ρυθμίσεις επιχειρείται η εξάλειψη της ανομοιογένειας στο ένστολο προσωπικό του Σώματος, η εμπέδωση της ομοψυχίας και βεβαίως η ενότητα της προσταγής και της δράσης χωρίς διακρίσεις.

Και ο τρίτος πυλώνας, όπως διαβάζω το σχέδιο νόμου, εκτιμώ ότι έχει να κάνει με τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν την κατάταξη και εκπαίδευση του αστυνομικού προσωπικού. Ειδικότερα –κι αυτό είναι εξαιρετικά θετικό και θέλω να το πω- χαρακτηρίζονται ως «παραγωγικές Σχολές» οι Σχολές των αστυφυλάκων και των αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίες μέχρι σήμερα υπολείπονταν. Οι κορώνες λοιπόν για την προστασία της δημόσιας τάξης, για την υπεράσπιση της αξιοπρέπειας των αστυνομικών πρέπει να συνοδεύονται και από έμπρακτες πολιτικές, οι οποίες να στοχεύουν ειδικότερα προς την επίλυση αυτών των ζητημάτων.

Υπολείπονταν λοιπόν οι Σχολές αυτές. Σήμερα εξομοιώνονται απολύτως με τις σχετικές Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και των λοιπών Σωμάτων και θεωρώ ότι αυτό είναι εξόχως σημαντικό.

Όμως δεν μπορώ, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, να παραγνωρίσω μία σειρά από ζητήματα τα οποία έχουν απασχολήσει το προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας και τα οποία οφείλω ως Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου να τα θέσω υπ' όψιν σας. Ποια είναι αυτά; Βεβαίως, πρέπει να σας πω ότι έχω ασχοληθεί, για να πάρω και τις απαντήσεις σχετικά με τα ζητήματα τα οποία απασχολούν τους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας, που υπηρετούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας.

Ξέρω, παραδείγματος χάρη, ότι υπάρχει ένα αίτημα το οποίο έχει να κάνει με το άρθρο 7 παράγραφος 7, δηλαδή με τον τρόπο προσδιορισμού προαγωγής των ανθυπαστυνόμων κ.λπ., οι οποίοι προάγονται στο βαθμό του υπαστυνόμου β' μετά από είκοσι έξι έτη παραμονής. Και υπήρξε ένα αίτημα από την πλευρά των ενστόλων, αυτό να απαλειφθεί και να λυθεί μ' έναν άλλο τρόπο.

Η απάντηση που μου δόθηκε –διότι πήρα απάντηση- είναι ότι εάν δεν ρυθμιστεί μ' αυτόν τον τρόπο στο άρθρο 7 παράγραφος 7 ο τρόπος προαγωγής των ανθυπαστυνόμων, τότε περιορίζεται η πρόοδός τους μεν και δεύτερον, ότι αν συμβεί αυτό, δεν θα έπρεπε να γίνουν αρχιφύλακες πέραν του τριακοστού πέμπτου έτους της ηλικίας.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, αυτό είναι μια ρύθμιση –αυτή είναι η απάντηση που πήρα από το Υπουργείο- η οποία απαντά στον μη περιορισμό της προόδου των ανθυπαστυνόμων και των άλλων στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας.

Ένα δεύτερο θέμα το οποίο ετέθη είναι η διάταξη του άρθρου 4, που αφορά στις οργανικές θέσεις αστυφυλάκων κ.λπ. και την κατανομή τους ισομερώς σε υπαρχιφύλακες, αστυφύλακες και ανθυπαστυνόμους. Η απάντηση που μου εδόθη είναι ότι αυτό συμβαίνει επειδή προάγονται. Αν δεν προήγοντο θα υπήρχε πρόβλημα. Επειδή προάγονται, γι' αυτό λύνεται με τον τρόπο που λύνεται, με τη διάταξη του άρθρου 4.

Ένα άλλο ζήτημα είναι η αύξηση των οργανικών θέσεων των αξιωματικών, όπου εκεί υπάρχει ένα ερωτηματικό, για ποιο λόγο υπάρχει υπερπληθώρα αξιωματικών κ.λπ.. Η απάντηση είναι –αυτή που μου εδόθη τουλάχιστον- ότι μ αυτό τον τρόπο εξασφαλίζουμε αξιωματικούς διοίκησης και γι' αυτόν το λόγο ρυθμίζεται μ' αυτόν τον τρόπο.

Και βέβαια ένα ζήτημα το οποίο ετέθη, είναι για τους νεοεξερχόμενους αστυφύλακες σε σχέση με τους ειδικούς φρουρούς και συνοριοφύλακες. Για τη ρύθμιση που προβλέπει το σχέδιο νόμου, η απάντηση που μου εδόθη από το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο είναι ότι αν τους τοποθετήσουμε με τον τρόπο που αιτείται να τους τοποθετήσουμε, τότε κανείς δεν θα υπάρχει εκεί για να υπηρετήσει, στο σημείο που υπηρετούσαν, και θα υπάρξει πρόβλημα.

Και βέβαια όσον αφορά το αίτημα το οποίο έχει να κάνει με τους νεοεξερχόμενους αστυφύλακες και ότι θα πρέπει να τοποθετούνται αυτοί σύμφωνα με το π.δ. 100/2003, όπως ισχύει και για το υπόλοιπο αστυνομικό προσωπικό, η απάντηση που μου εδόθη, είναι ότι μετά τα τρία χρόνια μπαίνουν κι αυτοί στο σύστημα μεταθέσεων κανονικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ σ' ένα-δύο σημαντικά ζητήματα και κλείνω με αυτά επί της ουσίας. Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν δυο- τρία αιτήματα τα οποία νομίζω ότι είναι εξαιρετικά δίκαια κι εγώ σας τα έχω αποστείλει. Το πρώτο θέμα έχει να κάνει με τριάντα ανωτάτους αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίοι αποστρατεύθηκαν ως ευδοκίμως τερματίσαντες μετά τις κρίσεις των ετών 1999, 2000, 2001, πριν την πραγματική υπηρεσία τριάντα ετών, δηλαδή πλήρη συντάξιμη υπηρεσία, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι ανυπαίτια να λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη. Το φαινόμενο της πρόωρης αποστρατείας, τους προέκυψε λόγω ανέλιξής τους στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή και του ταξιάρχου της Ελληνικής Αστυνομίας σε μικρή ηλικία. Γιατί; Λόγω της καλής σειράς αποφοίτησής τους από την παραγωγική Σχολή της Ελληνικής Αστυνομίας. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα θέμα, γιατί δεν έχουν συμπληρώσει αυτοί πραγματική τριακονταετή υπηρεσία και δημιουργείται ένα ζήτημα. Αυτό θα ήθελα να το δείτε.

Κι ένα άλλο ζήτημα το οποίο μου ετέθη, είναι ότι για έναν πολύ μικρό αριθμό ανθυπασπιστών, ανθυπαστυνόμων, πυρονόμων και κατωτέρων απ' αυτούς, που απομακρύνθηκαν ή αποτά-

χθηκαν, αλλά άσκησαν ένδικα μέσα και αδικήθηκαν, να υπάρξει η ευελιξία και το δικαίωμα επανεξέτασης των υποθέσεών τους από το αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο.

Εν γένει -και κλείνοντας και σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε- θεωρώ ότι το νομοσχέδιο κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Έχουμε πολλά βήματα όμως να διανύσουμε ακόμη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι πέντε μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Μιλώντας και ενώπιον των εκπροσώπων των αστυνομικών θα ήθελα να καταδείξω τη διαφορά που έχουμε εμείς στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, που πράγματι υποστηρίζουμε την Ελληνική Αστυνομία, από αυτούς που δήθεν λένε ότι υποστηρίζουν την Ελληνική Αστυνομία και θέλω να το καταλάβετε λίγο γιατί το λέω αυτό.

Εμείς αυτό το νομοσχέδιο θα το υπερψηφίσουμε. Δεν το θεωρούμε το καλύτερο. Όμως κάθε νομοσχέδιο που θα έρχεται στη Βουλή και θα βελτιώνει έστω και λίγο τη θέση των Ελλήνων αστυνομικών εμείς θα το υπερψηφίζουμε, ασχέτως του αν αυτή η υπερψήφιση μπορεί να μας κοστίζει εκλογικά.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί η συνάδελφος κ. Παπακώστα, την οποία προκαλέσαμε να ονοματίσει αλλά δεν ονομάτισε...

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ο συνάδελφός σας κ. Πλεύρης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ποιος;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ωραία λοιπόν. Ο κ. Πλεύρης, αφού το θέλετε, -γι' αυτό δεν ονοματίσατε- θα ζητήσει το λόγο επί προσωπικού. Ουδέποτε υποστήριξε τη «Χρυσή Αυγή», αλλά τι είπε; Γιατί μάλλον ή δεν ήσασταν εδώ...

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς λείπατε, κύριε Γεωργιάδη. Εσείς να μάθετε να μιλάτε προς τους συναδέλφους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...ή ο τρόμος επειδή σας παίρνουμε ψήφους των Ελλήνων αστυνομικών, σας έχει κάνει να παραφέρεστε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Να ανατρέξετε στα Πρακτικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε, λοιπόν, κυρία Παπακώστα, για να μάθετε. Ο κ. Αμοιρίδης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε τη φοβερή απρέπεια να υπονοήσει ότι υπάρχει διασύνδεση και κάλυψη της Ελληνικής Αστυνομίας στη «Χρυσή Αυγή».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αυτό καταλάβατε;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Το λόγο επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και ο συνάδελφός μου ο κ. Πλεύρης πολύ σωστά υπερασπίστηκε την Ελληνική Αστυνομία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Γεωργιάδη μισό λεπτό σας παρακαλώ. Βλέπετε -κι αυτό αφορά διαφόρους συναδέλφους σας- ότι όταν κάνετε αναφορές μ' αυτόν τον τρόπο, ο οποιοσδήποτε από μας όταν κάνει αναφορές σε άλλο συνάδελφο, τότε θα προκαλούνται προβλήματα...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Η κ. Παπακώστα το ξεκίνησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι του ΛΑ.Ο.Σ., μη με διακόπτετε κι εσείς. Νωρίτερα είχατε διαμαρτυρηθεί όταν η κ. Παπακώστα, είχε κάνει αναφορά σε ομιλία συναδέλφου, χωρίς μάλιστα να τον ονοματίζει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σ' εμένα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν αναφέρθηκα προσωπικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τώρα η κ. Παπακώστα δυστυχώς διακόπτει τον ομιλούντα πάλι, με αποτέλεσμα να προκαλούνται και άλλες αναφορές.

Κι εσείς, κύριε Γεωργιάδη, κάνετε αναφορά στον κ. Αμοιρίδη. Σε λίγο θα έχω πληθώρα αιτήσεων επί προσωπικού μ' αυτόν τον τρόπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Εκτός αν διευκρινίσει ο κ. Γεωργιάδης αν είναι με την «Χρυσή Αυγή» ή με την Αστυνομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Αμοιρίδη, μην με διακόπτετε κι εσείς! Σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με την Αστυνομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Με αυτόν τον τρόπο, επαναλαμβάνω, δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε τη συζήτηση και το διάλογο σ' αυτήν την Αίθουσα. Σαφώς υπάρχει αναφαίρετο δικαίωμα κάθε συναδέλφου να αναφέρεται σε όσα ελέχθησαν προηγουμένως από άλλους ομιλητές, αλλά θα σας παρακαλέσω να αποφεύγονται οι ευθείες προσωπικές αναφορές.

Συνεχίστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, απεχθάνομαι εξ ιδεολογίας και εξ ορισμού τη «Χρυσή Αυγή», διότι δεν μου αρέσει ο ολοκληρωτισμός σε οποιαδήποτε εκδοχή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Όμως όταν ένας Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έρχεται και υπονοεί μετά από είκοσι χρόνια διακυβερνήσεως του τόπου από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι υπάρχει η παραμικρή περίπτωση να υπάρχει αντιδημοκρατική χροιά στην Ελληνική Αστυνομία αυτή είναι πρωτίστως μομφή για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γιατί αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε κάνει καλά τη δουλειά του επί είκοσι χρόνια, δεν θα υπήρχε καμμία αντιδημοκρατική χροιά στην Ελληνική Αστυνομία. Άρα ή δεν κάνατε καλά τη δουλειά σας όταν κυβερνούσατε ή αυτό που είπατε ήταν φοβερή συκοφαντία κατά της Ελληνικής Αστυνομίας.

Όσο γι' αυτό που ακούστηκε προηγουμένως από την αγαπητή συνάδελφο της ξεκαθαρίζω ότι εμείς είμαστε με την Ελληνική Αστυνομία και θα είμαστε πάντοτε με την Ελληνική Αστυνομία, όταν η Ελληνική Αστυνομία δέχεται αυτές τις φοβερές ύβρεις και τις φοβερές λάσπες από τη γνωστή Αριστερά. Γιατί το λέμε αυτό; Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, το έχουμε ζήσει όλοι κι είναι ώρα να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Όταν ένας αστυνομικός υποπέσει σε κάποιο σφάλμα – ας φέρω ως παράδειγμα το πιο γνωστό, τη ζαρντινιέρα- τότε αυτό θα παίξει τριάντα μέρες στην ελληνική τηλεόραση, πρωί, μεσημέρι, βράδυ, θα δούμε χιλιάδες φωτογραφίες του Κυπρίου δήθεν αγωνιστού, για να μάθουμε το «κακό» που έκανε η Ελληνική Αστυνομία.

Όταν ο συνάδελφος των κυρίων, ο κ. Ψαλίδας -για να ακούτε κι ονόματα- βρισκόταν στη γωνία Σόλωνος και Ζωοδόχου Πηγής και του την έπεσαν σαράντα κουκουλοφόροι και του έκοψαν με μάρμαρο το μάγουλο και παραλίγο να χάσει το μάτι, αυτό δεν συγκίνησε ούτε έναν τηλεοπτικό σταθμό για να το παίξει. Όταν ο άλλος συνάδελφός σας, ο κ. Κανταρίνης, πήγε με την οικογένειά του στο Γκάζι και τον χτύπησαν τριάντα κουκουλοφόροι μπροστά στα παιδιά του, αυτό δεν συγκίνησε ούτε έναν τηλεοπτικό σταθμό για να το παίξει. Άρα, λοιπόν, η δημοκρατική μας ευαισθησία και τα ανθρωπιστικά μας ιδεώδη, πρέπει να είναι προς όλες τις κατευθύνσεις και όχι μόνο όπου βολεύει την ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς.

Κι αν εμείς κάπου τα έχουμε με τη Νέα Δημοκρατία σ' αυτό το θέμα, είναι γιατί αυτή τη μεγάλη ιδεολογική μάχη για την προάσπιση του Έλληνα αστυνομικού, για την προάσπιση της Ελληνικής Αστυνομίας, δεν τη δίδετε. Αλλά τι κάνετε; Φοβισμένοι όντες, μη σας πει τίποτα ο κ. Αλαβάνος, μη σας πει τίποτα η κ. Παπαρήγα, μη σας πει τίποτα ο κ. Παπανδρέου, δεν τολμάτε να βγείτε και να υποστηρίξετε τον Έλληνα αστυνομικό, ο οποίος δίνει αγώνα, ο οποίος δεν ξέρει το πρωί που φεύγει αν θα γυρίσει στο σπίτι του το βράδυ και ο οποίος δεν δίνει αγώνα για τον εαυτό του, δίνει αγώνα για εμάς.

Ε, λοιπόν, αγαπητοί κύριοι, σας το δηλώνω από αυτό το

Βήμα. Όπως ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. επέλεξε να εκπροσωπεί τους κουκουλοφόρους και όποτε συλλαμβάνεται κουκουλοφόρος σπεύδουν στη Γ.Α.Δ.Α. να τον σώσουν, δηλώνω στους Έλληνες αστυνομικούς ότι σύμπασα η ομάδα του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού, είναι στη διάθεση της Ελληνικής Αστυνομίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Οποτεδήποτε χρειαστείτε οτιδήποτε, εμείς θα είμαστε παρόντες. Διότι επιτέλους πρέπει και ο Έλληνας αστυνομικός και η Ελληνική Αστυνομία να έχει φωνή σ' αυτόν τον τόπο. Δεν μπορεί για όλα να φταίνε οι αστυνομικοί.

Κι έρχομαι να δώσω άλλο ένα παράδειγμα, για να καταλάβουμε επιτέλους τι γίνεται. Ακούμε συνέχεια, κύριοι συνάδελφοι, για τη σκληρή Ελληνική Αστυνομία. Μόλις γίνεται οτιδήποτε ακούμε «αμάν, αστυνομική βαρβαρότητα».

Θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πριν από δύο χρόνια, όταν στο αεροδρόμιο των Βρυξελλών έγινε κάτι με το Νομάρχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Μίχα –ήταν νομίζω και η κ. Γεννηματά εκεί- σε πόσα δευτερόλεπτα είχαν βάλει τον κ. Μίχα στο πάτωμα, τον πατούσαν στο λαιμό με μία αρβύλα και του είχαν περάσει χειροπέδες από πίσω; Το θυμάστε; Αυτή είναι η Αστυνομία των Βρυξελλών. Θα τολμούσε να το κάνει αυτό αστυνομικός στην Ελλάδα και δη σε νομάρχη και δεν θα είχε πέσει την άλλη μέρα όλο το κτήριο εδώ να μας πλακώσει;

Ή θέλετε να πάρω το άλλο παράδειγμα; Πάμε στο παράδειγμα της Αστυνομίας στη Θεσσαλονίκη, όπου έκλεψαν το περίστροφο από τον αστυνομικό. Μάλιστα, πολύ κακώς το έκαναν και πρέπει να τιμωρηθούν οι αστυνομικοί που έδειξαν αυτή την αμέλεια και τους διέφυγε ο δραπέτης και είχαμε αυτήν τη θλιβερή κατάληξη της δολοφονίας ενός αθώου. Και βγαίνατε όλοι στα παράθυρα, λέγοντας «η Ελληνική Αστυνομία που δεν έχει εκπαίδευση, η Ελληνική Αστυνομία που δεν κάνει τη δουλειά της, τι γίνεται στο εξωτερικό».

Θα σας πω εγώ, λοιπόν, τι γίνεται στο εξωτερικό, κύριοι συνάδελφοι. Σε οποιαδήποτε χώρα του δυτικού κόσμου -θέλετε τις Ηνωμένες Πολιτείες, θέλετε τη Γερμανία, θέλετε τη Γαλλία;- αν φεύγει κάποιος δραπέτης ένοπλος, ο αστυνομικός πυροβολεί. Μπορεί να το κάνει αυτό στην Ελλάδα; Δεν μπορεί να το κάνει αυτό στην Ελλάδα.

Άρα, λοιπόν, ας αφήσουμε στο πλάι αυτές τις υπερβολές περί αστυνομικής βαρβαρότητας, που δεν είναι τίποτα άλλο, παρά το κατάλοιπο που μας έμεινε από την περίοδο της χούντας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η μεγάλη βλάβη που δημιούργησε η χούντα στην Ελλάδα, είναι ότι δημιούργησε στους Έλληνες αυτό το σύμπλεγμα, μόλις βλέπουν στολή, μόλις βλέπουν αστυνομικό να θεωρούν αυτομάτως ότι αυτό είναι κάτι κακό. Ε, δεν είναι έτσι. Οι άνθρωποι αυτοί εργάζονται για μας, οι άνθρωποι αυτοί είναι μέσα από μας και τους ανθρώπους αυτούς πρέπει να τους υπερασπιστούμε με δυνατή φωνή, χωρίς φόβο, χωρίς να φοβόμαστε τους δημοσιογραφίσκους που θα μας εκτελούν στα παράθυρα. Διότι αν δεν τους δώσουμε φωνή, είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

Και κλείνω με το προσωπικό μου, αν θέλετε, θέμα. Έχω πέσει έντεκα φορές θύμα των κουκουλοφόρων. Πού είναι η δημοκρατική ευαισθησία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταδικάσει την πολιτική μου δίωξη, κύριοι συνάδελφοι; Πού είναι το δημοκρατικό ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εγώ είχα το βιβλιοπωλείο μου δέκα χρόνια και δεν με πείραζε κανένας. Και μόλις αποφάσισα να πολιτευτώ, με έχουν κάψει έντεκα φορές. Υπάρχει κάποιος από εσάς που να αμφιβάλλει ότι είμαι θύμα πολιτικής δίωξης; Εσείς μπορείτε να μη συμφωνείτε με τις ιδέες μου. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να με καίνε;

Αυτά, λοιπόν, θα έπρεπε να σας απασχολούν, πώς θα έρθουμε στην Ελλάδα του 2008, να σταματήσουμε την πολιτική βία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Εμείς διοικούμε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και για να σταματήσουμε την πολιτική βία, το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να βοηθήσουμε την Ελληνική Αστυνομία και να δώσουμε το θάρρος στην πολιτική ηγεσία, που δυστυχώς δεν το έχει, να μπουν επιτέλους οι αστυνομικοί στα Εξάρχεια, να συλλάβουν τους κουκουλοφόρους, να σωθεί η Αθήνα από την τρομοκρατία.

Αυτό πρέπει να γίνει. Και ο μόνος λόγος που δεν το κάνει η Αστυνομία, κύριοι συνάδελφοι, είναι γιατί δεν τους αφήνει η πολιτική ηγεσία. Μόλις δοθεί εντολή από την πολιτική ηγεσία, σε είκοσι τέσσερις ώρες δεν θα ξανανοίξει μύτη στην Αθήνα. Άρα μη ρίχνετε τα βέλη σας στην Ελληνική Αστυνομία. Ρίχτε τα βέλη σας στην πολιτική ηγεσία, αν θέλετε, που τους κρατάει, ρίξτε τα βέλη σας σε μας που δεν τους υποστηρίζουμε, αλλά όχι στον Έλληνα αστυνομικό, που κάνει το καθήκον του με αυταπάρνηση, με κίνδυνο της ζωής του, με πενιχρά μέσα, με ελάχιστα χρήματα, μόνο και μόνο γιατί έχει αίσθηση του καθήκοντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό. Εδώ βλέπω τρία χέρια που σηκώνονται.

Ξεκινώντας από τον κ. Πλεύρη, ήθελα να ρωτήσω, θέλετε το λόγο επί προσωπικού, κύριε Πλεύρη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Παπακώστα, κι εσείς επί προσωπικού;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Αμοιρίδη, κι εσείς επί προσωπικού;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κι εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κατά τη εκτίμησή μου, επί της ουσίας δεν υπάρχει θέμα προσωπικό. Αλλά για να μην υπάρξει η αίσθηση και σε εσάς ότι δεν σας δίνω τη δυνατότητα να αναφερθείτε σ' αυτό το θέμα, θα σας δώσω το λόγο.

Κύριε Πλεύρη, παρακαλώ, έχετε ένα λεπτό για ν' αναπτύξετε το προσωπικό σας θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Τάχιστα, κύριε Πρόεδρε, θ' αναφερθώ.

Εγώ εκτιμώ την κ. Παπακώστα, αλλά θεωρώ ότι έχει κάνει ένα λάθος. Την παρακαλώ ειλικρινά και την καλώ να διαβάσει τα Πρακτικά. Ουδέποτε υποστήριξα τη «Χρυσή Αυγή». Θεωρώ αδύνατο να έχει γραφτεί κάτι τέτοιο στα Πρακτικά και ξεκάθαρα απάντησα στον κ. Αμοιρίδη, που θεώρησα ότι όπως μίλησε, έκανε σύνδεση «Χρυσής Αυγής» – αστυνομικών.

Και αναφέρθηκα στο συγκεκριμένο περιστατικό και μάλιστα, κ. Παπακώστα, είπα ότι με τέτοιες δηλώσεις δικαιολογείτε τους αναρχικούς να πάνε να καίνε αστυνομικά τμήματα, οπότε σε καμμία περίπτωση, δεν κάλυψα ούτε πολιτικά τη «Χρυσή Αυγή».

Θέλω ειλικρινά, κ. Παπακώστα -γιατί πιστεύω ότι δεν έχετε κάτι εναντίον μου- να δείτε με προσοχή τα Πρακτικά και πιστεύω ότι σε περίπτωση που τα δείτε, θα καταλάβετε ότι ήταν, τουλάχιστον, πολύ άστοχη η όποια σύνδεση πήγατε να κάνετε, ότι εγώ υποστήριξα τη «Χρυσή Αυγή».

Σας καλώ δε να διαβάσετε τα φύλλα της «Χρυσής Αυγής» του τελευταίου τριμήνου, όπου καθημερινά εξυβρίζομαι από τη «Χρυσή Αυγή» -με εσάς δεν νομίζω να έχουν ασχοληθεί ποτέ- γι' αυτούς τους λόγους, επειδή την έχω καταδικάσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Παπακώστα, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Δέχομαι τις εξηγήσεις του κ. Πλεύρη.

Εγώ εξέφρασα την πολιτική μου άποψη χωρίς ονοματολογία, κύριε Πρόεδρε, και δέχτηκα στη συνέχεια μία επίθεση επισήμως από του Βήματος της Βουλής, η οποία θεωρώ ότι δεν συνάδει με την ελεύθερη έκφραση που κάθε συνάδελφος Βουλευτής θα πρέπει μέσα στη Βουλή, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να εκφέρει υπευθύνως και δημοσίως. Και είπα ότι, παρά και τις εξηγήσεις του κ. Πλεύρη, στον οποίο επαναλαμβάνω ότι δεν αναφέρθηκα ονομαστικά, εξακολουθώ να πιστεύω πολιτικά ότι δεν θα πρέπει θέματα που έχουν να κάνουν με τη δημόσια τάξη, να συνοδεύονται από πολιτική ασυλία τύπου κουκουλοφόρων ή «Χρυσής Αυγής» και να υπάρχουν τέτοιοι συνειρμοί σε σχέση με την Αστυνομία.

Την πολιτική μου άποψη είπα και δέχτηκα επίθεση, την οποία δεν θεωρώ ότι έπρεπε να δεχτώ. Συμμερίζομαι τον κ. Γεωργιάδη, ο οποίος άσκησε την επίθεση αυτή επωνύμως στο πρόσωπό μου, κύριε Πρόεδρε, υπό την έννοια ότι έχει βληθεί. Στη δημοκρατία μπορεί να διαφωνούμε με οποιονδήποτε, συμμεριζόμαστε όμως και υπερασπιζόμαστε το δικαίωμά του στη διαφωνία. Το ίδιο όμως επιθυμώ κι εγώ για μένα, το να εκφράζω τις πολιτικές μου απόψεις από το Βήμα της Βουλής, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Αμοιρίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφού καταδικάσω πρώτα από όλα όλες τις επιθέσεις στο βιβλιοπωλείο του κ. Γεωργιάδη –δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν τις καταδικάζει, επιθέσεις σε βιβλιοπωλείο!- θεωρώ ότι κανένας δεν έχει το δικαίωμα να έχει αποκλειστικότητα στην ευαισθησία απέναντι σε οποιονδήποτε εργαζόμενο, είτε είναι υπάλληλος, είτε είναι αστυνομικός, είτε είναι οποιοσδήποτε. Το να μονοπωλούμε την ευαισθησία δίνοντας εξετάσεις, γιατί στα θεωρεία πιθανόν να υπάρχουν εκπρόσωποι των αστυνομικών για να κερδίσουμε τις εντυπώσεις, προσπαθώντας να μειώσουμε τις θέσεις των άλλων πλευρών, νομίζω ότι δεν βοηθάει πουθενά και το μόνο που καταφέρνει είναι να σκιαγραφεί μία προσπάθεια η οποία δεν βοηθάει πραγματικά να υπάρξει μια κοινή αντιμετώπιση του προβλήματος.

Θεωρώ ότι όλες οι θέσεις που η Ελληνική Αστυνομία σήμερα ζητά για το προσωπικό, είναι περισσότερες και δημοκρατικές και όλοι βοηθούμε να στηριχθούν, όμως, η φιλοσοφία και η νοοτροπία της διοίκησης από την πολιτική ηγεσία είναι που εμάς μας διαφοροποιεί.

Δεν έχουμε τίποτα με το προσωπικό, διαφοροποιούμαστε ως προς τη φιλοσοφία της διοίκησης της Αστυνομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σε σχέση με την παρατήρησή σας, κύριε Αμοιρίδη, ότι εδώ δεν απευθυνόμαστε στα θεωρεία, αλλά όλοι οι ομιλητές απευθυνόμαστε στο Κοινοβούλιο, κανείς δεν μπορεί να έχει αντίρρηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Μα ο κ. Γεωργιάδης εκεί κοιτούσε, δεν κοιτούσε εμάς. Στα θεωρεία κοιτούσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Πρέπει να πω ότι και εγώ είδα μερικές φορές τον κ. Γεωργιάδη που κοιτούσε αριστερά. Τώρα, αν κοιτούσε το θεωρείο ή τον αριστερό φακό της τηλεόρασης, αυτό δεν το ξέρω.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όλο δεξιά κοιτάει. Ας κοιτάξει και λίγο αριστερά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εν πάση περιπτώσει, κύριε Γεωργιάδη, ειλικρινά, είδα και εγώ από εδώ ότι ορισμένες φορές η στάση του σώματός σας και η αναφορά σας γινόταν προς τα θεωρεία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μα είναι δυνατόν να αλληθωρίζει προς τα αριστερά ο κ. Γεωργιάδης;

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Γι' αυτό είπα, κύριε Βενιζέλο, ότι έβλεπα πως κοιτούσε προς τα αριστερά και προς τα άνω. Γι' αυτό και είπα ότι δύο είναι τα ενδεχόμενα, δηλαδή κοιτούσε ή προς τα θεωρεία ή προς τον αριστερό φακό.

Εν πάση περιπτώσει, θεωρώ ότι με τις εξηγήσεις που δόθηκαν από όλους τους συναδέλφους δεν υφίσταται θέμα επί προσωπικού.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φύση και η αποστολή των ένστολων Σωμάτων γενικότερα, αλλά ειδικότερα της Ελληνικής Αστυνομίας, νομίζω πως επιβάλλουν, κάθε φορά που αναφερόμαστε στις ανάγκες που έχουν για να κάνουν τη δουλειά τους αλλά και στη δυνατότητα που έχουν να υπηρετήσουν το κοινωνικό σύνολο, να σκεφτόμαστε πολύ το πώς συμπεριφερόμαστε απέναντί τους και, βεβαίως, τι είδους κριτική κάνουμε.

Μια πρώτη παρατήρηση είναι η εξής: Η Ελληνική Αστυνομία, ένστολο Σώμα, με την ηγεσία της, την ιεραρχία της και την πολιτική ηγεσία στο ρόλο που έχει κατά το Σύνταγμα, δεν έχει ανάγκη από αυτόκλητους προστάτες. Είναι υποχρέωση της πολιτείας να παίρνει τα μέτρα τα οποία επιβάλλεται να παίρνει. Δεν ανήκει σε καθέναν. Ανήκει, πρώτα απ' όλα, στον ελληνικό λαό που κρίνει κάθε κυβέρνηση και, βεβαίως, σε κάθε Βουλευτή που είναι εδώ και έχει δικαίωμα να κάνει την κριτική στην Κυβέρνηση για το αν έκανε σωστά ή όχι τη δουλειά της. Αν νομίζουν κάποιοι ότι για λόγους ψηφοθηρικούς είναι δυνατόν να αναδεικνύονται σε προστάτες της Ελληνικής Αστυνομίας και των στελεχών της, από εκεί και πέρα και η ίδια η Αστυνομία θα τους κρίνει, αλλά και ο ελληνικός λαός. Και σταματώ εδώ.

Το δεύτερο το οποίο θέλω να τονίσω, είναι ότι δεν αντιλαμβάνομαι πώς κάποιοι εννοούν την προστασία του κύρους της Ελληνικής Αστυνομίας. Ποια είναι η εικόνα της Ελληνικής Αστυνομίας σήμερα; Υπάρχει μια τεράστια διαφορά σε σχέση με το παρελθόν. Είχα πει –και επαναλαμβάνω- ότι το αστυνομικό κράτος είναι πολύ μακριά πια. Πάει η εποχή που ο αστυνομικός περνούσε από τη γειτονιά και έκλειναν πόρτες και παράθυρα. Σήμερα, η κοινωνία αποζητά τον αστυνομικό, γιατί ο αστυνομικός και με την αποστολή του και με το ήθος του –στη συντριπτική πλειοψηφία- έχει αποδείξει ότι είναι δίπλα στον πολίτη και, ιδίως, πολύ κοντύτερα στον πολίτη που έχει ανάγκη.

Γι' αυτό και στις πιο ευπαθείς γειτονιές, εκείνες που ζουν το δράμα που ξέρουμε όλοι, την έξαρση της εγκληματικότητας, το δράμα των ναρκωτικών, ζητούν τον αστυνομικό. Και αυτό είναι που μου λένε και εμένα κάθε μέρα, καθώς και ως Βουλευτής είμαι υποχρεωμένος να δω αυτό το οποίο βλέπει όλος ο κόσμος.

Σήμερα, λοιπόν, ο αστυνομικός είναι καταξιωμένος πρώτα-πρώτα στη συνείδηση του ίδιου του πολίτη και δεν χρειάζεται κανέναν για να προστατέψει το κύρος του. Εκτός βεβαίως από την πολιτεία που πρέπει να πάρει τα αντίστοιχα μέτρα για το κύρος αυτό, για να δώσει στον αστυνομικό τη δυνατότητα να κάνει τη δουλειά του.

Και το δεύτερο και πιο σημαντικό είναι το εξής: Πώς νομίζει κάποιος ότι η πολιτεία προστατεύει το κύρος του αστυνομικού; Παρατηρήσαμε τον τελευταίο καιρό μια ιδιαίτερα τεταμένη ατμόσφαιρα σ' ό,τι αφορά πορείες, διαδηλώσεις. Κάθε πολίτης μπορεί να διαδηλώνει –είναι το απόλυτο δικαίωμά του- και δουλειά της Αστυνομίας είναι να προστατεύει τα δικαιώματα του ανθρώπου. Περάσαμε μια πολύ τεταμένη περίοδο, ιδίως μετά την επέτειο του Πολυτεχνείου. Άσκησαν οι πολίτες το δικαίωμά τους να διαδηλώσουν και η Αστυνομία έκανε τη δουλειά της. Παρατήρησε κάποιος την Ελληνική Αστυνομία να προβαίνει σε αυθαιρεσίες; Ήταν ή δεν ήταν πρωτόγνωρη αυτή η στάση της Αστυνομίας, η οποία δεν έδωσε λαβή σε κανέναν; Περάσαμε, ναι ή όχι, μια ποδοσφαιρική περίοδο –για να αναφερθώ και στο θέμα του ποδοσφαίρου- στην οποία δεν ακούστηκε σχεδόν τίποτα, εκτός από ένα μικροεπεισόδιο στο Στάδιο «Κλεάνθης Βικελίδης», σε έναν αγώνα ανάμεσα στον ΑΡΗ και την ΑΕΚ;

Και η Αστυνομία ήταν πάντοτε παρούσα εκεί. Αυτό δεν πρέπει να το αναγνωρίσει κανείς στην Ελληνική Αστυνομία; Και απ' αυτό το Βήμα ακούστηκαν σχόλια από ορισμένους περί Μ.Α.Τ. κ.λπ.! Χωρίς να δουν τι συμβαίνει.

Έχω δει επίσης την κριτική και από πλευράς μερίδας τους Τύπου. Δεν είμαι κήνσορας του Τύπου και δεν έχω τέτοιο δικαίωμα, μόνο που άκουσα ότι η πολιτεία –λέει- δεν προστατεύει τον Αστυνομικό, ο οποίος προπηλακίστηκε. Πράγματι, το είδα και εγώ πολλές φορές. Είδα έξω από το Υπουργείο Απασχόλησης τους αστυνομικούς να «τρώνε» σκουπίδια από επικεφαλής συνδικαλιστών. Είδα τους αστυνομικούς έξω από το Δημαρχείο Αθηνών να το προστατεύουν από ανθρώπους που είχαν καταλάβει παράνομα το δημαρχείο και την ώρα που έβγαιναν να προπηλακίζουν με τα κοντάρια των πανό, χωρίς οι αστυνομικοί να δίνουν λαβή σε κανέναν ούτε να τραυματίσουν κανέναν. Αντιθέτως εκείνοι τραυματίστηκαν.

Σας ρωτώ όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εξής: Στο σύγχρονο δημοκρατικό κράτος δικαίου, ο αστυνομικός ο οποίος κάνει τη δουλειά του και ο οποίος προπηλακίζεται από άλλους, αυτός ο αστυνομικός δικαιώνεται, ναι ή όχι, στη συνείδηση του ελληνικού λαού; Φαίνεται, ναι ή όχι, ότι καθ' υπερβο-

λήν ακόμα, διακινδυνεύοντας ακόμα και τον εαυτό του, προστατεύει τα δικαιώματα των άλλων, το δικαίωμα του άλλου να διαδηλώσει, άσχετα αν αυτός καταχράται του δικαιώματος αυτού;

Πότε νομίζετε ότι προστατεύουμε την Αστυνομία; Όταν σπεύδουμε να καταδικάσουμε τη συμπεριφορά του ενός ή του άλλου ή όταν αφήνουμε τον πολίτη να δει αυτήν την εικόνα; Και μιλάμε για την Αστυνομία που κάποτε είχε όλα αυτά τα προβλήματα και σήμερα δεν έχει κανένα από αυτά. Κάνει τη δουλειά της, χωρίς να δίνει λαβή σε κανέναν. Και αν υπάρχουν κάποιες παρεκβάσεις σαν και αυτή που έγινε προχθές στην Κόρινθο, καθ' υπερβολήν, είναι αυστηρή η πολιτεία απέναντί τους. Γιατί πρώτοι οι αστυνομικοί πρέπει να δίνουν το παράδειγμα. Αυτό κάνουμε.

Ποιοι νομίζετε ότι προστατεύουν τους αστυνομικούς; Εκείνοι οι οποίοι σπεύδουν να πουν «α, ξέρετε, αφήστε τους να αυθαιρετούν» ή «αφήστε τους να αμύνονται, για να δίνουν το δικαίωμα σ' άλλους να λένε ότι να, η Αστυνομία παραβιάζει τα δικαιώματα του ανθρώπου»; Προστατεύουν περισσότερο τα δικαιώματα της Αστυνομίας και το κύρος της εκείνοι που λένε «ε, μην είστε και τόσο αυστηροί»;

Εάν αυτή η πολιτική ηγεσία και η σημερινή φυσική ηγεσία της Αστυνομίας είναι ιδιαιτέρως αυστηρή, αυτό συμβαίνει, ακριβώς, για να προστατευθεί το κύρος της Αστυνομίας, για να δείξουμε αυτό που είναι πραγματικότητα: Ότι δηλαδή με πολλές ελλείψεις πολλές φορές -αλλά πρέπει να τη συμπληρώσουμε- αυτή.

Η Αστυνομία κάνει τη δουλειά της. Και ελάχιστες είναι οι εξαιρέσεις που, άλλωστε, αναδεικνύονται και πατάσσονται αμέσως. Ας το καταλάβουν κάποιοι. Ο αστυνομικός και η Αστυνομία καταξιώνονται, όταν τους σεβόμαστε, όταν τους δίνουμε τα μέσα να κάνουν τη δουλειά τους και όταν τους δείχνουμε το δρόμο να υπηρετήσουν τη δημοκρατία και τα δικαιώματα του ανθρώπου, ακόμα και αν άλλοι εναντίον τους συμπεριφέρονται όπως δεν θα έπρεπε να συμπεριφέρονται, όταν ασκούν εκείνοι τα δικαιώματά τους.

Αυτή είναι η άποψή μας, δεκτική φυσικά κριτικής από όλους. Όμως, σας τονίζω ότι η πολιτεία προστατεύει την Αστυνομία, με την έννοια ότι της δίνει τη δυνατότητα –διαχρονικά η κάθε κυβέρνηση- να κάνει τη δουλειά της. Και ο κάθε Βουλευτής μπορεί να κάνει την κριτική του, αλλά δεν είναι κανείς –και δεν είναι και ο ρόλος του αυτός- αυτόκλητος προστάτης της Αστυνομίας. Και κανείς δεν έχει το μονοπώλιο της ευαισθησίας απέναντι στην Αστυνομία.

Όλοι μας, όλα τα πολιτικά κόμματα, όποιον εκλέγει ο ελληνικός λαός μέσα στο Κοινοβούλιο, εκ της εκλογής του, του ρόλου του είναι εκείνος ο οποίος από την πλευρά του, με την οπτική γωνία που έχει, υπερασπίζεται την Αστυνομία. Το αν είναι λάθος ή όχι, αυτό θα το κρίνει ο λαός. Κανένας δεν μπορεί να γίνει κήνσορας κανενός.

Θα αναφερθώ τώρα στο νομοσχέδιο. Πρώτα-πρώτα, από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –και απευθύνομαι σ' αυτήν, γιατί αυτή κυβέρνησε επί χρόνια- δεν ακούστηκε σχεδόν μία λέξη –όχι μόνο γι' αυτό, αλλά και για πολλά πράγματα, αλλά κυρίως γι' αυτό το νομοσχέδιο- που να είναι θετική.

Όμως, εγώ θα ήθελα να παρατηρήσω το εξής: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ εύκολο να είσαι στην Αντιπολίτευση και να ξεχνάς το παρελθόν σου. Αυτή η Κυβέρνηση –και μιλάω από τις εκλογές μόνο και μετά- φέρνει αυτό το νομοσχέδιο, που δεν λύνει όλα τα προβλήματα, αλλά είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο για την ενοποίηση. Στη συνέχεια θα εξηγήσω τι σημαίνει. Και σ' αυτό το μικρό χρονικό διάστημα. Δεν θ' αναφερθώ και στα προηγούμενα χρόνια, από το 2004 μέχρι το 2007. Ο απολογισμός έχει γίνει και τον έκρινε άλλωστε και ο ελληνικός λαός στις εκλογές.

Όμως, ας πάρω τα τελευταία για το θέμα της Ελληνικής Αστυνομίας. Ναι ή όχι αυξήθηκε, για παράδειγμα, απ' αυτήν την Κυβέρνηση στα 869 ευρώ το ποσό του βασικού μισθού του ανθυπολοχαγού που έχει επιπτώσεις στην Αστυνομία και βελτίωσε την οικονομική τους θέση; Δεν είναι το παν, αλλά πρόκειται για μία σημαντική βελτίωση που άλλοι δεν την είχαν κάνει στο παρελθόν. Αυξήθηκε το επίδομα κινδύνου κατά 8% από 1/1/2008. Θεσπίστηκε το π.δ. 45/2008 για τους όρους υγιεινής και ασφάλειας. Και ερχόμαστε να φέρουμε και αυτό το σχέδιο νόμου για την ενοποίηση, το οποίο είναι ένα σημαντικό σχέδιο νόμου και το οποίο θα έπρεπε να είχε γίνει και δεν το έκαναν. Έφτιαχναν Σώματα, αλλά δεν κοίταγαν πώς αυτά θα ενσωματωθούν μέσα στην Ελληνική Αστυνομία, προκειμένου να πάψει να υπάρχει αυτή η πανσπερμία την οποία οι ίδιοι –εννοώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- είχαν θελήσει να καταπολεμήσουν με την ενοποίηση της Χωροφυλακής από τη μία πλευρά και της Αστυνομίας Πόλεων από την άλλη, την εποχή εκείνη. Όλα αυτά έγιναν σε οκτώ μήνες. Τίποτα δεν έχει ακουστεί.

Δηλαδή, η ακινησία του παρελθόντος και τα μεγάλα λόγια των υποσχέσεων για το μέλλον ήταν καλά! Τώρα που μια Κυβέρνηση έρχεται και κάνει αυτά τα πράγματα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ βέβαια έχει μεγαλύτερες φιλοδοξίες για την Ελληνική Αστυνομία! Μόνο που δεν μας είπε γιατί δεν τα έκανε τόσα χρόνια. Και δεύτερον, ας πει τουλάχιστον ότι τα κάνει αυτή η Κυβέρνηση, αλλά να κάνει και άλλα περισσότερα. Ας αναγνωρίσει, όμως, κάτι! Σας διαβεβαιώ ότι αυτός ο μηδενισμός δεν οδηγεί πουθενά και δεν ωφελεί κανέναν. Κυρίως δεν ωφελεί την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αλλά δεν είμαι εγώ εκείνος που θα καθίσω να της πω τι θα κάνει. Είναι δικό της θέμα. Εγώ απλώς από εδώ αναδεικνύω αυτή την πραγματικότητα.

Ναι, έχουμε πολλά να κάνουμε ακόμα, τα οποία όμως γίνονται. Τουλάχιστον αυτή η Κυβέρνηση έχει τη βούληση –και το αποδεικνύει- να διορθώσει πολλά από τα κακώς κείμενα του παρελθόντος. Και ένα από τα κακώς κείμενα είναι ακριβώς κι αυτή η πανσπερμία η οποία υπάρχει.

Ξέρετε ότι τα ένστολα Σώματα και ιδίως η Ελληνική Αστυνομία έχουν ανάγκη από εσωτερική ενότητα σε ό,τι αφορά το καθεστώς των ανθρώπων τους. Γιατί η ενότητα στο εσωτερικό ενός ένστολου Σώματος –κυρίως ενός ένστολου Σώματος- έχει δύο σημαντικές παραμέτρους. Το ζήτημα της ενιαίας αντίληψης και, επομένως, και της ψυχολογικής εντονότερης αφιέρωσης στο καθήκον, αλλά και το επιχειρησιακό ζήτημα. Είναι άλλο να έχεις διάφορες ομάδες που δρουν με βάση συγκεκριμένους ρόλους και χωρίς ενιαίο καθεστώς και άλλο να υπάρχει ένα ενιαίο καθεστώς. Επιχειρησιακά είναι πάρα πολύ πιο εύκολο να οργανώσεις την Αστυνομία, η οποία με τη συμπλήρωση και των κενών της είναι δυνατόν από εκεί και πέρα να έχει πολύ μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα απ' αυτήν την οποία έχει.

Αυτή η ενότητα έλειπε. Υπήρχε παλιά με τη διάκριση Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων που για λόγους ιστορικούς είχε επικρατήσει. Από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ έγινε η ενοποίηση. Όμως, σε πολλά πράγματα αυτή η ενοποίηση άργησε πολύ να ολοκληρωθεί. Ακόμα και σήμερα θα δείτε ότι αυτός ο νόμος σε ορισμένα θέματα διορθώνει κατάλοιπα της μη ολοκλήρωσης. Πάντως, έγινε. Όμως, ταυτόχρονα ενώ έγινε αυτή η ενοποίηση, φάνηκε ότι αργότερα και για λόγους εύκολης λύσης κάποιων προβλημάτων, γυρνάγαμε πάλι σε ένα καθεστώς πανσπερμίας, το οποίο δημιουργήθηκε με το καθεστώς των Ειδικών Φρουρών και των Συνοριακών Φυλάκων.

Αν η Αστυνομία είχε καλυμμένα όλα τα κενά της σε οργανικές θέσεις και είχε κατάλληλα εκπαιδευμένους τους ανθρώπους της -όπως πρέπει να εκπαιδεύονται- δεν θα υπήρχε ανάγκη να φτιαχτούν αυτές οι κατηγορίες. Διότι για παράδειγμα, οι ειδικοί φρουροί φτιάχτηκαν για τη φρούρηση ευπαθών στόχων αστυνομικού ενδιαφέροντος και οι συνοριοφύλακες για τη προστασία από τη λαθρομετανάστευση.

Το ερώτημα είναι το εξής: Αν έχεις μία ενιαία Αστυνομία που καλύπτει όλες τις οργανικές της θέσεις και έχεις φτιάξει και καλύψει έτσι τους αστυνομικούς σταθμούς και τις μονάδες σε ολόκληρη την επικράτεια, χρειάζεσαι τίποτα απ' όλα αυτά; Όχι βέβαια!

Φτιάχτηκαν, λοιπόν, αυτές οι κατηγορίες των ανθρώπων οι οποίοι δεν είναι μόνο ότι μισθολογικά είχαν ένα συγκεκριμένο καθεστώς, αλλά πού πήγαιναν από βαθμολογικής άποψης ή από οτιδήποτε άλλο; Τι ήταν αυτοί δηλαδή; Μία «νησίδα» ανάμεσα στην Αστυνομία διπλής φύσεως και τίποτα παραπέρα; Βρήκαμε την εύκολη λύση, αλλά τους αφήνουμε να λένε «αυτό είναι και τίποτα παραπέρα»; Και οι υπόλοιποι αστυνομικοί; Αυτοί

δεν έχουν καμμία σχέση με τους ευπαθείς στόχους που είπαμε προηγουμένως ούτε με τη λαθρομετανάστευση; Εξ ου και τα αποτελέσματα τα οποία είχαμε. Αυτός είναι ο βασικός στόχος του σχεδίου νόμου. Να ενοποιηθούν, χωρίς όμως να βλαφτεί ούτε κατ' ελάχιστο το ζήτημα των αποστολών που έχουν οι αστυνομικοί κατά περίπτωση.

Και εξηγούμαι. Τρία είναι τα στοιχεία αυτού του σχεδίου νόμου, με βασικό στόχο βέβαια την ενοποίηση.

Πρώτον, είναι το θέμα της βαθμολογικής εξέλιξης των αρχιφυλάκων, των αστυφυλάκων και των ανθυπαστυνόμων. Άκουσα εδώ την εξής κριτική: «Μα, λέει, στην ουσία είναι ένα σχέδιο νόμου για το θέμα αυτό, το οποίο χαρίζει βαθμούς».

Μόνο όποιος δεν έχει ζήσει την Ελληνική Αστυνομία, μπορεί να το πει αυτό το πράγμα. Μόνο αν δεν ζήσει κανείς το γεγονός ότι όπως έχουν σήμερα τα πράγματα, οι κατώτεροι βαθμοί δεν μπορούν –για να χρησιμοποιήσω την έκφραση, την οποία πολλές φορές χρησιμοποιούμε στην πράξη- να «ανασάνουν» σε ό,τι αφορά την εξέλιξή τους, μπορεί να το πει αυτό το πράγμα. Διότι απ' ό,τι θα είδατε, σ' αυτό το σχέδιο νόμου -αντίθετα μ' αυτό που συνέβαινε στο παρελθόν- δεν φτιάξαμε περισσότερες θέσεις υψηλόβαθμων αξιωματικών. Δεν φτιάξαμε τόσους στρατηγούς που άλλες κυβερνήσεις έφτιαχναν μοιράζοντας εύκολα γαλόνια, για να γίνουν αρεστοί ή να μοιράσουν ρόλους.

Ενισχύουμε το κατώτερο προσωπικό για να ανέβει. Και αυτό το κάνουμε όχι για να τους φανούμε αρεστοί. Όμως, κάποιοι αγνοώντας και την ψυχολογία του αστυνομικού και τη νόμιμη φιλοδοξία του, αλλά και τη φύση του Σώματος, θεωρούν ότι αν δίνεις βαθμούς, τους δίνεις μόνο για να τους ευνοήσεις και για να γίνεις αρεστός σ' αυτούς. Αυτό είναι λάθος.

Ο κάθε αστυνομικός που μπαίνει στο Σώμα πρέπει βέβαια να κάνει τη δουλειά του, αλλά έχει και τη νόμιμη φιλοδοξία να έχει μια βαθμολογική εξέλιξη. Θεωρείτε ότι είναι μόνο μισθολογικό το θέμα; Κάθε άλλο!

Φαίνεται ότι αγνοούμε ότι εξακολουθούν να υπάρχουν άνθρωποι –και ιδίως μέσα στην Ελληνική Αστυνομία- οι οποίοι έχουν τη νόμιμη φιλοδοξία να προσφέρουν περισσότερα από έναν ανώτερο βαθμό. Γιατί αγνοούμε αυτή τη φιλοδοξία; Γιατί, δηλαδή, θεωρούμε ότι το να τους ενισχύσεις τη δυνατότητα να ανέβουν λίγο γρηγορότερα σε μία ιεραρχία που ούτως ή άλλως έχει «στομώσει», βλάπτει τον αστυνομικό;

Και γιατί άραγε να αγνοήσουμε αυτό το κίνητρο του ανθρώπου ο οποίος μπορεί να προσφέρει περισσότερα, γιατί ξέρει ότι με την αξία του μπορεί να ανέβει λίγο περισσότερο; Δηλαδή, τι είναι οι αστυνομικοί; Άνθρωποι που δεν έχουν καμμία φιλοδοξία και είναι απλώς για να κάνουν τη δουλειά τους, να παίρνουν το μισθό τους και τέρμα; Τι ισοπεδωτική αντίληψη είναι αυτή για τους αστυνομικούς; Τι είναι, δημόσιοι λειτουργοί ενός άλλου κατώτερου Θεού; Αυτό που αναγνωρίζουμε στον κάθε δημόσιο υπάλληλο, δεν θα το αναγνωρίσουμε στον αστυνομικό;

Εγώ έτσι καταλαβαίνω την προστασία του αστυνομικού και του Αστυνομικού Σώματος. Να του δώσεις το κίνητρο για να αποδείξει ότι δεν τον ενδιαφέρουν τα χρήματα, αλλά τον ενδιαφέρει να αναγνωρίζεται η αξία του και να παίρνει ένα βαθμό παραπάνω, όπως κάθε υπάλληλος ο οποίος μπαίνει σε μία ιεραρχία όχι μόνο για να κάθεται σ' ένα γραφείο και να προσφέρει, αλλά να έχει τη φιλοδοξία να ανέβει και κάπου παραπάνω. Είναι ή δεν είναι βασικό κίνητρο σε κάθε διοικητική μονάδα; Άλλωστε, και η Ελληνική Αστυνομία είναι μια διοικητική μονάδα ειδικής φύσεως.

Και ύστερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε πολύ καλά ότι τον τελευταίο καιρό, εξαιτίας του ότι οι αστυνομικοί συμπλήρωναν το συντάξιμο χρόνο υπηρεσίας τους και δεν είχαν καμμία δυνατότητα να προαχθούν, είχαμε πολλές αποχωρήσεις. Η αδυναμία της εξέλιξης, σε συνδυασμό μ' αυτήν την απίστευτη σπερμολογία ότι δήθεν θα αλλάξει το συνταξιοδοτικό των αστυνομικών –και έλεγα και φώναζα ότι δεν πρόκειται για ασφαλιστικό δημοσίων υπαλλήλων και αστυνομικών, αλλά για συνταξιοδοτικό- είχε ως αποτέλεσμα να φύγουν κάμποσοι άνθρωποι.

Στο κάτω-κάτω δεν είχαν και κανένα άλλο κίνητρο. Αυτό λειτουργεί σαν ένα κίνητρο για να παραμείνουν περισσότερο. Γιατί η Αστυνομία έχει ανάγκη απ' αυτά τα έμπειρα στελέχη, απ' αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, μετά από κάποια χρόνια θα πάρουν ένα βαθμό και απ' αυτόν θα προσφέρουν πολύ περισσότερα από ό,τι προσέφεραν πριν και θα παραμείνουν. Διότι είναι κρίμα και άδικο να εγκαταλείπουν το Σώμα -λόγω έλλειψης κινήτρων και του φόβου ο οποίος καλλιεργήθηκε από τέτοια σπερμολογία- σε τόσο νεαρή ηλικία άνθρωποι που απέκτησαν τέτοια εμπειρία.

Γι' αυτό έγινε αυτή η βαθμολογική αναδιάρθρωση την οποία επιφέρουμε, η οποία, τονίζω, ότι είναι μερική και δεν γεμίζει τους μεγάλους βαθμούς και αξιωματικούς. Και να που υφιστάμεθα κριτική γιατί κάνουμε αυτό το πράγμα, αλλά καμμία κριτική για άλλες κυβερνήσεις που στο παρελθόν αφειδώς έδιναν θέσεις από το βαθμό του ταξιάρχου και επάνω! Γέμισε η Ελληνική Αστυνομία! Για κοιτάξτε! Ήταν καλό τότε, αλλά κακό τώρα που δίνεις ένα κίνητρο και βοηθάς έμπειρα στελέχη να παραμείνουν. Ας κρίνει ο καθένας ποια είναι η ορθότητα αυτής της αντίληψης.

Το δεύτερο ζήτημα είναι το θέμα της ενοποίησης, για το οποίο σας είπα ότι ήταν ανάγκη και πρέπει να γίνει. Τι λέει το σχέδιο νόμου; Λέει ότι από τη στιγμή που μονιμοποιείται κάποιος στο καθεστώς του συνοριοφύλακα και του ειδικού φρουρού -μετά τη συμπλήρωση τριετούς πραγματικής υπηρεσίας- εντάσσεται στο βαθμό του αστυφύλακα –γίνεται αστυφύλακας, δηλαδή, κανονικά- υφίσταται ειδική εκπαίδευση και ακολουθεί την ιεραρχία μέσα.

Άκουσα και ρωτήθηκα, μα τι θα γίνει λέει με το θέμα των συνοριακών φυλάκων; Τι θα γίνει με τη φύλαξη της λαθρομετανάστευσης; Από κει να καταλάβετε ότι η αντίληψη που έχουν κάποιοι για την Αστυνομία είναι εντελώς στρεβλή. Επειδή δημιουργήθηκε περιστασιακά το καθεστώς, άντε να το διατηρήσουμε, χωρίς να καταλάβουμε ότι το καλύτερο απ' όλα είναι να συμπληρώσεις όλα τα κενά της Αστυνομίας, να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση των ανθρώπων, να καλύψεις όλα τα κενά αυτά με τους ανθρώπους που πρέπει και να μην υπάρχει αυτή η πανσπερμία η οποία οδηγεί στο αν σου φεύγουν οι συνοριοφύλακες και να μην έχεις άλλους. Άντε να προσλαμβάνεις καινούργιους, άντε στην πραγματικότητα να συμπληρώνεις τις θέσεις αυτές, χωρίς να υπάρχει η ενότητα του Σώματος σε ό,τι αφορά τη διαλειτουργικότητα η οποία είναι απαραίτητη ως προς τη συνεργασία μεταξύ τους.

Στόχος είναι να συμπληρωθούν όλα τα κενά και να εκπαιδευτούν κατάλληλα οι άνθρωποι, ώστε να μπορούν να υπηρετούν όπου πρέπει να υπηρετούν. Βάλαμε λοιπόν μέσα, για να μην ανησυχούν εκείνοι οι συνάδελφοι που σου λέει τι θα γίνει, ότι πρέπει να παραμείνουν τουλάχιστον για μια πενταετία εκεί. Γιατί το βάλαμε; Το βάλαμε γιατί στο μεταξύ χρονικό διάστημα, αλίμονο στην πολιτεία εκείνη που δεν λαμβάνει υπ'όψιν της κάποια πράγματα. Και την αναλαμβάνουμε την υποχρέωση. Δεν προδικάζω καμμία ετυμηγορία του ελληνικού λαού. Αυτός θα αποφασίσει, αλλά δρομολογούμε την εξέλιξη από τώρα να έχουν συμπληρωθεί τα κενά κει. Και το κυριότερο, -κάτι που δεν είδαν ορισμένοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που έκαναν την κριτική- είναι πόσο έχουμε ενισχύσει από πλευράς αστυνομικών σταθμών όλη την πλευρά των συνόρων για να μπορέσουμε να έχουμε περισσότερους αστυνομικούς που υπηρετούν στην περιοχή, ακριβώς για να καταπολεμηθεί η λαθρομετανάστευση.

Εμείς έτσι αντιλαμβανόμαστε την πραγματικότητα. Δηλαδή να ενοποιείς το Σώμα για να δημιουργείται ενιαία αντίληψη, να έχεις τη δυνατότητα χρησιμοποίησης των ανθρώπων που πρέπει στην κατάλληλη στιγμή και στο μεταβατικό αυτό στάδιο να μην υπάρχει η δυνατότητα της μετάθεσης. Ακριβώς για να μπορέσουμε στο χρονικό αυτό διάστημα να συνδυάσουμε και την ανάγκη της μεταρρύθμισης από τη μία πλευρά και από την άλλη για να μπορέσουμε να μην αφήσουμε τα κενά τα οποία ενδεχομένως θα δημιουργούνταν αν ήταν άμεση η εφαρμογή του σχεδίου αυτού νόμου.

Υπάρχει και ένα τρίτο στοιχείο το οποίο ναι, είναι οικονομικό. Αλλά θα σας πω γιατί είναι οικονομικό. Μιλάμε για την αναγνώριση ως παραγωγικών των Σχολών των Αστυφυλάκων και των Αξιωματικής της Ελληνικής Αστυνομίας. Μέχρι σήμερα οι Ένο-

πλες Δυνάμεις ως προς τις σχολές που έχουν, χαρακτηρίζονται οι σχολές αυτές ως παραγωγικές. Το ίδιο ισχύει και για το Λιμενικό Σώμα. Μόνο στην Αστυνομία συνέβαινε αυτό και συνέβαινε και από πριν. Οι αντίστοιχες Σχολές της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων είχαν το ίδιο πρόβλημα. Εγώ δεν είμαι βέβαιος ότι αν είχαν γίνει προσφυγές από δω και από κει θα είχαν κερδηθεί. Αλλά είναι ανάγκη να τρέχουν στα δικαστήρια αυτοί οι άνθρωποι; Γι' αυτόν το λόγο, λόγο ισότητας, χαρακτηρίζονται ως παραγωγικές οι σχολές. Και, βεβαίως, είναι μια οικονομική ενίσχυση, αλλά είναι και ένα θέμα ισότητας. Δεν μπορεί να υπάρχουν πατρίκιοι και πληβείοι στα ένστολα Σώματα. Και αυτή η ισότητα δεν είναι μόνο οικονομική, έχει και μια βαθιά ουσία. Έτσι εκτιμάς τον αστυνομικό, με το να τον μεταχειρίζεσαι όπως ταιριάζει, με ίσους όρους με τους άλλους. Αυτό σημαίνει να προστατεύεις το κύρος του Σώματος.

Στα άρθρα θα μιλήσουμε με περισσότερες λεπτομέρειες. Θα συζητήσουμε και θα δούμε αν υπάρχουν απόψεις που είναι δυνατόν να γίνουν δεκτές.

Μία τελευταία διευκρίνιση. Το νομοσχέδιο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται από 1.1.2009. Και οφείλω να ομολογήσω ότι ο τρέχων προϋπολογισμός δεν ήταν έτοιμος, από πλευράς δυνατοτήτων, να καλύψει τις οικονομικές ανάγκες οι οποίες αυτήν τη στιγμή δημιουργούνται, που είναι αρκετές. Δεν αποτιμάται οικονομικά ένα νομοσχέδιο αυτού του είδους. Σημασία έχει η θεσμική τομή την οποία επιφέρει. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν επέτρεπαν τα οικονομικά του τρέχοντος προϋπολογισμού τη δυνατότητα της άμεσης εφαρμογής. Και γι' αυτό ζητώ συγγνώμη από πλευράς της πολιτείας που δεν είναι δυνατόν αυτό να γίνει άμεσα. Από 1.1.2009 όμως –και μας μένουν έξι μήνες μέχρι τότε- θα εφαρμόζεται ο νόμος. Τι σημασία έχει όμως το εξάμηνο αυτό, που ούτως ή άλλως με τη θεσμική παρέμβαση που γίνεται είναι υποχρεωτικό πια για την πολιτεία, από το γεγονός ότι τόσα χρόνια δεν γινόταν τίποτα;

Ναι, δεν μπορέσαμε να το εφαρμόσουμε αμέσως, αλλά το θεσμοθετήσαμε και δρομολογήσαμε το χρόνο έναρξης της εφαρμογής του, τουλάχιστον στα περισσότερα γιατί υπάρχουν και ορισμένα που αρχίζει άμεσα η εφαρμογή. Αλλά εν πάση περιπτώσει το μεγαλύτερο κομμάτι είναι εκείνο το οποίο αφορά την 1.1.2009.

Έτσι λοιπόν, μετά από μια σειρά παρεμβάσεων που σας είπα αφορούν τα μισθολογικά, το επίδομα κινδύνου, τους όρους υγιεινής και ασφάλειας, έρχεται αυτό το νομοσχέδιο το οποίο θα συμπληρωθεί και με τα προεδρικά διατάγματα τα οποία αφορούν το υπηρεσιακό καθεστώς και το Πειθαρχικό Δίκαιο, πράγματα τα οποία θα έχουν ολοκληρωθεί, τουλάχιστον μέχρι το φθινόπωρο κι αυτά.

Μαζί με την αναδιάρθρωση συγκεκριμένων περιοχών από πλευράς αστυνόμευσης, μαζί με την προσπάθεια που έχει γίνει ιδίως στην Κρήτη, η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί από πλευράς οργανωτικής, αλλά δημιουργήθηκε τουλάχιστον επί των ημερών μας, όλα αυτά αποδεικνύουν τι; Ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει σχέδιο το οποίο πραγματοποιεί, έχει τη βούληση να κάνει ορισμένες τομές.

Εγώ θα περίμενα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ιδίως - γιατί η Αριστερά έχει τις δικές της απόψεις- περισσότερη συμπαράσταση, τουλάχιστον γιατί καταλαβαίνει και το ξέρει ότι σήμερα συμπληρώνουμε και αναπληρώνουμε δικά της κενά. Και κάτι άλλο. Θα θυμούνται οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ποια ήταν η στάση μας ως αντιπολίτευση. Όταν είχαμε εκτελεστικούς νόμους του Συντάγματος –δεν είναι βεβαίως αυτός εκτελεστικός νόμος- ή νομοσχέδια θεσμικού χαρακτήρα όπως αυτό, τα οποία έκαναν βήματα προς τα μπρος, άσχετα αν θεωρούσαμε ότι μπορούν να γίνουν καλύτερα, εμείς τα ψηφίζαμε. Σήμερα, δήθεν εν ονόματι του καλύτερου, δεν ψηφίζεται το καλό. Και, το κυριότερο, δεν ψηφίζεται, μολονότι αυτό έπρεπε να είχε γίνει ή μπορούσε να έχει γίνει επί των ημερών άλλων.

Περιμένω ακόμα και στα άρθρα μια τουλάχιστον θετική αντιμετώπιση. Γιατί όσο πιο ενιαία ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, τόσο περισσότερο στηρίζουμε την Ελληνική Αστυνομία, αφού ομονοούμε σε ορισμένα πράγματα. Όσο καθιστούμε την Ελληνική Αστυνομία αντικείμενο το οποίο χρησιμοποιούμε στο αμόνι κομματικών αντιπαραθέσεων τόσο χειρότερες υπηρεσίες της προσφέρουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-δάσκαλοι από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Σπάρτης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός των Εσωτερικών εμφάνισε σήμερα συμπτώματα επιλεκτικής αμνησίας, διότι μας ζήτησε να αξιολογήσουμε την κυβερνητική πολιτική και τις παρεμβάσεις του από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου και μετά, δηλαδή, από τότε που ανέλαβε και τα καθήκοντα του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Δεν θέλει να ασχοληθούμε με την περίοδο 2004-2007, με την περίοδο των αμέσων προκατόχων του, αλλά έχει ενεργό μνήμη έντονη για όσα έγιναν επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Νομίζω ότι αυτό είναι μια ομολογία αδυναμίας, κύριε Υπουργέ, γιατί όλο αυτό το χρονικό διάστημα των πέντε ετών που κυβερνά το κόμμα σας, πληθαίνουν με γεωμετρική πρόοδο τα επεισόδια, στα οποία φαίνεται η επιχειρησιακή ανεπάρκεια των ηγετικών κλιμακίων που εσείς επιλέξατε και στηρίξατε, πεισματικά πολλές φορές, ενώ γνωρίζατε ότι στην Ελληνική Αστυνομία υπάρχουν εκείνες οι δυνάμεις που μπορούν να αντεπεξέλθουν με ικανότητα στα αυξημένα αιτήματα της κοινωνίας και της πραγματικότητας για να προσφερθεί ασφάλεια στον πολίτη και να καταπολεμηθεί η εγκληματικότητα σε όλες τις μορφές. Και το λέω αυτό γιατί όπως συνέβη σε πάρα πολλά πράγματα, έτσι και στα θέματα της Αστυνομίας υπάρχει μια περίεργη τομή με το τέλος των Ολυμπιακών Αγώνων. Το Σεπτέμβριο του 2004 η χώρα είχε φθάσει στο κορυφαίο της σημείο κι αυτό αφορούσε και τη λειτουργία, την επιχειρηματική ικανότητα, την ικανότητα διαχείρισης κρίσεων εκ μέρους της Ελληνικής Αστυνομίας. Αυτό ήταν το πρώτο ευτυχισμένο εξάμηνο της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή. Ένα εξάμηνο για το οποίο δεν χρειάστηκε να καταβληθεί κανένας κόπος. Υπήρχε η κεκτημένη ταχύτητα της χώρας.

Από το Σεπτέμβριο του 2004 και μετά, έχουμε πια μία διολίσθηση η οποία φθάνει μέχρι σήμερα, με αλλεπάλληλα προβλήματα, τα οποία όλοι οι πολίτες τα βιώνουν, διότι βιώνουν την καθημερινή ανασφάλεια. Δεν έχουν εμπιστοσύνη, όχι στην Ελληνική Αστυνομία ως Σώμα, ως θεσμό, ως κρατική υπηρεσία, αλλά στο ότι το κράτος θα μπορέσει να σταθεί δίπλα τους τη στιγμή της ανάγκης. Και η Ελληνική Αστυνομία είναι ο σκληρός πυρήνας του κράτους. Είναι η εικόνα του κράτους σε μια σειρά από κρίσιμα θέματα, γιατί καμμία άλλη υπηρεσία δεν καλείται να διαχειριστεί καθημερινά τόσες πολλές κρίσεις μικρές και μεγάλες όσο η Ελληνική Αστυνομία. Η ποιότητα του κράτους, η ποιότητα των θεσμών, η ποιότητα της κοινωνικής μας συμβίωσης κρίνεται σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό στο χώρο της Αστυνομίας, δηλαδή, σε ό,τι συνδέεται με τις αρμοδιότητες και τις ευθύνες της.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πράγματι έχει αίσθηση κόμματος εξουσίας, τα κριτήριά του είναι θεσμικά. Κυβέρνησε και θα ξανακυβερνήσει τον τόπο. Αντιλαμβάνεται τα προβλήματα. Δεν μηδενίζουμε τίποτα. Έχουμε οι ίδιοι καταβάλει επί χρόνια πολλές προσπάθειες για να βελτιωθεί η κατάσταση στην Ελληνική Αστυνομία. Οι μεγάλες θεσμικές στιγμές της Ελληνικής Αστυνομίας συνδέονται με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως η ενοποίηση Αστυνομίας Πόλεων και Χωροφυλακής. Η ίδρυση του Σώματος των Συνοριακών Φυλάκων και των Ειδικών Φρουρών ήταν κι αυτή, τη στιγμή που έγινε, μια κίνηση επιβεβλημένη, αποτελε-

σματική σε πολύ μεγάλο βαθμό, που κάλυψε κενά, που έδωσε απαντήσεις σε προβλήματα οξύτατα την εποχή εκείνη. Δεν μηδενίζουμε, λοιπόν, τίποτα, αλλά έχουμε υποχρέωση συνταγματική, πολιτική, κοινωνική, να μεταφέρουμε εδώ την αγωνία του πολίτη. Και ο πολίτης μέσα στα προβλήματα που βιώνει καθημερινά, μέσα στο άγχος του, βιώνει και ένα πρόβλημα ανασφάλειας με τη φυσική, πρακτική, αστυνομική έννοια του όρου. Και αυτό δεν αφορά μόνο τις μορφές οργανωμένου εγκλήματος, αλλά αφορά και το κοινό έγκλημα. Αφορά τη ζωή δήμων, συνοικιών, κωμοπόλεων, χωριών, αφορά την ίδια τη συνοχή της κοινωνίας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε να εφαρμόσουμε μια πολιτική αρχών σε ό,τι αφορά την Ελληνική Αστυνομία, αρχές που ελπίζω να τις συνομολογεί και η Κυβέρνηση. Εμείς θέλουμε μια Ελληνική Αστυνομία με επαγγελματισμό. Πιστεύουμε ότι η πρώτη, η μέγιστη αρετή κάθε Αστυνομικού Σώματος σε μια δημοκρατική, σύγχρονη, ευνομούμενη πολιτεία, είναι ο επαγγελματισμός, εκπαίδευση, μετεκπαίδευση, επιμόρφωση, ετοιμότητα, ικανότητα.

Η δεύτερη αρχή είναι η αξιοκρατία. Αξιοκρατία ως προς την επιλογή της φυσικής ηγεσίας, ως προς τις προαγωγές, τις εξελίξεις, τις τοποθετήσεις, την αξιοποίηση όλων των ταλέντων, των ικανοτήτων και των προσόντων που έχουν οι αστυνομικοί μας υπάλληλοι. Αξιοκρατία σημαίνει και πλήρης απουσία κομματισμού. Σημαίνει πως δεν μπορεί μια κυβέρνηση με τις καταβολές της δικής σας κυβέρνησης να θεωρεί προνομιακό χώρο, χώρο ιδεολογικής και πολιτικής ιδιοκτησίας την Ελληνική Αστυνομία. Αξιοκρατία σημαίνει επίσης πολιτική ουδετερότητα της Αστυνομίας. Η Αστυνομία υπόκειται στο Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους, υπόκειται στον πολιτικό έλεγχο της εκάστοτε κυβέρνησης και άρα της Βουλής, άρα στον έλεγχο της κοινωνίας. Άρα, πρέπει να διασφαλίσουμε την πολιτική της ουδετερότητα.

Η τρίτη αρχή είναι η νομιμότητα. Ο σεβασμός του Συντάγματος και των νόμων είναι ταυτόσημος με το σεβασμό της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου. Άρα, μια Αστυνομία που παρεκκλίνει, όπως το σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων, δεν είναι μια Αστυνομία που ανταποκρίνεται στα καθήκοντά της και στις απαιτήσεις της κοινωνίας. Χωρίς καμμία έκπτωση, τίποτα δεν δικαιολογεί την κάμψη αυτής της αρχής της νομιμότητας. Και έχουμε, δυστυχώς, συνεχώς φαινόμενα ακραία που σημαίνει ότι καλλιεργείται μια νοοτροπία, μια φιλοσοφία. Όταν έχεις τα επεισόδια της Θεσσαλονίκης με τη «ζαρντινιέρα» και τα επεισόδια στο Αστυνομικό Τμήμα της Ομόνοιας, έχεις στα καλά καθούμενα το συμβάν της Κορίνθου, σημαίνει ότι υπάρχει πρόβλημα νοοτροπίας, αντανακλαστικών. Δεν αρκεί να το καταδικάζει ο Υπουργός και ο Υφυπουργός. Το θέμα είναι γιατί υπάρχουν αυτά τα φαινόμενα, παρά την κατακραυγή και παρά το ότι είναι βέβαιο πλέον στην εποχή μας ότι τίποτα δεν μπορεί να μείνει κρυφό, όλα θα αποκαλυφθούν. Άρα, η νομιμότητα είναι η τρίτη απαράβατη αρχή που συνδέεται και με την κοινωνική ευαισθησία που πρέπει να δείχνει η Αστυνομία. Διότι μια Αστυνομία που δεν εμφανίζεται να καταλαβαίνει τον πολίτη, να καταλαβαίνει την κοινωνία των πολιτών είναι μια Αστυνομία ανεπαρκής. Ούτε πληροφορίες μπορεί να αντλήσει ούτε συνεργασίες μπορεί να έχει ούτε αποτελεσματικότητα μπορεί να έχει.

Και η τελευταία αρχή είναι ο εσωτερικός έλεγχος, η διαφάνεια, ο διαρκής, αυστηρός, ακατάβλητος εσωτερικός έλεγχος. Γιατί ο αστυνομικός γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον, τι προβλήματα νομιμότητας και αδιαφάνειας υπάρχουν στο εσωτερικό της Αστυνομίας. Και δεν αρκεί ο τυπικός έλεγχος, μέσω της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, χρειάζεται αυτό να είναι μια καθημερινή πρακτική στην Αστυνομία.

Βασική μας, λοιπόν, αντίρρηση που οδηγεί και στην καταψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής όπως είπε ο εισηγητής μας ο κ. Αμοιρίδης, είναι ο αποσπασματικός χαρακτήρας των ρυθμίσεων. Οι ρυθμίσεις που εισάγονται με το νομοσχέδιο αυτό, δεν υπακούουν σε κανένα ολοκληρωμένο σχέδιο για τον εκσυγχρονισμό, την αναδιοργάνωση και την αποτελεσματικότητα της Ελληνικής Αστυνομίας, με βάση όμως, τα κριτήρια και τις αρχές που ανέπτυξα προηγουμένως. Δεν δίνουμε απάντηση στις αγωνίες του πολίτη. Δεν κάνουμε βήματα τα οποία αφορούν την αίσθηση ανασφάλειας που έχει.

Δεν μας μιλήσατε στην αγόρευσή σας για το σχέδιό σας σε σχέση με το μέλλον της Ελληνικής Αστυνομίας. Ποιο μοντέλο θα εφαρμοστεί σε σχέση με τα διεθνή πρότυπα, σε σχέση με τις τεράστιες ανάγκες επιστημονικής υποδομής που έχει η Ελληνική Αστυνομία και κάθε αντίστοιχο Σώμα; Τι θα γίνει με τη Δικαστική Αστυνομία; Πώς θα οργανωθούν οι υπηρεσίες διεθνούς συνεργασίας; Τι θα γίνει με τα τεράστια καθήκοντα Διοικητικής Αστυνομίας, που επωμίζεται η Ελληνική Αστυνομία; Γι' αυτό θα έπρεπε να υπάρξει ένα σχέδιο για την ενοποίηση όλων των δραστηριοτήτων της λεγόμενης Διοικητικής Αστυνομίας, τις οποίες ξέρετε πάρα πολύ καλά εδώ στην Αίθουσα αυτή, λόγω της επιστημονικής σας ιδιότητας.

Πώς θα συνδεθούν όλα αυτά που αφορούν την Ελληνική Αστυνομία με τη διοικητική αναδιάρθρωση της χώρας, με τη νέα εικόνα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Πιστεύετε ότι το ένα θέμα δεν συνδέεται με το άλλο; Γι' αυτό και έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία, με αφορμή το νομοσχέδιο και την τροπολογία που έχει κατατεθεί, να τοποθετηθείτε και στην Αίθουσα αυτή, για την κρίση που διέρχεται ο Δήμος Πειραιώς με ευθύνη της προηγούμενης δημοτικής αρχής. Ελπίζω να μην αφήσετε να κλείσει το λιμάνι εν όψει του τριημέρου του Αγίου Πνεύματος. Να απαντήσετε στις εκκλήσεις του Δημάρχου Πειραιώς του κ. Φασούλα και να αναλάβετε την πρωτοβουλία, σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, να λυθεί ένα ζήτημα το οποίο, όπως ξέρετε, έχει δημιουργηθεί χωρίς ευθύνη της σημερινής δημοτικής αρχής.

Μιλάμε σήμερα επίσης, με τα μάτια στραμμένα στο περιστατικό της απαγωγής του Προέδρου του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βόρειας Ελλάδος, του κ. Μυλωνά. Του στέλνουμε και προσωπικά και στην οικογένειά του, τις ευχές μας για την άμεση λήξη αυτής της περιπέτειας, η οποία είναι ταυτόχρονα και περιπέτεια του κράτους-δικαίου και της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία καλείται να αποδείξει τα καλά της ανακλαστικά, την ετοιμότητά της, την επιστημονική της συγκρότηση και βέβαια την επιχειρησιακή αποτελεσματικότητά της.

Δεν κατανόησα τις παρατηρήσεις σας σε σχέση με τους συνοριακούς φύλακες, γιατί δυστυχώς η χώρα μας εγκαλείται ακόμη και σήμερα για τη μεταχείριση των λαθρομεταναστών. Και το θέμα δεν είναι μόνο να αποτρέπεις τη λαθρομετανάστευση, είναι και να μεταχειρίζεται τους λαθρομετανάστες όπως αρμόζει σ' ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό πολιτισμένο κράτος-δικαίου. Δεν πρέπει η χώρα να είναι διεθνώς υπόλογη για τέτοιου είδους φαινόμενα.

Αντιλαμβάνομαι πλήρως το φόρτο της Ελληνικής Αστυνομίας, δεν υποτιμούμε καθόλου τον κόπο των αστυνομικών. Αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει κάθε διαδήλωση για το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, τι σημαίνει κάθε ποδοσφαιρικός αγώνας. Και ξέρετε ότι είχαμε διαμορφώσει προ πολλού τις νομοθετικές υποδοχές που ήταν αναγκαίες, προκειμένου να ικανοποιηθούν τα οικονομικά τουλάχιστον αιτήματα του προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. σε σχέση με τους ποδοσφαιρικούς αγώνες. Αλλά δεν λύνει το Σύνταγμά μας το ζήτημα του δικαιώματος του συνέρχεσθαι; Δεν έχουν γίνει μέσα σε μία ώριμη θεσμική έννομη τάξη, όπως η δική μας, προ πολλού οι αναγκαίες σταθμίσεις ανάμεσα στο δικαίωμα των πολιτών να διαδηλώνουν τα αιτήματά τους και τα φρονήματά τους και την ανάγκη προστασίας της δημόσιας τάξης και ασφάλειας; Θα ανακαλύψουμε την πυρίτιδα τώρα; Θα εμφανίζουμε το αυτονόητο, δηλαδή τη στοιχειώδη τήρηση του Συντάγματος ως πολιτικό επίτευγμα της Κυβέρνησης; Θέλετε να μετρήσουμε διαδηλώσεις στις οποίες δημιουργήθηκαν επεισόδια, παραβιάστηκε το Σύνταγμα, παραβιάστηκε η αρχή της αναλογικότητας με διαδηλώσεις στις οποίες δεν έγινε αυτό; Το ισοζύγιο δεν θα είναι θετικό για την Κυβέρνηση!

Εγώ, όμως, είμαι έτοιμος να σας πιστώσω με κάθε θετικό βήμα. Το θέμα είναι, κύριε Υπουργέ, τα θετικά βήματα να εντάσσονται σ' ένα σχέδιο και να έχουμε συμφωνήσει πράγματι, όχι ρητορικά, στην ανάγκη σεβασμού των αρχών που διετύπωσα προηγουμένως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Το νομοσχέδιό σας δυστυχώς σε πολλά σημεία κρίσιμα αυτοδιαψεύδεται. Διότι η ενοποίηση βεβαίως εξαγγέλλεται, αλλά αυτό ανατρέπεται με τις μεταβατικές διατάξεις, διότι τη στιγμή που συντελείται η ενοποίηση, ανοίγει η διαδικασία πρόσληψης δύο χιλιάδων επτακοσίων νέων ειδικών φρουρών. Με ποιες διαδικασίες; Όταν ο αστυφύλακας εισάγεται με τη διαδικασία των πανελληνίων εξετάσεων και ο ειδικός φρουρός εισάγεται με μία διαδικασία η οποία ακόμα και σήμερα, παρά την έντονη κριτική της Αντιπολίτευσης, είναι διάτρητη. Όταν ακόμα και σήμερα έχουμε προβλήματα στις φυσικές δοκιμασίες και στη συνέντευξη.

Ποιος μπορεί να πιστέψει ότι αυτό που εξαγγέλλει το νομοθέτημα είναι πράγματι η βούληση της Κυβέρνησης; Άρα, έχει γενετικό ελάττωμα το νομοσχέδιο. Στερείται αξιοπιστίας, διότι το ίδιο διακηρύσσει την έλλειψη αξιοπιστίας και στην ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των αστυφυλάκων, αρχιφυλάκων και ανθυπαστυνόμων. Και εκεί όταν δεν αποσαφηνίζονται ζητήματα που αφορούν την εσωτερική τους επετηρίδα, δημιουργούνται εύλογες αμφιβολίες. Στο χώρο των ενδιαφερομένων που προσέχουν κάθε λεπτομέρεια, υπάρχει ανασφάλεια εργασιακή και αναστάτωση, φοβία. Γιατί υπάρχει αυτή η εσωτερική ανασφάλεια στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας; Γιατί ξέρουν ότι αυτές οι αρχές στις οποίες αναφέρθηκα προηγουμένως, ο επαγγελματισμός, η αξιοκρατία, η νομιμότητα δεν ισχύουν. Όταν, λοιπόν, πείσετε το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας ότι αυτές οι αρχές ισχύουν, ελάτε στη Βουλή και φέρτε μας ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης και εκσυγχρονισμού της Αστυνομίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μία παρέμβαση να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα ήθελα να πω έξι φράσεις, για να μη δημιουργούνται εντυπώσεις. Ζητώ συγγνώμη από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας ο οποίος είμαι βέβαιος ότι θα καλύψει τα πάντα, αλλά επειδή αφορούν τον Υπουργό:

Πρώτον, καμμία επιλεκτική μνήμη δεν έχω για τα προ του 2004. Το είπα άλλωστε και στην επιτροπή και ο κ. Βενιζέλος δεν το θυμάται. Αυτό το νομοσχέδιο ετοιμαζόταν από το συνάδελφό μου κ. Πολύδωρα, αλλά δεν πρόλαβε να το κάνει. Αλλά είπα κάτι, ότι η πολιτική μας για τη δημόσια τάξη κρίθηκε κι αυτή το 2007 και η απάντηση του ελληνικού λαού ήταν αυτή που είναι, χωρίς να θεωρώ ότι πήραμε καμμία λευκή επιταγή για να κυβερνήσουμε. Πολλά όμως απ' αυτά που κάνουμε με τον κ. Χηνοφώτη αυτήν τη στιγμή είναι συνέχεια των έργων των προκατόχων, τους οποίους και ευχαριστώ.

Δεύτερον, αφού ήταν τόσο τέλεια η Αστυνομία αυτή που μας άφησαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες, το ερώτημα είναι γιατί υπάρχουν όλα αυτά τα κενά που εμείς προσπαθούμε να καλύψουμε και μας λέει ο κ. Βενιζέλος ότι θα τα κάλυπταν καλύτερα εκείνοι!

Τόσο χρόνια γιατί δεν τα κάλυψαν τα κενά τα θεσμικά και άλλα που σήμερα επισημαίνει και δεν τα έκαναν; Άρα, η Αστυνομία που μας άφησαν το 2004 δεν ήταν το τέλειο. Γιατί αν ήταν το τέλειο δεν θα είχε να κάνει παρατηρήσεις ο κ. Βενιζέλος και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για πράγματα που θα έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια. Επίσης, το κυριότερο, η σημερινή Ελληνική Αστυνομία, -όχι η Αστυνομία του 2004-, είναι εκείνη για την οποία μας ζητά τη συνδρομή και συνεργασία ο επικεφαλής της Scotland Yard για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου του 2012 ή η Ρωσία για τους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες ή η συμφωνία που κάναμε με την κ. Μισέλ Αλιό Μαρί για το θέμα της συνεργασίας. Αυτή τη συνεργασία την αξιολογούν εκείνοι όπως την αξιολογούν, οι Γάλλοι, οι Άγγλοι, όλοι εκείνοι οι οποίοι στους Ολυμπιακούς Αγώνες θέλουν τη συνεργασία μας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μόνο ξεχνά να μας πει ποια είναι η άποψή του ή μας λέει, ότι είναι χειρότερη από ό,τι επί των ημερών της.

Αποδέχομαι τη σύγκριση σχετικά μ' αυτό που λέει ο κ. Βενιζέλος για το τι έκανε η Ελληνική Αστυνομία πριν και τι έκανε τώρα. Εμένα δεν μου αρέσει όμως να γυρνώ στο παρελθόν. Αλλά μιας και μου λέει ότι, εν πάση περιπτώσει, γίνονται επεισόδια κ.λπ. και παίρνει ένα μεμονωμένο επεισόδιο προχθές στην Κόρινθο που πατάχθηκε αμέσως και αναδείχθηκε. Τότε αν θελήσουμε να δούμε πώς κρίνεται η Αστυνομία, σήμερα η Αστυνομία δεν ξυλοκοπά συνταξιούχους έξω από το Μέγαρο Μαξίμου ούτε, όταν οι συνδικαλιστές αστυνομικοί πάνε να διαμαρτυρηθούν, δέρνονται από τους συναδέλφους τους, όπως συνέβη στην Πλατεία Συντάγματος και με ματωμένη τη στολή έρχονταν να βρουν καταφύγιο μέσα στη Βουλή. Αυτή την τακτική θέλουν να νοσταλγήσουμε όσον αφορά την Ελληνική Αστυνομία;

Σε ό,τι αφορά το θέμα του ποια είναι η πολιτική μας, ξέρω ότι είναι πολυάσχολος, αλλά γρήγορα διαβάζει ο κ. Βενιζέλος και θα του καταθέσω την πολιτική δημόσιας τάξης και ασφάλειας 2008-2010. Και είναι η πρώτη φορά που διαμορφώνεται ένα τέτοιο κείμενο και δίνεται στη δημοσιότητα. Αυτό το κείμενο πέρασε από Κυβερνητική Επιτροπή κι εδώ θα δει τι σκοπεύουμε να κάνουμε και τι κάνουμε και αν αυτά που κάνουμε είναι σύμφωνα με εκείνα, τα οποία λέμε.

Για το θέμα του κ. Φασούλα: Θα δείτε ότι σήμερα –δεν θέλω να παίρνω τη θέση του συναδέλφου μου κ. Αλογοσκούφη γιατί είναι θέμα του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων- έχει γίνει η επικοινωνία για να λυθεί αυτό το θέμα, χωρίς να δημιουργηθούν προβλήματα. Το Δήμο Πειραιά το Υπουργείο Εσωτερικών τον στήριξε όσο λίγους δήμους, ακριβώς γιατί υπήρχαν οι ανάγκες.

Και κάτι τελευταίο για τη λαθρομετανάστευση που τόνισε ο κ. Βενιζέλος. Χθες έγινε μία εκτενέστατη συζήτηση των τριών αρμοδίων επιτροπών και τα συζητήσαμε όλα αυτά. Ένα θα πω μονάχα, το πώς είναι σήμερα λόγω των συνθηκών εκείνοι που εισέρχονται παράνομα και πώς ήταν πριν και θα παρακαλέσω –γιατί ξέρει ο κ. Βενιζέλος την πραγματικότητα- να μου πει, από πλευράς υποδομών ακόμα, σε κέντρα υποδοχής, τι βρήκα το 2004 και τι γίνεται τώρα.

Εάν δει τα Πρακτικά χθες κι αν δει το φάκελο που κατέθεσα με το τι έχουμε κάνει και με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τι κάνουμε, να έρθει να μου το πει. Αλλά να κάνει κριτική, όταν το 2004 δεν βρήκα ούτε ένα οργανωμένο κέντρο υποδοχής παράνομων μεταναστών και σήμερα έχουμε ολόκληρο, συγκεκριμένο πρόγραμμα με την Ευρωπαϊκή Ένωση! Θυμίζω επίσης για τους συναδέλφους του, για μερικούς Ευρωβουλευτές, οι οποίοι έκαναν πως δεν ήξεραν τι γινόταν προ του 2004 και τώρα γίνονται τιμητές γενικότερα απέναντι στην Ελλάδα, παίρνοντας σαν παράδειγμα ακόμα και θέματα που αναδεικνύονται από ξένα, Μ.Μ.Ε. χωρίς να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Εγώ δεν είπα ότι δεν δέχομαι την κριτική, αλλά να μην υπάρχει αυτή η διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Όχι από τον κ. Βενιζέλο, το τονίζω. Απλά παραπέμπω τον κ. Βενιζέλο στο συνολικό φάκελο που κατέθεσα χθες στην Αίθουσα Γερουσίας για ό,τι έχουμε κάνει και κάνουμε αυτήν τη στιγμή, ό,τι έχει συμβεί και ποια είναι η πραγματική κατάσταση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σύντομα, εάν είναι δυνατόν για να μη στερούμε το χρόνο από τους άλλους συναδέλφους. Έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν θα ανακυκλώσω, κύριε Πρόεδρε, την επιχειρηματολογία. Θα πω μόνο ότι χαιρετίζω την παραδοχή του κυρίου Υπουργού, πως το σημείο αιχμής, η μεγάλη επιτυχία της Ελληνικής Αστυνομίας, είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Γιατί όλα τα παραδείγματα διεθνούς αναγνώρισης και

συνεργασίας που ανέφερε σχετίζονται με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η Κίνα θέλει συνεργασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, το Λονδίνο θέλει συνεργασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, η Ρωσία θέλει συνεργασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτό το σημειώνω, γιατί είναι η επιβεβαίωση της βασικής θέσης που ανέπτυξα προηγουμένως από το Βήμα.

Ως προς το συνολικό σχέδιο της Κυβέρνησης για την αναδιοργάνωση της Αστυνομίας, που κατέθεσε ο κ. Παυλόπουλος, θα ήθελα να βάλει και μία ιδιόχειρη αφιέρωση, ώστε, όχι μόνο να το διαβάσω, αλλά να μπορώ να το επικαλεστώ μετά από λίγο καιρό, γιατί φοβούμαι ότι έτσι όπως ξεκινάμε με το νομοσχέδιο αυτό, δεν θα εφαρμοστεί το σχέδιο που κατέθεσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το υπέγραψε ο Προεδρεύων, κύριε Βενιζέλο και κατετέθη επισήμως! Τι περισσότερο έγκυρο απ' αυτό;

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βενιζέλο, όπως θα δείτε, εγώ δεν θα αλληθωρίσω προς τα αριστερά, θα κοιτάω μονίμως προς τα δεξιά!

Κύριε Υπουργέ, άκουσα με μεγάλη προσοχή την ομιλία σας και σας θυμίζω ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχει καταθέσει μια τροπολογία στο παρόν νομοσχέδιο που αφορά την οικονομική διαχείριση του Πειραιώς και θα θέλαμε μια συγκεκριμένη απάντηση, δηλαδή για το αν θα αποδεχθεί η Κυβέρνηση ή όχι την τροπολογία αυτή, που δίδει μια ανάσα, πραγματικά, στον Πειραιά.

Διότι θα πρέπει – και νομίζω ότι όλοι το συνομολογούμε στην Αίθουσα αυτή – να πούμε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι η πλησιέστερη μορφή εξουσίας στον πολίτη, πράγμα που σημαίνει ότι μια αρνητική εξέλιξη στα οικονομικά ενός οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης αντανακλά στο επίπεδο ζωής και ευημερίας των πολιτών των συγκεκριμένων Ο.Τ.Α..

Άρα, επειδή είναι ένα θέμα πάρα πολύ σημαντικό, θέλω στη συνέχεια, με μια μικρή παρέμβασή σας, να τοποθετηθείτε επί της τροπολογίας που κατέθεσε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Έρχομαι τώρα στο προς συζήτηση νομοσχέδιο, αφού πρώτα πω κάτι, για να δείτε ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν ψηφοθηρεί και αντιθέτως, αποδέχεται το όποιο πολιτικό κόστος, εάν πρόκειται να κινηθούν κάποια πράγματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Σας θυμίζω, λοιπόν, ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός υπερψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό, διατηρουμένων κάποιων επιφυλάξεων που ευλόγως έχουμε σε κάποιες διατάξεις του, χωρίς να υπολογίζουμε το όποιο πολιτικό κόστος συνεπάγεται από τη θέση μας αυτή.

Όμως, θα μου επιτρέψτε να σας πω το εξής: αδικήσατε κατάφωρα την τοποθέτηση του συναδέλφου Άδωνη Γεωργιάδη, ο οποίος βεβαίως και δεν πήγε να ψηφοθηρήσει, δεν είναι ο σκοπός αυτός, ο οποίος βεβαίως εξεδήλωσε, αν θέλετε, με την τοποθέτησή του ένα παράπονο που διακατέχει τους ανθρώπους της Ελληνικής Αστυνομίας, τα στελέχη της ΕΛ.ΑΣ..

Ποιο είναι αυτό το παράπονο; Ότι όταν γίνονται κάποια ατοπήματα, κάποια στραβοπατήματα – και βεβαίως, ένας οργανισμός των πενήντα χιλιάδων υπαλλήλων θα κάνει ατοπήματα στην πορεία της δράσης του – αυτά διογκώνονται, μεγεθύνονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Και βεβαίως, υπάρχει μια απλούστευση και μια γενίκευση που μεμονωμένα περιστατικά αποκτούν τεράστιες διαστάσεις και προσπαθούν κάποιοι, δημοσιογράφοι ή μη και δυστυχώς και πολιτικές παρατάξεις, να κηλιδώσουν το σύνολο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρα, η τοποθέτηση του συναδέλφου ήθελε να καταδείξει αυτή την πραγματικότητα, να πει δηλαδή ότι υπάρχουν και περιστατικά επίσης μεμονωμένα που πλήττουν την Ελληνική Αστυνομία, που πλήττουν στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας, κατά την τέλεση του καθήκοντος και όμως αυτά τα περιστατικά δεν αναδεικνύονται. Άρα, δεν είναι θέμα ψηφοθηρίας, δεν είναι θέμα πολιτικής προστασίας, που κάποιοι προσπαθούν να αποδώσουν στην Ελληνική Αστυνομία. Διότι γνωρίζετε καλύτερα από μένα ότι δεν την έχει ανάγκη η Ελληνική Αστυνομία αυτή την πολιτική προστασία, φαίνεται και από το έργο της.

Όμως, σήμερα ακούσαμε πρωτόγνωρα πράγματα στην Αίθουσα, κύριε Υπουργέ. Θα μου επιτρέψτε να πω ότι εισαγάγατε στην πολιτική σκηνή της χώρας το δόγμα Παυλόπουλου περί Ελληνικής Αστυνομίας. Τι λέει το δόγμα αυτό; Ότι όσα περισσότερα ραπανάκια, όσα περισσότερα αχλάδια, όσα περισσότερα μήλα φάει η Ελληνική Αστυνομία, τόσο περισσότερο θα ανέβει το κύρος της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Να σας το πω διαφορετικά; Ξέρετε τι είπατε; Γιατί δεν νομίζω να καταλάβατε τι είπατε. Είπατε το εξής: όσο περισσότερο ένας καθηγητής θα χλευάζεται από τους μαθητές, όσες περισσότερες «σφαλιάρες» θα τρώει ένας καθηγητής από τους μαθητές του, τότε θα ανεβαίνει και το κύρος του έναντι της ελληνικής κοινωνίας και έναντι των γονέων των μαθητών.

Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά, κύριε Υπουργέ; Εμείς θέλουμε μια Αστυνομία, η οποία θα επιτελεί το καθήκον της και θα έχει μηχανισμούς αυτοπροστασίας του κύρους της. Διότι δεν μπορώ να διανοηθώ πώς ο ελληνικός λαός θα αποκτήσει μια κουλτούρα ασφαλείας. Διότι υπάρχει μια μπερδεμένη κουλτούρα ασφαλείας στον ελληνικό λαό, όταν βλέπει τον αστυνομικό κάποιοι να τον προπηλακίζουν, να τον χτυπάνε, να τον υβρίζουν και καθ' οιονδήποτε χυδαίο τρόπο να τον προσβάλλουν.

Και έρχεστε εσείς μέσα στη Βουλή και λέτε ότι, όχι, πρέπει ο αστυνομικός να τα υφίσταται αυτά τα πράγματα, για να βελτιωθεί το κύρος, η εικόνα της Ελληνικής Αστυνομίας. Εάν αυτό δεν είναι το δόγμα Παυλόπουλου – καινοφανή, βεβαίως, πράγματα ακούμε στο Κοινοβούλιο – τότε τι θα μπορούσε να θεωρηθεί ως δόγμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Και βεβαίως, έρχομαι στα σημεία που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής στο νομοσχέδιο που έχετε καταθέσει. Υπάρχει το θέμα της ενοποίησης, βεβαίως. Εμείς, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Πράγματι, υπάρχει μια βαθμολογική εξέλιξη και όχι μόνο μια βαθμολογική εξέλιξη, αλλά και μία μισθολογική εξέλιξη των ειδικών φρουρών και των συνοριακών φρουρών.

Όμως, θα πρέπει να σας καταθέσω και μια προσωπική εμπειρία επί του θέματος. Προέρχομαι από ένα νομό που ειλικρινά έχουμε την τύχη να έχουμε δύο τμήματα συνοριακών φρουρών. Σας πληροφορώ ότι πρόκειται για νέα παιδιά, για επιστήμονες στην πλειονότητά τους, με πτυχία, που συνειδητά επέλεξαν το ρόλο αυτό. Δηλαδή, συνειδητά επέλεξαν το επάγγελμα αυτό και αυτό δεν θα πρέπει να το ξεχνάμε. Και η παρουσία τους έχει γίνει συνώνυμο της ασφάλειας της υπαίθρου. Άρα, έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους που επιτελούν ένα σοβαρότατο έργο, με μεγάλη αποτελεσματικότητα, δηλαδή τη διαφύλαξη της ελληνικής υπαίθρου, των πόλεών μας από το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης.

Το ερώτημα, λοιπόν, που γεννάται είναι – και εδώ θα πρέπει να δώσετε μια ξεκάθαρη απάντηση – είναι γιατί κάνετε την ομογενοποίηση αυτή; Την κάνετε απλώς για να καλύψετε κάποια λειτουργικά κενά; Θα το καταλάβω ότι υπάρχουν πιεστικές ανάγκες.

Το λέω αυτό, διότι θέλω να σας θέσω το επόμενο ερώτημα: έστω ότι έτσι συμβαίνει, θα δημιουργήσουμε μια χοάνη, μέσα στην οποία θα ρίξουμε τους συνοριακούς ή τους ειδικούς φρουρούς και έτσι θα χάσουν την ιδιαίτερη λειτουργία που επιτελούν; Με άλλα λόγια, θα διατηρήσουν τα Σώματα αυτά το έργο, την αποστολή, τη λειτουργία που επιτελούν;

Διότι αν είναι να πολλαπλασιάσουμε τον αριθμό των αστυνομικών γενικών καθηκόντων, πράγμα που εμείς δεν δεχόμαστε και ως αρχή, τότε θεωρώ ότι κάνουμε ένα μεγάλο λάθος. Εάν ενσωματώνουμε τους ανθρώπους αυτούς στην Ελληνική Αστυνομία, αποδεχόμενοι το έργο που τόσα χρόνια έχουν προσφέρει, αποδεχόμενοι την αποτελεσματικότητά τους, διατηρώντας το ρόλο, τη λειτουργία και το καθεστώς που έχουν, τότε πράττετε πάρα πολύ καλά. Άρα, θα πρέπει αυτό να το εξηγήσετε με κάθε σαφήνεια και καθαρότητα.

Βεβαίως, θα περιμέναμε και κάτι άλλο. Κύριε Υφυπουργέ, απευθύνομαι σε σας, διότι πολλές φορές έχουμε μιλήσει μαζί για ζητήματα της Αστυνομίας και έχετε παραδεχθεί ότι η κοινοβουλευτική ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι η μόνη ομάδα του ελληνικού Κοινοβουλίου που κάνει προτάσεις και δεν αρκείται σε μια στείρα κριτική. Διότι εμείς θέλουμε, τα πράγματα να πάνε μπροστά στην Ελλάδα. Θέλουμε η Ελληνική Αστυνομία να πάει μπροστά. Δεν μεμψιμοιρούμε.

Άρα, απευθύνομαι σε σας και λέω ότι οι προσδοκίες μας ήταν διαφορετικές από το νομοσχέδιο αυτό. Δηλαδή περιμέναμε – και το λέω ως κόμμα τώρα – ένα νομοσχέδιο το οποίο θα έθιγε τα κακώς κείμενα, τα ουσιαστικά κακώς κείμενα που υπάρχουν στην Ελληνική Αστυνομία, θα προσπαθούσε να θεραπεύσει πληγές της Ελληνικής Αστυνομίας. Και το λέω σ' έναν άνθρωπο, που ξέρω τον μεγάλο κόπο, την προσπάθεια που καταβάλλει για να αρθούν αυτά τα κακώς κείμενα.

Άκουσα από κάποιον προλαλήσαντα ότι θα υπάρχει κι ένα νέο νομοσχέδιο κι άλλα νομοσχέδια. Και σας ερωτώ: γιατί η αποσπασματικότητα αυτή στην κατάθεση των νομοσχεδίων; Δεν μπορούσατε να κατεβάσετε ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα ασχολούνταν και με μείζονα ζητήματα. Εγώ θα σταχυολογήσω τρεις ή τέσσερις εκ των πληγών αυτών, για να μου δώσετε και μια απάντηση.

Πληγή πρώτη της Ελληνικής Αστυνομίας: υδροκεφαλισμός. Τα πάντα, κύριε Υφυπουργέ, εκπορεύονται από το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, σε μια μίξη επιχειρησιακής και επιτελικής δράσης.

Δηλαδή, ό,τι συμβαίνει σ' ένα απόμακρο χωριό της ελληνικής υπαίθρου, αυτό αποφασίζεται από το κέντρο, από τους γραφειοκράτες του κέντρου.

Εμείς έχουμε ξεκάθαρη πρόταση. Δεν θα πρέπει να προχωρήσετε σε μία διαδικασία επιτελικής αποκέντρωσης; Δηλαδή, με άλλα λόγια, δεν θα πρέπει να δημιουργηθούν περιφερειακά στρατηγεία, διατηρουμένου του συντονιστικού ρόλου που θα έχει το κεντρικό αρχηγείο της ΕΛ.ΑΣ.; Άρα, γιατί δεν προχωράτε προς αυτήν την κατεύθυνση, για να εξοικονομήσετε και προσωπικό και να βγάλετε, με άλλα λόγια, ανθρώπους από τα γραφεία;

Δεύτερον, είναι ο κυβερνητικός εναγκαλισμός. Δεν λέω ότι είναι ένα φαινόμενο της Νέας Δημοκρατίας. Το φαινόμενο του κρατικού εναγκαλισμού της ΕΛ.ΑΣ. είναι φαινόμενο και παρελθόντων ετών. Αυτός, όμως, επιτέλους ο ομφάλιος λώρος, που συνδέει την εκάστοτε κυβέρνηση και την Ελληνική Αστυνομία, δεν θα πρέπει να σπάσει; Δεν θα πρέπει η Ελληνική Αστυνομία να θεωρείται ένας οργανισμός, μία υπηρεσία της πολιτείας και αντί να είναι το μακρύ χέρι, να είναι στη υπηρεσία της εκάστοτε κυβέρνησης; Διότι, εξ αυτού του λόγου προκύπτει και ο κομματισμός των στελεχών της και όλοι συνομολογούμε ότι η κρίση στην Ελληνική Αστυνομία, το να πάρει κάποιος μία ευνοϊκή μετάθεση ή τοποθέτηση, μία ευνοϊκή εξέλιξη, συναρτάται από τις κομματικές πλάτες και άκρες που έχει. Άρα, θα καταπολεμήσουμε επιτέλους αυτόν τον ομφάλιο λώρο που συνδέει τα ανώτατα ηγετικά κλιμάκια, την ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. με την εκάστοτε κυβέρνηση, καταπολεμώντας έτσι και το φαινόμενο του κομματισμού;

Βεβαίως, έρχομαι και σ' ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα, που είναι το πρόβλημα της πολυδιάσπασης. Έχουμε πάρα πολλά αστυνομικά τμήματα, μικρές μονάδες διάσπαρτες παντού, κύριε Υφυπουργέ. Τι θα γίνει σε αυτή την περίπτωση; Γιατί αυτές οι μονάδες, για να λειτουργούν, για να είναι ανοιχτές, θέλουν προσωπικό, θέλουν θέσεις διοίκησης, θέσεις γραμματειακής υποστήριξης. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι γίνεται. Αντί να βγάλουμε κόσμο στο δρόμο, για να προστατεύσουμε τον πολίτη, προσπαθούμε να επανδρώσουμε, να στελεχώσουμε όλες αυτές τις διάσπαρτες μονάδες λειτουργίας, με αποτέλεσμα να έχουμε χαμηλή αστυνόμευση στο δρόμο, στην καθημερινή ζωή του πολίτη. Άρα, λοιπόν, δεν θα πρέπει να υπάρξει επιτέλους κι ένας «Καποδίστριας» -ας το πω έτσι- από την πλευρά της Ελληνικής Αστυνομίας, προκειμένου να προχωρήσουμε σε μία αναδιάταξη των δυνάμεων, που θα μας δώσει επιπρόσθετο προσωπικό;

Βεβαίως, έρχομαι στην στελεχική πολιτική που είναι μία μεγάλη πληγή της Ελληνικής Αστυνομίας. Για να το πω διαφορετικά, δεν υπάρχει στρατηγική διαχείρισης των ανθρωπίνων πόρων, κύριε Υφυπουργέ. Γίνονται ετήσιες κρίσεις. Αλλάζει η Αστυνομία, κατά τρόπο που δεν ακολουθεί ούτε ένα σχέδιο ούτε μία λογική. Ξέρετε πόσο, κατά μέσο όρο, διατηρείται στη θέση του ένας διευθυντής αστυνομικής διεύθυνσης σε επίπεδο νομού; Άντε κανά δυο μήνες ή το πολύ να ξεπεράσει το ένα έτος. Στη συνέχεια, υπάρχουν νέες κρίσεις, λόγω των οποίων είτε κάποιοι αποστρατεύονται είτε μετακινούνται. Ο αξιωματικός που παίρνει μία θέση ευθύνης, πότε θα μάθει το καθηκοντολόγιο που συνεπάγεται αυτή η θέση ευθύνης;

Άρα, λοιπόν, κάνουμε ένα διαρκές ανακάτεμα της ηγετικής τράπουλας της Αστυνομίας, χωρίς λογική, χωρίς σχέδιο, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουμε «ημέτερους»; Εγώ δεν θεωρώ ότι έτσι είναι, αλλά αυτό γίνεται στην πραγματικότητα.

Τελειώνοντας, μιας και ακούσαμε τον αξιότιμο Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας, τον κ. Σαρκοζί, που είπε το περίφημο «Ελλάς–Γαλλία, νέα συμμαχία»- θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι η ελληνική πολιτεία χρειάζεται μία νέα Ελληνική Αστυνομία, μία νέα Ελληνική Αστυνομία με νέο βαθμολόγιο, που θα είναι σε συνάρτηση με τη θέση ευθύνης, ένα νέο καθηκοντολόγιο, ένα νέο μισθολόγιο και πρωτίστως, κύριε Υφυπουργέ –και ξέρω τις προσπάθειες που κάνετε- χρειάζεται ένα νέο οργανόγραμμα. Άρα, λοιπόν, η μεγάλη πρόκληση για το Υπουργείο σας είναι να δομήσει και να οργανώσει τη νέα Ελληνική Αστυνομία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είθισται, στην Αίθουσα αυτή, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας να λαμβάνει το λόγο αμέσως μετά από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Τύχη αγαθή ή, αν θέλετε, πρόνοια με εμπόδισε να το κάνω. Περίμενα να ακούσω πρώτα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, διότι ήμουν βέβαιος ότι θα ελέγοντο κατ' αρχήν πράγματα τα οποία απαιτούσαν, το λιγότερο, άμεση απάντηση.

Αυτή η τοποθέτηση, κατά το πρώτο μέρος της και η επώνυμη αναφορά στον Υπουργό κ. Παυλόπουλο, νομίζω ότι αναδεικνύει -χωρίς να θέλω να οξύνω το κλίμα, διότι δεν είναι αυτό το ζητούμενο σε αυτή την Αίθουσα- τη βαθιά διαφορά, η οποία χωρίζει την αντίληψη που το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, η μεγάλη φιλελεύθερη παράταξη έχει για την Ελληνική Αστυνομία και το ρόλο της μέσα στην ελληνική κοινωνία, όπως σήμερα διαμορφώνεται, σε σχέση με το ρόλο που ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός με βάση τη θεωρία του για τα πράγματα και τη ζωή, θα επεφύλασσε στην Ελληνική Αστυνομία.

Εμείς έχουμε μία τελείως διαφορετική αντίληψη και στη βάση αυτής της τελείως διαφορετικής αντίληψης τοποθετήθηκε ο Υπουργός. Δεν υπάρχουν ανάμεσα στη δική μας αντίληψη και την αντίληψη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού γέφυρες επικοινωνίας. Δεν ομιλούμε για την ίδια Αστυνομία. Δεν υφίσταται και δεν θα μπορούσε να υφίσταται «δόγμα Παυλόπουλου». Υφίσταται η αντίληψη ενός μεγάλου δημοκρατικού φιλελεύθερου κόμματος για το ρόλο της Αστυνομίας σε σχέση μ' ένα κόμμα που δεν αντιλαμβάνεται τι ακριβώς επιδιώκει, ποιος είναι ο ρόλος της Ελληνικής Αστυνομίας και γενικά των Σωμάτων Ασφαλείας στο πλαίσιο μίας δημοκρατικής κοινωνίας. Δεν είναι σαφές αυτό.

Θα μου πείτε: Δεν υπάρχουν προβλήματα; Βεβαίως υπάρχουν προβλήματα, μεγάλα προβλήματα. Όμως, για να αντιληφθούμε αυτά τα προβλήματα και για να μπορέσουμε να οδηγήσουμε σε λύσεις, οι οποίες θα είναι κοινωνικά αποδεκτές και από το υγιές Σώμα των υπηρετούντων στην Ελληνική Αστυνομία αφενός, αλλά και από την ίδια την ελληνική κοινωνία στην εξελισσόμενη πραγματικότητα κάθε μέρα, δεν χρειάζεται μία

αντίληψη σαν την αντίληψη που κομίζει σε αυτήν την Αίθουσα ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Από εκεί και πέρα, άκουσα με μεγάλη προσοχή, όπως πάντα –είναι, άλλωστε, γνωστό ότι εκφράζει ενδιαφέρουσες απόψεις- στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Όμως, οφείλω να πω ότι προφανώς δεν έγινε κατανοητό ούτε από τον κ. Βενιζέλο ούτε από τους περισσότερους αγορητές ότι εδώ η Κυβέρνηση δεν ισχυρίζεται πως με το παρόν νομοσχέδιο -που σε λίγο θα είναι νόμος- επιχειρείται μία μεγάλη τομή. Κατέστη σαφές και από την τοποθέτηση του Υπουργού και από τη συζήτηση στην Επιτροπή -της οποίας πήρα τα Πρακτικά και τα κοίταξα- ότι ομιλούμε για μία διορθωτική παρέμβαση και ότι έπεται νομοθέτημα με πολύ ευρύτερη αντιμετώπιση.

Θα μπορούσε να γίνει η παρατήρηση: Γιατί δεν το φέρατε όλο μαζί; Εντάξει, δεν ήρθε όλο μαζί. Είναι καταδικαστέο αυτό; Είναι καταδικαστέο, όταν μπορεί να επιχειρηθεί μία βελτιωτική παρέμβαση, να μην επιχειρείται, αλλά να αναμένεται η συνολική αντιμετώπιση; Όταν ένας οργανισμός έχει πολλά ζητήματα τα οποία θα πρέπει να ρυθμιστούν, θα πρέπει να αναμένουμε τη σύνολη ρύθμιση και να αποκρούουμε την επιμέρους; Πρέπει, δηλαδή, και αυτό που επιμέρους μπορεί να γίνει να μη γίνεται, αλλά να θυσιάζεται ενόψει της συνολικής ρύθμισης; Αυτή είναι η ορθή αντιμετώπιση; Προφανώς, δεν είναι έτσι.

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί και πού εδράζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Για τα Κόμματα της Αριστεράς, εν πάση περιπτώσει, είναι κατανοητό. Κομίζουν μία άλλη φιλοσοφία ζωής, άλλη φιλοσοφία διακυβέρνησης και εν πολλοίς η μη θετική τους ψήφος είναι αναμενόμενη. Όμως, για το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εγώ δεν καταλαβαίνω γιατί δεν ψηφίζει το νομοθέτημα επί της αρχής. Διότι εδώ υπάρχει η εξής παραδοξολογία. Αφενός μεν ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός διαφωνεί με την κυβερνητική φιλοσοφία, αλλά ψηφίζει το νομοθέτημα. Από την άλλη, η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν διατυπώνει άλλη προσέγγιση του φαινομένου, άλλη ουσιαστική και θεωρητική άποψη, αλλά δεν ψηφίζει το νομοθέτημα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάσχει από πλήρη σύγχυση. Θα μου επιτρέψετε να διαβάσω από τα Πρακτικά κάτι το οποίο είναι δηλωτικό. Ο αξιότιμος Εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έλεγε τα εξής στην Επιτροπή: «Πάντως, με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το 2004, είχαμε μια Αστυνομία για την οποία πραγματικά ήμασταν όλοι υπερήφανοι». Και τι επικαλείται στην επόμενη γραμμή ως παράδειγμα της υπερηφάνειας που δημιούργησε στην ελληνική κοινωνία η Αστυνομία επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Λέει: «Ακόμα και οι λεωφορειολωρίδες τηρούνταν. Υπήρχε σεβασμός από τους οδηγούς.». Δηλαδή, το πρώτο πράγμα που σκέφθηκε, που ήρθε στη γλώσσα για να λεχθεί ως παράδειγμα της ακμάζουσας τότε κατάστασης, της λαμπρής Αστυνομίας, ποιο ήταν;

Ήταν η ασφάλεια του πολίτη; Ήταν η σχέση με την κοινωνία; Ήταν ο τρόπος θεώρησης του φαινομένου της ασφαλείας σε μια εξελισσόμενη κοινωνία; Όχι. Τι ήταν; Οι λεωφορειόδρομοι. Αυτό βρήκαν να επικαλεσθούν.

Καταλαβαίνει, λοιπόν, κανείς ότι με αυτή την προσέγγιση του φαινομένου, με αυτή την προσέγγιση της εξέλιξης των πραγμάτων δεν μπορεί να διεξαχθεί διάλογος. Όπως δεν μπορεί να διεξαχθεί διάλογος όταν διατυπώνονται απόψεις σαν αυτή που αναφέρεται λίγο πιο κάτω, η οποία λέει: «Σήμερα, μετά από τέσσερα χρόνια, έχουν διαλυθεί τα πάντα». Σοβαρά έχουν διαλυθεί τα πάντα; Πότε προλάβαμε και τα διαλύσαμε; Τα φτιάξατε τόσο τέλεια εσείς επί είκοσι χρόνια και προλάβαμε εμείς μέσα σε τρία, τέσσερα χρόνια και τα διαλύσαμε όλα; Ε, μπράβο μας, αν μπορούμε να τα καταφέρουμε έτσι καλά! Είναι, όμως, σοβαρά πράγματα αυτά να λέγονται; Είναι σοβαρά πράγματα να λέγονται αυτά για τα Σώματα Ασφαλείας, ότι έχουν διαλυθεί τα πάντα, ότι δεν υπάρχει τίποτα; Είναι τρόπος αυτός με τον οποίο δημιουργείτε ασφάλεια στην κοινωνία, στον Έλληνα πολίτη;

Εν πάση περιπτώσει, αν θέλετε να προτείνετε συγκεκριμένα μέτρα, ελάτε να τα προτείνετε. Προτείνετε συγκεκριμένα πράγματα και να συζητήσουμε πάνω σε αυτά. Όμως, σας διακατέχει μια απίθανη λεξηλαγνεία, κάθε φορά που διατυπώνετε εδώ σκέψη με μια συνολική μηδενιστική προσέγγιση κάθε μέτρου, έστω και μέτρων, όπως αυτά που περιλαμβάνει το συγκεκριμένο νομοθέτημα, που εν πάση περιπτώσει είναι απλά διορθωτικά μέτρα. Δεν λέει εδώ κανείς ότι τέμνει το φαινόμενο της ανασφάλειας, που πιθανόν εμφανίζεται αυτή τη στιγμή. Λέει ότι παίρνει τρία, τέσσερα μέτρα που θα βοηθήσουν την κατάσταση, κάνει μισθολογικές βελτιώσεις και ενοποιεί τα δύο Σώματα. Κάνει νοικοκυρεμένα πράγματα, παίρνει μέτρα νοικοκυριού και όχι μέτρα συνολικής προσέγγισης. Υπάρχουν πάρα πολύ συγκεκριμένες απαντήσεις που μπορούν να δοθούν, όπως συμφωνούμε σ' αυτό, διαφωνούμε σε εκείνο, βελτιώστε το άλλο. Τοποθετήσεις του τύπου «έχετε διαλύσει τα πάντα» ή φιλοσοφικές ενοράσεις σαν αυτές που διατυπώνει ο κ. Βενιζέλος από το Βήμα επί δεκαπέντε λεπτά, σε τι μπορεί να βοηθήσουν σ' αυτή την Αίθουσα; Γιατί μπορούμε να πάμε καλύτερα μπροστά έτσι; Δεν μπορούμε επιτέλους να συζητήσουμε δυο πράγματα μεταξύ μας; Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα φαινόμενα;

Ξαναλέω πως είναι βέβαιο ότι η ελληνική κοινωνία, συνολικά η παγκόσμια κοινωνία αν θέλετε, περνάει φάσεις μετάλλαξης, αλλαγής. Είναι προφανές ότι οδεύουμε προς ένα επόμενο κοινωνικό γίγνεσθαι. Σε αυτό το επόμενο κοινωνικό γίγνεσθαι δεν μπορούμε να απαντάμε με ρετσέτες του '40, του '50, του '60. Η ίδια η αστυνόμευση της κοινωνίας οφείλει και πρέπει να γίνεται διαφορετικά. Διαφορετικός είναι ή οφείλει να είναι ο τρόπος επικοινωνίας της Αστυνομίας με την κοινωνία, αφού η κοινωνία αλλάζει. Δεν είναι δυνατόν με τους ίδιους κωδικούς να απευθυνόμαστε. Αυτό προσπαθούμε να γίνει. Δεν μπορεί πάντα να είναι επιτυχημένο. Θα υπάρχουν δυσκολίες, θα υπάρχουν αστοχίες. Αλλά σε αυτές τις δυσκολίες, σε αυτές τις πιθανές αστοχίες χρειάζεται η Κυβέρνηση τη στήριξη, την υπόδειξη, την αυστηρή κριτική, αν θέλετε, της Αντιπολίτευσης από όλες τις πτέρυγες. Αυτό που δεν χρειάζεται είναι τη μηδενιστική προσέγγιση των πάντων του τύπου «διαλύσατε τα πάντα». Α, μπα; Αλήθεια; Πείτε μας, λοιπόν, εσείς πώς πρέπει να φτιαχτούν.

Κύριε Πρόεδρε, καταλήγω, διότι δεν νομίζω ότι χρειάζεται να λεχθεί κάτι περισσότερο, με λίγα λόγια για τα θέματα της λαθρομετανάστευσης και γενικά της μεταναστευτικής πολιτικής. Εάν υπάρχει βαθμολόγηση άδικης προσέγγισης, σ' αυτό το θέμα θα πρέπει να βραβευθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όταν το 2004 άλλαξε η κυβέρνηση στη χώρα, η χώρα δεν είχε σοβαρή μεταναστευτική πολιτική. Αυτό δεν το λέω κάνοντας μια εκ του ασφαλούς κριτική. Αρκεί κανείς να δει τα νομοθετήματα της προηγούμενης περιόδου, για να καταλάβει πόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απείχε από τη σύλληψη του φαινομένου. Και επειδή δεν θέλω να είμαι ούτε σκληρός ούτε κακός ούτε άδικος, θέλω να πω ότι εν πολλοίς θα μπορούσα ακόμα και να το αιτιολογήσω. Όχι να το δικαιολογήσω, αλλά να το αιτιολογήσω. Γιατί να το αιτιολογήσω; Διότι η Ελλάδα ήταν ιστορικά μια χώρα αποστολής μεταναστών. Όταν στα τέλη της δεκαετίας του '80 και στις αρχές της δεκαετίας του '90 το φαινόμενο ανεστράφη, δηλαδή η Ελλάδα άρχισε σιγά-σιγά να γίνεται μια χώρα υποδοχής μεταναστών, τόσο η ελληνική κοινωνία όσο και η Κυβέρνηση της χώρας, οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το '93 και μετά, δεν μπόρεσαν να αντιδράσουν αμέσως με ορθό τρόπο στο φαινόμενο. Δυσκολεύτηκαν εξαιρετικά. Τα νομοθετήματα δε εκείνης της περιόδου, τα νομοθετήματα ένταξης, απασχόλησης των μεταναστών είναι τεκμήρια νομοθετικής αστοχίας. Είχα την ευκαιρία να μιλήσω γι' αυτό το θέμα και σε Επιτροπή της Ιταλικής Γερουσίας, αλλά και στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Αντίθετα, είναι εξαιρετικά τα νομοθετήματα Παυλόπουλου. Λέω το όνομα του Υπουργού, διότι νομίζω ότι ο συγκεκριμένος Υπουργός, σ' αυτό το θέμα έχει επιφέρει σημαντική μεταβολή.

Όσον αφορά δε τις υποδομές για τις οποίες μας κατηγόρησε ο κ. Βενιζέλος, αυτό το διάστημα, μετά από δυο εβδομάδες, θα χρειαστεί στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στην Επιτροπή Μεταναστευσης, να αντιμετωπίσουμε μια έκθεση ενός Δανού Βουλευτή –αν θυμάμαι καλά λέγεται Όστεργκαντ- που κάνει κριτική στη χώρα για τον τρόπο αντιμετώπισης και περίθαλψης των λαθρομεταναστών. Εάν διαβάσει κανείς την έκθεσή του, θα δει ξεκάθαρα, τόσο το τι παρελήφθη το 2004, όσο και ποιες βελτιώσεις έγιναν τα επόμενα χρόνια. Είναι βέβαιο ότι οι βελτιώσεις

αυτές δεν οδηγούν σ' ένα άριστο αποτέλεσμα. Δεν θα ήταν δυνατόν να οδηγήσουν σ' ένα άριστο αποτέλεσμα. Σας ξαναλέω, όμως, ότι από ξένο αντικειμενικό παρατηρητή καταγράφεται η πραγματικότητα αυτή.

Θα έπρεπε, λοιπόν, η Αξιωματική Αντιπολίτευση όταν μιλά για τα φαινόμενα της μετανάστευσης και της λαθρομετανάστευσης, να το κάνει με περισσή σεμνότητα. Και αν θέλει να κρίνει ορθά τα πράγματα, να αναγνωρίζει, τουλάχιστον στο νομοθετικό επίπεδο, τη λαμπρή –και είμαι υποχρεωμένος να το πω, γιατί το θεωρώ- τη σημαντική, την επιτυχημένη παρέμβαση της υπάρχουσας Κυβέρνησης και του συγκεκριμένου Υπουργού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ένα λεπτό παρακαλώ, θα σας δώσω μετά το λόγο.

Θα ήθελα να συμφωνήσουμε, η σημερινή συνεδρίαση να ολοκληρωθεί στις 15.00', διότι η απογευματινή συνεδρίαση αρχίζει στις 17.00' η ώρα και η ψηφοφορία θα γίνει στις 00.00'. Δηλαδή επτά ώρες συνεδρίαση. Βέβαια, το παρόν νομοσχέδιο θα ψηφιστεί επί της αρχής σήμερα, σε μια άλλη συνεδρίαση θα μιλήσουν οι υπόλοιποι επί των άρθρων και θα έχουν μια άνεση χρόνου και να μιλήσουν σήμερα μέχρι και τον κ. Σγουρίδη.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω κι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τότε δεν θα τελειώσουμε στις 15.00' αλλά στις 15.30', κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα τελειώσουμε στις 15.00', κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επομένως, δεν θα μιλήσουν οι άλλοι Βουλευτές. Ξέρετε πολύ καλά, κύριε Πρόεδρε, ότι τα Προεδρεία έχουν περιθώρια αντοχής όταν υπάρχει συνεδρίαση από τις 10.00' έως τις 15.00' και από τις 17.00' μέχρι τις 01.00'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα το κανονίσουμε. Λίγο πριν, λίγο μετά, θα τα βρούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι έτσι, πρέπει να συμφωνήσουμε. Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχουν περιθώρια και στο προσωπικό, το ξέρετε πολύ καλά. Είστε έμπειρος Πρόεδρος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ας μη σπαταλάμε, λοιπόν, το χρόνο. Προχωρήστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν σπαταλάμε χρόνο, οικονομία χρόνου προσπαθούμε να κάνουμε.

Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό μόνο θα χρειαστώ, για να σεβαστώ και το δικαίωμα λόγου των άλλων συναδέλφων, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολούθησα με ενδιαφέρον την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας και είδα πλέον ξεκάθαρα ότι το δόγμα Παυλόπουλου είναι δόγμα της Νέας Δημοκρατίας, όσον αφορά την Ελληνική Αστυνομία. Δηλαδή θέλουν μια Ελληνική Αστυνομία «καρπαζοεισπρακτόρων». Εμείς, λοιπόν, δεν ανεχόμαστε μια τέτοια προσέγγιση των πραγμάτων.

Επίσης, ο αγαπητός συνάδελφος, αναφερόμενος στη τοποθέτηση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, μίλησε για παραδοξολογία. Δηλαδή ποια είναι η παραδοξολογία, αγαπητέ συνάδελφε; Το ότι υπερψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, ενώ διατηρούμε και κάποιες επιφυλάξεις, αλλά ταυτόχρονα κάνουμε προτάσεις εξυγίανσης του όλου συστήματος;

Ο κ. Παυλόπουλος μίλησε, βεβαίως, για ένα νομοσχέδιο τομή. Στην ομιλία σας παρατήρησα ότι είπατε «ναι, δεν έγιναν μεγάλες αλλαγές κ.λπ., έγιναν κάποια νοικοκυρεμένα πράγματα». Μα, αυτή είναι και η δική μας κριτική. Δεν θα μπορούσαμε να έχουμε εδώ τώρα μπροστά μας ένα νομοσχέδιο που θα ασχολείται με τα μείζονα;

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν βγαίνει άκρη έτσι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να απαγορεύσουμε στον Υπουργό να απαντήσει; Δεν γίνεται, κύριε Γείτονα. Έχει το δικαίωμα και είναι από τους Υπουργούς που ελάχιστα μιλάνε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ένα λεπτό θέλω μόνο για μια διευκρίνιση, για διόρθωση των εντυπώσεων.

Με συγχωρείτε, αλλά δεν υπάρχει δόγμα Παυλόπουλου. Δεν ξέρω πως ετέθη αυτός ο όρος. Υπάρχει πολιτική δημόσιας τάξης και ασφάλειας από το 2008 έως το 2010, για μια τριετία. Είναι ενυπόγραφη από τον Υπουργό Εσωτερικών, έχει εγκριθεί από την κυβερνητική επιτροπή και επιτρέψτε μου να πω ότι είναι η πρώτη φορά που υπάρχει έγγραφη πολιτική. Αυτό είναι όλο.

Μια και απευθύνομαι στο δικό σας χώρο, επειδή ελέχθη από κάποιο συνάδελφό σας ότι η παρούσα πολιτική ηγεσία προσπορίζεται τα εύσημα των επιτυχιών της Ελληνικής Αστυνομίας και εναποθέτει τις ευθύνες των αποτυχιών στην Ελληνική Αστυνομία, επιτρέψτε μου να πω ότι δεν ακολουθείται πλέον η αρχή «καλό καράβι, καλός κυβερνήτης, κακό καράβι, κακός ύπαρχος». Εκτιμώ ότι αυτό πρυτάνευσε μέχρι τώρα σε όλες τις πολιτικές ηγεσίες αδιακρίτως κομμάτων, για το συγκεκριμένο χώρο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Νικητιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και τον Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ., μου δόθηκε η εντύπωση -και θα ακουστεί ως αστεϊσμός, αυτή είναι η πρόθεσή μου- ότι δυο γάιδαροι τσακώνονταν σε ξένο αχυρώνα διαγκωνιζόμενοι και διαγωνιζόμενοι εδώ για το ποιος αγαπάει περισσότερο την Ελληνική Αστυνομία και ποιος αγαπάει περισσότερο το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας.

Πρέπει να σημειώσω κύριε Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, ότι εντελώς αποσπασματικά πήρατε το κομμάτι από την ομιλία της εισήγησης του κ. Αμοιρίδη για τους λεωφορειόδρομους. Αναφέρθηκαν και πολλά άλλα και δεν ήταν αυτό το σύνολο της πρότασης την οποία κατέθεσε κατά την παρουσία του στην επιτροπή. Επίσης, θα πρέπει να σας πω ότι οι θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι απολύτως ξεκάθαρες. Ο κ. Βενιζέλος αναφέρθηκε εδώ σε πέντε αρχές που θα πρέπει να διέπουν τη λειτουργία της Ελληνικής Αστυνομίας και δεν απαντήσατε σε καμμία απ' αυτές, απεναντίας επιλέξατε με γενικόλογες αοριστίες να χαρακτηρίσετε ως μία εισήγηση πλήρη συγχύσεων, την εισήγηση που έγινε από τον κ. Βενιζέλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τη συζήτηση που γίνεται εδώ ειλικρινώς μου έχει δοθεί η εντύπωση ότι σκοπίμως προκαλείται μία σύγχυση ανάμεσα σε δύο έννοιες, την έννοια «Ελληνική Αστυνομία» και την έννοια «προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας». Και λέω σκοπίμως διότι προφανώς η προσπάθεια που έγινε, επαναλαμβάνω, από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑ.Ο.Σ. να πουν ό,τι καλύτερο για την Ελληνική Αστυνομία, είναι προφανές ότι αναφερόταν στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, γιατί αυτό ενδιαφέρει, αυτοί είναι που ψηφίζουν, αυτοί είναι με τους οποίους θέλουμε να τα έχουμε καλά.

Θα πρέπει να είναι απολύτως ξεκάθαρο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο θεσμός «Ελληνική Αστυνομία», ως θεσμός υπαγόμενος στο κράτος εκ των πραγμάτων και ως κατασταλτικός μηχανισμός δεν μπορεί παρά να είναι ένας μηχανισμός που εμπεριέχει αυταρχικότητα, δεν μπορεί παρά να είναι ένας μηχανισμός που εμπεριέχει καταπίεση. Ως τέτοιος, λοιπόν, μηχανισμός εκ των πραγμάτων εμάς τους πολιτικούς μας καθιστά υπεύθυνους, έτσι ώστε να στεκόμαστε και να περιορίζουμε την αυταρχικότητα, να περιορίζουμε τις όποιες τάσεις καταπίεσης εκ μέρους του Σώματος όταν αυτό γίνεται. Είναι άλλης τάξης ζήτημα το τι κάνουν οι άνθρωποι που εργάζονται στην Ελληνική

Αστυνομία. Οι δημόσιοι υπάλληλοι στο τέλος-τέλος, γιατί περί αυτού πρόκειται, οι δημόσιοι υπάλληλοι οι οποίοι τις περισσότερες φορές είναι και θύτες και θύματα, διότι όταν αναγκάζονται να καταπιέσουν κάποιον εμφανίζονται ως θύτες, ταυτοχρόνως όμως την ίδια στιγμή είναι θύματα, διότι εξαναγκάζονται από μια ανώτερη εξουσία –και να αναλάβουμε ο καθένας μας τις ευθύνες γι' αυτό- την πολιτική εξουσία η οποία κάθε φορά θέλει να καταστήσει την Ελληνική Αστυνομία την «Κασσιανή», την εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή. Και πάντοτε έρχεται η πολιτική εξουσία για να αντικαταστήσει, για να βάλει αρχηγούς, για να βάλει άλλους αρχηγούς έτσι ώστε να τίθεται υπό την πλήρη υπηρεσία της κάθε φορά η Ελληνική Αστυνομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να προσεγγίζουμε τα ζητήματα αυτά και μ' αυτόν τον τρόπο έρχομαι να δω κατά πόσο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πραγματικά υπηρετεί τις αρχές για τις οποίες λέει ότι ετάχθη, για τις οποίες λέει ότι έρχεται να εξυπηρετήσει με την αιτιολογική έκθεση που διαβάσαμε στην επιτροπή.

Ποιες είναι οι ανάγκες που ζητάμε να καλύψει το όποιο νομοσχέδιο σχετίζεται με την Ελληνική Αστυνομία. Πρώτον και κύριο, όλοι το ομολογούμε, η ασφάλεια του πολίτη. Καλύπτεται η ασφάλεια του πολίτη με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Ετέθη αυτό το ερώτημα; Απαντήθηκε;

Δεύτερο και εξίσου σημαντικό για κάθε νομοθέτημα που θα έρχεται για την Ελληνική Αστυνομία. Διασφαλίζεται η ισορροπία στη σχέση που θα πρέπει να υπάρχει μεταξύ της Αστυνομίας και του πολίτη; Αισθάνεται εμπιστοσύνη ο πολίτης στην Αστυνομία; Είναι και αυτό καθήκον της πολιτικής ηγεσίας να φροντίσει με όποιο νομοθέτημα έρχεται για την Ελληνική Αστυνομία να το αποκαταστήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνω πολύ γρήγορα σε ζητήματα που σχετίζονται με τους Συνοριοφύλακες, γιατί είναι ένα τεράστιο θέμα. Ήδη τρεις επιτροπές συνήλθαν από κοινού στο Κοινοβούλιό μας, προκειμένου να συζητήσουν τα ζητήματα της προστασίας των συνόρων. Ήδη θα γίνει δεύτερη συνεδρίαση των τριών αυτών επιτροπών. Ήδη ο κ. Παυλόπουλος αναφέρθηκε σε ολόκληρο τόμο που κατέθεσε σε σχέση με αυτό το θέμα. Και εγώ λέω: Πραγματικά είμαστε ικανοποιημένοι;

Επειδή είπαν και ξαναείπαν εδώ πέρα ότι δεν υπήρχαν κέντρα υποδοχής των μεταναστών μέχρι το 2004 και ότι τώρα έγιναν, εγώ ερωτώ τον κ. Παυλόπουλο και τον κ. Χηνοφώτη που είναι εδώ. Όταν δεν υπήρχαν τα κέντρα όπως λέτε εσείς, σας έστελναν οι δήμαρχοι από τα νησιά, από την Πάτμο, από την Κάλυμνο, από τη Λέρο αιτήματα «σώστε μας, μαζέψτε τους»; Φέρτε μας ένα αίτημα πριν από το 2004 που να λέει ότι δεν μπορούμε, προστατεύστε τα σύνορά μας, μπαίνουν εκατοντάδες κάθε μέρα; Τώρα εμφανίζονται αυτά, τώρα που εσείς έχετε μεριμνήσει για όλα! Και εμείς δεν λέμε, προς Θεού, ότι φταίτε εσείς. Εμείς απλά λέμε ότι τα θέματα της μετανάστευσης και λαθρομετανάστευσης έχουν εθνική, οικονομική, πατριωτική, κοινωνική διάσταση και με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε όλοι από κοινού, διότι στο τέλος-τέλος εκείνος που βλάπτεται από τη λαθρομετανάστευση είναι η χώρα συνολικά και κανένα κόμμα από μόνο του και κανένα κόμμα αυτονόμως.

Άρα, να αφήσουμε όλοι αυτήν τη φιλολογία περί του τι υπήρχε πριν από το 2004 και τι υπάρχει τώρα και στο τέλος-τέλος δεν αποτελεί συγχωροχάρτι σε καμμιά περίπτωση τι υπήρχε πριν από το 2004 και το τι υπάρχει τώρα.

Και κλείνοντας, επειδή βλέπω ότι ο χρόνος έχει παρέλθει, να πω δυο τρεις προτάσεις πολύ συνοπτικά.

Θέλουμε πραγματικά να αναβαθμίσουμε την Ελληνική Αστυνομία; Ας προχωρήσουμε σε μία ανωτάτου επιπέδου ακαδημία της Ελληνικής Αστυνομίας, έτσι ώστε να έχουμε πραγματικά στελέχη ανωτάτου επιπέδου εκπαιδευμένα. Θέλουμε πραγματικά να αναβαθμίσουμε την Ελληνική Αστυνομία; Ας προχωρήσουμε στη διά βίου εκπαίδευση όλων των στελεχών και αστυνομικών της Ελληνικής Αστυνομίας. Θέλουμε πραγματικά να αναβαθμίσουμε την Ελληνική Αστυνομία; Ας προχωρήσουμε σε αναβάθμιση της ίδιας της κουλτούρας της Ελληνικής Αστυνομίας, έτσι ώστε πραγματικά ο αστυνομικός να γίνει ένα με τον πολίτη για να μην αισθάνεται, όπως είπα πριν, θύτης και θύμα, κομμάτι αυτής της εξουσίας.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, να επαναλάβω δύο θέματα τα οποία σας έθεσα και στην επιτροπή. Το πρώτο. Δεν μπορεί ο ανθυπαστυνόμος να προάγεται μετά από τα είκοσι έξι χρόνια και ο ανθυπασπιστής του στρατού μετά από τα είκοσι ένα χρόνια. Χρειάζεται μία εξομοίωση. Είναι ίδιοι πολίτες, ίδιοι ταγμένοι στους ίδιους σκοπούς. Και δεύτερον, πρέπει να κάνετε βρεφονηπιακούς σταθμούς. Δεν μπορεί μόνο η Αθήνα να έχει βρεφονηπιακούς σταθμούς για τα Σώματα που υπηρετούν και να μην υπάρχουν στις άλλες περιοχές, όπως στα Δωδεκάνησα, όπως στη βόρειο Ελλάδα. Όπως, τέλος, οφείλετε για τα στελέχη που ταξιδεύουν με άδεια από τις παραμεθόριες περιοχές να υπάρχουν κάποια δωρεάν εισιτήρια, όπως υπάρχουν στο στρατό, γιατί αυτοί οι άνθρωποι αναγκάζονται να ταξιδέψουν με το πλοίο και δυστυχώς, ακόμα από την Κάρπαθο για να φτάσεις στον Πειραιά θέλεις τριάντα ώρες. Και αν ένας είναι να πάει στη Μακεδονία, έφαγε τη μισή του άδεια για να φτάσει στον τόπο του. Να υπάρχουν τρία-τέσσερα δωρεάν εισιτήρια όπως στο στρατό, έτσι ώστε να εξυπηρετούνται αυτοί οι άνθρωποι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ εξεπλάγην και από την ομιλία του κυρίου Υπουργού και από την παρέμβαση του αξιότιμου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας.

Γιατί σας ενοχλεί η κριτική; Δεν κατάλαβα. Μιλάτε συνέχεια για μηδενισμό, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μηδενίζει. Εξ ιδίων κρίνετε τα αλλότρια.

Για θυμηθείτε την πολύχρονη θητεία σας στα έδρανα της Αντιπολίτευσης. Τουναντίον, εμείς ασκούμε υπεύθυνη κριτική και το έχουμε δείξει. Κάθε φορά λέμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη, τα πράγματα με το όνομά τους. Και κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις.

Τι λέμε εμείς με αφορμή το νομοσχέδιο. Ότι υπάρχει πρόβλημα πλέον ασφάλειας στη χώρα. Το λένε οι πολίτες, η καθημερινή έκφραση που ακούγεται στα χείλη των πολιτών, νιώθοντας αυτό το αίσθημα ανασφάλειας είναι «γίναμε Σικάγο». Αυξάνει η εγκληματικότητα με ταχείς ρυθμούς και θα χάσουμε φοβάμαι όπως πάμε ένα προνόμιο που είχαμε για πολλά χρόνια να είμαστε εάν όχι η ασφαλέστερη, από τις ασφαλέστερες χώρες της Ευρώπης. Αυξάνει η εγκληματικότητα η χαμηλή και η βαριά –κάθε μέρα έχουμε μία ληστεία- αυξάνει το κοινό έγκλημα δηλαδή, αρχίζει επίσης να εγκαθίσταται σε μονιμότερη βάση το οργανωμένο έγκλημα. Επομένως χρειάζεται να πάρουμε άμεσα μέτρα, να κινητοποιηθούμε.

Εσείς λοιπόν, αντί να προχωρήσετε στην εφαρμογή ενός σχεδίου, μιας πολιτικής έτσι ώστε να εκσυγχρονιστεί η δομή και η λειτουργία της Αστυνομίας να προσαρμοσθεί στα νέα δεδομένα, αντί να έχουμε ενίσχυση της επιχειρησιακής ικανότητας της Αστυνομίας, με ευθύνη κυρίως της ηγεσίας της Αστυνομίας, κύριε Υπουργέ, έχουμε δείγματα χαλαρότητας. Και αυτό ξεκίνησε όσο και αν σας φαίνεται παράξενο κύριοι συνάδελφοι, μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Επαναπαυθήκαμε στις δάφνες μας. Ολυμπιακοί Αγώνες επιτυχημένοι, εξάρθρωση τρομοκρατίας, και στη συνέχεια επαναπαυθήκαμε Και αρχίζει ένας κατήφορος μια χαλαρότητα και αδιαφορία που κατέληξε σε επιχειρησιακή ανεπάρκεια. Είδαμε να μην αντιμετωπίζονται ακόμα και απλές κρίσεις με τη στοιχειώδη αποτελεσματικότητα.

Άκουσα τον κ. Μαρκογιαννάκη να μιλάει για κομματισμό θέλω να πω ότι είπαμε να ξεφύγουμε από αυτά. Αλλά μιας και τέθηκε ερωτώ. Υπήρξε μεγαλύτερος κομματισμός στη σύγχρονη

περίοδο από αυτόν που κάνατε εσείς; Όχι. Πότε άλλοτε ακούστηκε να λένε συνδικαλιστές « Η Ρηγίλλης είναι το σπίτι μας»; Πότε άλλοτε ακούστηκε από Υπουργό Κυβέρνησής της δικής σας να λέει: «Οι αστυνομικοί μου»; Σε ποιον ανήκουν οι αστυνομικοί; Είναι θεσμός και ανήκουν στο κράτος, στην πολιτεία. Πότε άλλοτε οι κρίσεις προκάλεσαν τέτοιο θόρυβο; Είχε ακουστεί ποτέ «επίδοξος» Αρχηγός –έγινε στις τελευταίες κρίσεις- ουσιαστικά να καταγγέλλει διαδικασίες για την επιλογή Αρχηγού; Είχαν ακουστεί άλλοτε παρόμοια κατά την επιλογή Αρχηγού που έκανε το ΚΥ.Σ.Ε.Α.; Είχαν ακουστεί ποτέ αυτά τα πράγματα, είχαν γραφεί ποτέ τέτοια σημειώματα σαν αυτά που κυκλοφόρησαν;

Όλα αυτά οδήγησαν πραγματικά πιστεύω στην αναβίωση και σποραδικών, ευτυχώς, νοοτροπιών αστυνομικού κράτους, αλλά και στην υποχώρηση της επιχειρησιακής ικανότητας της Αστυνομίας. Κάποτε είχαμε το πρόβλημα –για μένα δεν υπάρχει πιαν είναι η Αστυνομία φιλική προς τον πολίτη. Ο πολίτης ήταν εχθρικός προς την Αστυνομία για άλλους ιστορικούς λόγους. Τώρα θέλουν την Αστυνομία και είναι φιλικοί οι πολίτες προς την Αστυνομία. Σας ενόχλησαν αυτά που σας είπε ο κ. Βενιζέλος, αλλά πρέπει να θυμηθούμε τις αρχές, –όταν βλέπουμε τέτοια φαινόμενα- της νομιμότητας με την οποία πρέπει να δουλεύουμε. Κυρίως όμως θέλουμε μια Αστυνομία αποτελεσματική.

Έρχομαι λοιπόν, στο νομοσχέδιο στα τρία λεπτά που έχω ακόμα. Τι λέμε γιο το νομοσχέδιο; Ορισμένες αποσπασματικές ρυθμίσεις-διευθετήσεις ορισμένων πραγμάτων. Δύο πράγματα κάνει. Ασχολείται με το θέμα του προσωπικού και την ένταξη των Ειδικών Φρουρών και Συνοριοφυλάκων στο αστυνομικό προσωπικό.

Όσον αφορά το προσωπικό έχουμε κάποιες διευθετήσεις και εκεί κυρίως αφορούν ορισμένες διευκολύνσεις, οι οποίες ουσιαστικά, κύριε Υπουργέ, κρύβουν πίσω την αθέτηση μεγάλων υποσχέσεων που είχατε δώσει για το μισθολόγιο και μία σειρά ζητήματα. Δεν θα πω περισσότερα πάνω σ' αυτό. Θέλω να πω δύο μόνο πράγματα. Δεν τεκμηριώνονται οι αυξήσεις οργανικών θέσεων αξιωματικών έτσι όπως γίνεται όταν μάλιστα έχουμε τόσες ελλείψεις σε προσωπικό. Δεν ξέρω εάν είναι σωστά τα στοιχεία που έχω. Κατατάσσονται περίπου χίλιοι εξακόσιοι ένστολοι και φεύγουν τρεις χιλιάδες εξακόσιοι.

Επίσης κάνετε κάτι για τους ανθυπαστυνόμους και τους δίνετε το κίνητρο της βαθμολογικής εξέλιξης και λέτε ότι είναι ένα κίνητρο παραμονής. Δεν υπαγορεύεται αυτό το κίνητρο από τις ανάγκες της Αστυνομίας. Ξέρετε από τι υπαγορεύεται; Από τη λογική που υπάρχει για το ασφαλιστικό. Διότι η προαγωγή αυτή που τους δίνετε προϋποθέτει για να την πάρουν ότι θα μείνουν πέντε χρόνια παραπάνω. Αυτά, για να ξέρουμε γιατί μιλάμε. Αλλά σ' αυτό θα πούμε περισσότερα στα άρθρα.

Θέλω να έλθω στο άρθρο 13 που έχει σχέση με την ένταξη συνοριοφυλάκων και με τη λαθρομετανάστευση. Εδώ ανησυχώ. Λέτε για ομογενοποίηση. Πώς γίνεται ομογενοποίηση τη στιγμή που προβλέπετε ότι θα πάρετε και νέους συνοριοφύλακες; Πώς μπορείτε να το κάνετε αυτό; Αμέσως έχετε το σπέρμα της αντίφασης μέσα στην πολιτική σας. Δεύτερον, θα πάρετε τους συνοριοφύλακες. Με ποιες διαδικασίες; Εφόσον εντάσσετε τους άλλους στο αστυνομικό προσωπικό θα πάρετε νέους συνοριοφύλακες με τις ειδικές διατάξεις και ιδιαίτερα με τη συνέντευξη που είδαμε πως δούλεψε; Γιατί; Αφού εφαρμόσαμε τις πανελλήνιες εξετάσεις. Το έκανα εγώ. Ήμουν στη θέση σας Υφυπουργός τότε και Υπουργός ήταν ο κ. Παπαθεμελής. Μετά έγινα Υπουργός εγώ το 1996. Καθιερώσαμε τις πανελλήνιες εξετάσεις το οποίο ήταν ένα μεγάλο βήμα. Αφού τώρα τους εντάσσετε στο προσωπικό θα πρέπει οι διαδικασίες πρόσληψης να είναι οι ίδιες. Εσείς θα συνεχίσετε λοιπόν, να παίρνετε συνοριοφύλακες. Γιατί; Τι θέλετε να εξυπηρετήσετε μ' αυτό; Είναι λογική αυτή; Υπακούει σε αρχές αυτή η πολιτική; Ερωτώ.

Δεύτερον, πώς θα δουλέψουν οι υπηρεσίες φύλαξης συνόρων, κύριε Υπουργέ, -δε πρέπει να το εξηγήσετε αυτό- μετά από αυτήν την ένταξη;

Τρίτο θέμα: Παύει να υπάρχει η ανάγκη φύλαξης των συνόρων; Προφανώς όχι. Πώς θα λειτουργήσει το νέο σύστημα; Σας υπενθυμίζω ότι όταν άνοιξε το θέμα της μετανάστευσης –αναφέρθηκε προηγουμένως ο κύριος Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- πράγματι βρέθηκε το κράτος απροετοίμαστο. Τότε λοιπόν, κάναμε σε πρώτη φάση τα ειδικά αποσπάσματα και μετά όταν ωρίμασαν οι συνθήκες το Σώμα των Φυλάκων. Τώρα το καταργούμε. Πρέπει να έχουμε όμως τη φύλαξη των συνόρων γιατί η λαθρομετανάστευση συνεχίζεται και η Ελλάδα δεν αντέχει άλλο. Άρα χρειαζόμαστε τη φύλαξη. Τι θα γίνει μ' αυτό;

Τέταρτο θέμα σ' αυτό: Λέτε στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 ότι θα εκπαιδευτούν με την ένταξη. Οι αστυφύλακες κανονικά με τις πανελλήνιες εξετάσεις έχουν εκπαίδευση δυόμισι χρόνια. Τώρα, ποια θα είναι αυτή η εκπαίδευση των εντασσομένων; Δεν μας τι λέτε. Το αφήνετε σε απόφαση του Υπουργού. Τουλάχιστον έπρεπε να δεσμευθείτε για μίνιμουμ χρόνο. Εγώ πιστεύω ότι χρειάζεται σοβαρή εκπαίδευση. Παρ' όλο που -τουλάχιστον κάνετε ένα σωστό, να το αναγνωρίσω- δεν τους δίνετε, αρμοδιότητες του ανακριτικού υπαλλήλου και καλώς δεν τον δίνετε όμως. Ούτως όμως ή άλλως εφόσον θα εκτελούν όλα τα άλλα τα αστυνομικά καθήκοντα θα πρέπει να έχουν σοβαρή εκπαίδευση. Και εδώ οφείλετε να δεσμευθείτε στη Βουλή των Ελλήνων για τον χρόνο και τις κατευθύνσεις στο πρόγραμμα σπουδών.

Κοντολογίς λοιπόν πιστεύω ότι το νομοσχέδιο αυτό –γι' αυτό και το καταψηφίζουμε- είναι μία υπεκφυγή από την ουσία των προβλημάτων. Δεν αποτελεί τομή που χρειάζεται για μία αναδιοργάνωση σε σχέση με την μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της Αστυνομίας και επομένως δε δημιουργεί μια καλύτερη βάση για να εμπεδωθεί αίσθημα ασφάλειας στους πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Σγουρίδης, έχει το λόγο με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνεται και η πρωινή συνεδρίαση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο κατά βάση χρυσώνει το χάπι και στους αστυνομικούς και στους ειδικούς φρουρούς και στους συνοριοφύλακες. Δεν έχει καμμία σχέση με τις υποσχέσεις που είχε δώσει η Νέα Δημοκρατία πριν το 2004.

Και ένας λόγος που καταψηφίζω το νομοσχέδιο επί της αρχής -γιατί κάποια άρθρα θα τα ψηφίσω- είναι για τα μεγάλα λόγια τα δικά σας προ του 2004, τότε που τάζατε στα Σώματα Ασφαλείας λαγούς με πετραχήλια.

Δεν έχει καμμία σχέση ούτε με τις προτάσεις των αστυνομικών, που δεν είναι πάντα οικονομικές διεκδικήσεις. Πολλές φορές οι προτάσεις των αστυνομικών, των συνδικαλιστικών τους οργάνων που κατοχυρώθηκαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι κραυγές αγωνίας για το πώς θα επιτελέσουν το έργο τους. Δεν είναι πολλές φορές για να πάρουν λεφτά.

Σε πρόσφατη ερώτησή μου προς τον κύριο Υπουργό για τη στελέχωση των αστυνομικών υπηρεσιών στη Θράκη έλεγα ότι σε μια περιοχή όπως η Θράκη, με πολλές ιδιαιτερότητες και με γοργά αυξανόμενο δείκτη ανεργίας, είναι ορατός ο κίνδυνος χαλάρωσης του κοινωνικού ιστού της. Συνεπώς το οφειλόμενο χρέος όλων είναι να διαφυλαχθεί τουλάχιστον το αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων για να μην παρατηρηθεί δημογραφική αποψίλωση της περιοχής.

Έρχεται ο κύριος Υπουργός και μου απαντάει: «Σας πληροφορούμε τέλος ότι προς την Αστυνομική Διεύθυνση Ξάνθης δόθηκαν πρόσθετες εντολές και οδηγίες για επανασχεδίαση των μέτρων αστυνόμευσης του Νομού και περαιτέρω δραστηριοποίηση του προσωπικού της, καθώς και για ανάπτυξη στενότερης συνεργασίας με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και λοιπούς φορείς, με στόχο την αποτελεσματικότερη αστυνόμευση, ώστε να ενισχυθεί και να παγιωθεί το αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων. Ειδικότερα εντολές δόθηκαν για την εντατικοποίηση των προσπαθειών της προκειμένου να εξιχνιαστούν τα αδικήματα των οποίων οι δράστες παραμένουν άγνωστοι και κυρίως τα σοβαρότερα απ' αυτά, που έλαβαν χώρα το τελευταίο διάστημα στο Νομό σας».

Πήρα την απάντηση και με χαρά την κοινοποίησα και στις εφημερίδες. Γιατί εγώ θεωρώ ότι όταν κάνουμε ερώτηση και

την κοινοποιούμε πρέπει και την απάντηση να την κοινοποιούμε, για να μαθαίνει η κοινωνία και τι ρωτάς και τι απαντάει. Μόλις το διάβασαν οι αστυνομικοί κοιτάξτε τι μου είπαν, η Συνδικαλιστική Κίνηση Αστυνομικών. Λέει: «Μπορεί να έχουν δοθεί πρόσθετες εντολές και οδηγίες για επανασχεδίαση των μέτρων αστυνόμευσης του Νομού μας αλλά κανείς δεν μας λέει πώς θα γίνει αυτό με εκατό αστυνομικούς λιγότερους από τη δύναμη που προβλέπεται. Μήπως ξεχνάει ο κύριος Υπουργός ότι και οι αστυνομικοί είναι άνθρωποι κι όχι μηχανές, για να δουλεύουν είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο;»

Οι συνδικαλιστές της Αστυνομίας έχουν πια ξεχάσει και τα επιδόματα και τον μισθολογικό εμπαιγμό και έχουν ξεχάσει τα «ναι σε όλα» που έλεγε η Νέα Δημοκρατία πριν το 2004. Και επαναλαμβάνω ότι γι' αυτά τα μεγάλα λόγια καταψηφίζω το νομοσχέδιο επί της αρχής. Τώρα ζητούν επαρκή στελέχωση στο γεωγραφικό χώρο, διαρκή εκπαίδευση και κατάρτιση, εξοπλισμό τεχνολογικά σύγχρονο. Μπορεί να «φυτρώνουν» εταιρείες σεκιούριτι πολλές, αλλά αυτές λειτουργούν συμπληρωματικά για θέματα ασφάλειας περιουσιών και προσώπων. Διότι κυρίως την «ομπρέλα» ασφάλειας και το αίσθημα εμπιστοσύνης τα δίνει το κράτος, τα δίνουν τα Σώματα Ασφαλείας. Αυτή την «ομπρέλα» μπορούμε να δημιουργήσουμε για να αποτρέψουμε την παραβατικότητα και την εγκληματικότητα. Ουσιαστικά το κράτος πρέπει να είναι σύγχρονο και λειτουργικό.

Τα Σώματα Ασφαλείας κατά βάση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα μετέτρεψε από φόβητρο σε φίλο του πολίτη. Τα αποστρατικοποίησε. Έδωσε έμφαση στην πρόληψη για να υπάρχει λιγότερη ανάγκη για καταστολή. Σιγουρα επέχουν εξαιρέσεις από αστυνομικούς, αλλά συλλήβδην δεν κατηγορούμε εμείς την Αστυνομία. Σίγουρα οι πλείστοι των αστυνομικών επιτελούν το έργο και το καθήκον τους με μεγάλη συνέπεια και με μεγάλη σοβαρότητα και πράγματι προσπαθούν. Δυστυχώς η πολιτεία δεν τους δίνει τα εφόδια για να το κάνουν με τον καλύτερο τρόπο.

Έρχομαι τώρα κύριοι συνάδελφοι, στην ομογενοποίηση. Ουσιαστικά με αυτό το άρθρο θέλετε να καλύψετε τα κενά της Αστυνομίας. Όχι ότι κάνετε χάρη στους ειδικούς φρουρούς και στους συνοριοφύλακες. Διαλύετε κατά βάση ένα συμπαγές, αξιόμαχο και άρτια εκπαιδευμένο Σώμα και η υπόσχεσή σας ότι θα διατηρήσουν την ιδιότητά τους και μετά την ένταξή τους στην Αστυνομία κατά βάση είναι στα λόγια. Ούτε καν ερμηνευτική δήλωση. Γιατί δεν το περνάτε μέσα στο νομοσχέδιο; Γιατί δεν το βάζετε μέσα ως ρητό όρο; Και από πίσω τι κάνετε; Εντάσσετε μεν αυτούς και προκηρύσσετε για νέους συνοριοφύλακες και ειδικούς φρουρούς δύο χιλιάδες εφτακόσιες θέσεις. Και αυτές οι προσλήψεις όμως δεν θα γίνουν με το σύστημα που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε καθιερώσει, που ήταν καθαρά τα αντικειμενικά κριτήρια. Υπήρχε ένας κατάλογος με κριτήρια κι όποιος τα είχε προσλαμβανόταν ως ειδικός φρουρός ή συνοριοφύλακας. Δυστυχώς προσθέσατε τη συνέντευξη και μάλιστα με βαρύτητα 30%. Γιατί; Είναι δυνατόν η συνέντευξη να είναι κριτήριο αντικειμενικό; Γιατί; Υπάρχει η συνέντευξη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Στους ειδικούς φρουρούς;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Μα έχετε αλλάξει το νόμο, κύριε Μαργκογιαννάκη. Η συνέντευξη είναι το κύριο στοιχείο βάσει του οποίου προσλαμβάνονται οι ειδικοί φρουροί και οι συνοριοφύλακες, ενώ κανονικά θα έπρεπε να υπάρχουν μόνο τα αντικειμενικά κριτήρια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Το είδατε πουθενά; Μήπως κάνετε λάθος;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Αυτό φοβάμαι πολύ ότι επανακινεί το όλο ζήτημα της επανακομματικοποίησης των Σωμάτων Ασφαλείας. Τα Σώματα Ασφαλείας θα πρέπει να είναι έξω και πέρα από τις κομματικές αντιπαραθέσεις για να μπορούν να επιτελούν το έργο τους.

Κι επειδή λέτε ότι εμείς δεν προτείνουμε, προτείνουμε το εξής. Προτείνουμε να δημιουργηθεί ένας τέταρτος κλάδος με Διεύθυνση στην Ελληνική Αστυνομία, με επικεφαλής υποστράτηγο και κατά τόπους υποδιευθύνσεις και παράλληλη εξομοίωση των αποδοχών όσων είναι συνοριοφύλακες μ' αυτές των αστυφυλάκων και πρόβλεψη ιεραρχικής τους εξέλιξης που να είναι αποκλειστικά γι'αυτό το σκοπό, για να προστατεύουν από τη λαθρομετανάστευση και να προστατεύουν ειδικά σημεία ως ειδικοί φρουροί. Αυτό κατά βάση θα μπορούσε να γίνει και δεν χρειαζόταν όλο αυτό το νομοσχέδιο για την ομογενοποίηση. Και παράλληλα εισαγωγή μέσα από την παραγωγική Σχολή της Αστυνομίας, πρόσληψη από πανελλήνιες εξετάσεις. Λύσεις υπάρχουν. Θέληση δεν υπάρχει, πολιτική βούληση δεν υπάρχει. Γι' αυτό εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο κι όχι γιατί δεν υπάρχουν κάποιες θετικές διατάξεις ή δεν κάνει κάποια βήματα μπροστά. Θα μπορούσε όμως να είναι πραγματικά νομοσχέδιοτομή. Δεν το κάνατε, γιατί στο πίσω μέρος του μυαλού σας πάντα έχετε το θέμα της κομματικοποίησης και του ελέγχου των Σωμάτων Ασφαλείας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και οι συνδικαλιστές τους που συμφωνούν κομματικοί είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Σγουρίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, πολύ σύντομα όμως, για να μην ανοίξουμε δεύτερο κύκλο συζήτησης. Ένα τρίλεπτο νομίζω ότι αρκεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν ανοίγω ένα κύκλο νέας συζήτησης, κύριε Πρόεδρε, απλά και μόνο θα ήθελα να κάνω δυο διευκρινίσεις.

Αναφορικά με τη συνέντευξη: Δεν υπάρχει συνέντευξη στη διαδικασία αυτή και βέβαια δεν αντιλαμβάνομαι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν έγινε προκήρυξη ακόμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Με συγχωρείτε. Μιλάμε με τα νυν ισχύοντα και δεν αλλάζει τίποτα. Η διαδικασία είναι ίδια και δεν μπορεί να επέρχεται σύγχυση για άλλους λόγους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν το διευκρινίσατε ποτέ αυτό όμως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Συγγνώμη. Όχι. Είναι πεντακάθαρο, κύριε Αμοιρίδη, όπως είναι πεντακάθαρο στο λόγο τον οποίο είπατε το πρωί, όπου στην ουσία...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Είναι ερμηνευτική δήλωση αυτή...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): ...είναι καθαρά τα πράγματα τα οποία εμπεριέχονται μέσα στην τριετή πολιτική. Εγώ δέχομαι ότι διά του λόγου σας σωστά δείχνετε ότι την έχετε διαβάσει, αλλά δεν την έχετε μελετήσει.

Κι ένα τελευταίο σημείο, επειδή είπε κι ο κύριος Πρόεδρος ότι τελειώνουμε, που νομίζω ότι είναι βασικό, για το θέμα της λαθρομετανάστευσης. Η κυρίαρχη πολιτική είναι η αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος και κυρίαρχη πολιτική για τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση. Οι υπηρεσίες της λαθρομετανάστευσης και της συνοριακής φύλαξης –το λέω επειδή θέλει μεγάλη προσοχή και θα αποτυπωθεί και στα Πρακτικά εκ του κειμένου- όχι μόνο δεν καταργούνται, αλλά απεναντίας αναβαθμίζονται λειτουργικά και επιχειρησιακά αφού θα στελεχώνονται με προσωπικό αναβαθμισμένο ως προς την εκπαίδευσή του και τις αρμοδιότητές του. Εξάλλου η σύσταση υπηρεσιών συνοριακής φύλαξης και δίωξης της λαθρομετανάστευσης προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν.2622/1998, σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 28 του ν.2800/2000, καθώς επίσης και σε συνδυασμό με το νόμο του 1984.

Γιατί τα λέω αυτά; Τα λέω, διότι η ισχύς αυτών των νόμων δεν αναιρείται από τις διατάξεις του παρόντος, του προς ψήφιση νόμου. Και αυτό είναι το βασικό.

Επιπρόσθετα, οι υπηρεσίες αυτές προβλέπεται ήδη, επαναλαμβάνω, ότι στελεχώνονται από αστυνομικό προσωπικό και συνοριοφύλακες. Και αυτό δεν πρέπει να το παραβλέπουμε, διότι δημιουργείται μια επίπλαστη εικόνα.

Και μετά την ένταξη και των τελευταίων συνοριοφυλάκων στο αστυνομικό προσωπικό, θα στελεχώνονται αμιγώς από αστυνομικό προσωπικό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα απομακρυνθούν

οι συνοριοφύλακες από εκεί, αλλά πλέον θα έχουν μια νέα ονομασία στα πλαίσια της ενσωμάτωσης, της ομογενοποίησης, η οποία επιχειρείται, προκειμένου να αποκατασταθούν προβλήματα, τα οποία καλώς ή καλώς –δεν έχει σημασία, δεν το εξετάζουμε- δεν είχαν ρυθμιστεί με το νομοσχέδιο της πρόσληψής τους. Αυτό είναι όλο. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να πω μια κουβέντα μόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να πείτε μια κουβέντα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θα ήθελα να πω κάτι σε όλους.

Κύριε Υπουργέ, σε λίγες μέρες βγαίνουν τα αποτελέσματα των πανελληνίων εξετάσεων και κάποια παιδιά θα φτιάξουν τα μηχανογραφικά δελτία για να μπουν στο Σώμα της Αστυνομίας, όπως και στην προκήρυξη για τους ειδικούς φρουρούς.

Αυτό που θα πρέπει να περάσει και αυτό που θα πρέπει να νιώθουν αυτοί που θα κάνουν την αίτηση αυτή και θα προτιμήσουν το Σώμα της Αστυνομίας, είναι να μην το προτιμήσουν απλά και μόνο για εξεύρεση εργασίας, αλλά να το προτιμήσουν γιατί θα έχουν την αίσθηση του καθήκοντος και ότι εκεί που πηγαίνουν πραγματικά υπάρχει αυτή η διάσταση.

Αυτό ήθελα να περάσει σαν μήνυμα, όταν θα τελειώσει αυτό το νομοσχέδιο και για κάθε νομοσχέδιο που αφορά την Αστυνομία. Για τα νέα παιδιά είναι πρόκληση και για μας είναι πρόκληση και υποχρέωση να δημιουργήσουμε εκείνες τις συνθήκες για να έχουν εμπιστοσύνη πραγματικά στην Ελληνική Αστυνομία για να καταθέσουν αίτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό είναι θετικό. Ακούγεται πολύ ωραία, αρκεί να βοηθήσουμε όλοι να γίνει πράξη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Το είχαμε συζητήσει, κύριε Πρόεδρε και στην επιτροπή, προκειμένου όπως είχα πει, το Υπουργείο Άμυνας και το Υπουργείο Εσωτερικών, να κινηθούν ώστε παράλληλα με το Υπουργείο Παιδείας και με την αποδοχή βέβαια του Κοινοβουλίου, ανάλογα με τις νομοθετικές ρυθμίσεις, να δημιουργηθεί στο μέλλον μια ενιαία κατηγορία για όλους τους ενστόλους, οπότε αυτοί οι άνθρωποι δεν θα πηγαίνουν φερ' ειπείν για την άλφα ή τη βήτα σχολή και λόγω της βαθμολογίας σε ορισμένα μαθήματα να κατατάσσονται ως ένστολοι. Αυτό είναι όλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θα το δείξει το μέλλον, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω και εγώ μια άποψη για τη συνέντευξη. Ακούμε ότι δεν είναι αδιάβλητη, αλλά όταν δεν υπάρχει συνέντευξη δεν μπορούν να γίνουν αυτά που λέτε. Και κανείς δεν προσλαμβάνει προσωπικό στο δικό του γραφείο, στη δουλειά του, χωρίς να ξέρει ποιος είναι αυτός που θα προσληφθεί. Τέλος πάντων, αυτό είναι άλλο μεγάλο θέμα.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας» έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Τετάρτης 28 Μαΐου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Τετάρτης 28 Μαΐου 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.00' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 11 Ιουνίου 2008 και ώρα 17.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης της Λισσαβώνας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ορισμένες συναφείς πράξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**